

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 121 (dos fascicles)

I Legislatura

Any 1983 (primer període)

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 61

Primera reunió,
tinguda dimecres 23 de febrer de 1983

SUMARI

La sessió comença a tres quarts i dos minuts d'onze del matí. El M. H. Sr. President fa avinent a les I. Sres. Diputades i als I. Srs. Diputats que els ha estat lliurada la llista de preguntes. Així mateix, els proposa, d'acord amb l'article 61, apartat 4, del Reglament, de modificar l'ordre del dia : de suprimir-ne dues interpellacions —els punts 7 i 10—, del G. Socialista i del PSUC, i d'intercalar el punt 12 —que és una interpellació al Consell Executiu formulada pel Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC— entre els punts 4 i 5.

*Atès que les I. Sres. Diputades i els I. Srs. Diputats estan d'acord amb els canvis suara esmentats, es passa al primer punt del nou ordre del dia : **Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Alta Muntanya sobre la Proposició de Llei sobre Alta Muntanya** (p. 3625).*

*Atès que no hi ha iniciativa de part del Consell Executiu pel que fa a la presentació del suara esmentat **Dictamen**, es passa a tractar de l'article 1 de la **Proposició de Llei sobre Alta Muntanya**, al qual hi ha presentat un **vot particular**, pel G. p. de Centristes, d'**addició** d'un nou apartat e) a l'article 1, i una **esmena**, també d'**addició**, al mateix article, presentada pel Diputat no adscrit I. Sr. Corral (p. 3625).*

*El Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes, intervé per defensar el suara esmentat **vot particular** (p. 3625).*

*Atès que no hi ha cap torn en contra sobre aquest **vot particular**, el M. H. Sr. President dona la paraula al Diputat no adscrit I. Sr. Corral, el qual intervé tot seguit (p. 3626). Per a un torn en contra, pren la paraula el Diputat I. Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3626).*

*Es posa a votació el **vot particular** defensat pel Diputat I. Sr. Luna —el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3626)— i, tot seguit, es posa a votació l'**esmena** presentada pel Diputat I. Sr. Corral, la qual és rebutjada per 3 vots a favor, 58 en contra i 31 abstencions (p. 3626).*

*Es posen a votació els articles 1 i 2 del text del **Dictamen**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3626).*

Es passa a tractar de l'article 3. El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3627).

Per a defensar una **esmena de supressió** de tot l'article 3, pren la paraula el Diputat no adscrit I. Sr. Corral (p. 3627).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3627).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura de l'**esmena transaccional a la lletra b)** de l'apartat 1 de l'article 3, amb la qual resten retirats el **vot particular núm. 4** i l'**esmena núm. 5** (p. 3628).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, fa avinent la retirada de les **esmenes núms. 6 i 7** a l'apartat 2 (p. 3628).

El Diputat I. Sr. Ganyet, del G. Socialista, intervé per defensar les **esmenes núms. 8, de modificació, a l'apartat 3, i 9, a l'apartat 4** (p. 3628).

Per defensar l'**esmena núm. 10**, a l'apartat 4, pren la paraula el Diputat I. Sr. Medir, del G. p. del PSUC (p. 3628).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3629).

Es posa a votació l'**esmena núm. 3, de supressió** de tot l'article 3, presentada pel Diputat I. Sr. Corral, la qual és rebutjada per 3 vots a favor, 105 en contra i cap abstenció (p. 3629).

Es posa a votació l'**esmena transaccional, de modificació de la lletra b)** de l'apartat 1 de l'article 3, la qual és aprovada per 105 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 3629), amb la qual cosa resta decaigut l'apartat 4 del text del **Dictamen**.

Es posa a votació l'**esmena núm. 8** de l'apartat 3, presentada pel G. Socialista, la qual és aprovada per 105 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 3629).

Es posa a votació l'**esmena núm. 10** a l'apartat 4, presentada pel G. p. del PSUC, la qual és aprovada per 105 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 3629).

Es posa a votació l'apartat 2 del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per 105 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció (p. 3629).

El Diputat H. Sr. Armet, del G. Socialista, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3629).

Es passa a tractar de l'article 4 del text del **Dictamen**. Per anunciar la retirada de dos **vots particulars a l'apartat 2** —l'un de **supressió de la lletra c)** i l'altre de **supressió de la lletra d)**—, pren la paraula el Diputat I. Sr. Sala, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3629).

Es posa a votació l'article 4, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3629).

Per defensar l'**esmena núm. 13, de supressió** de l'article 5, pren la paraula el Diputat I. Sr. Ganyet, del G. Socialista (p. 3629).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3630).

Per defensar l'**esmena núm. 14, també de supressió** de l'article 5, pren la paraula el Diputat I. Sr. Medir, del G. p. del PSUC (p. 3630).

El M. H. Sr. President fa avinent a les I. Sres. Diputades i als I. Srs. Diputats que, a la tribuna d'honor de la Cambra, es troben els I. Srs. Senadors membres de la Comissió Especial d'Investigació per a l'Estudi de les Causes i les Conseqüències de les Recents Inundacions, la qual presideix l'Excm. Sr. Manuel Díaz Mata Pinilla, i els adreça una salutació en nom de totes les I. Sres. Diputades i de tots els I. Srs. Diputats (p. 3631).

El Diputat I. Sr. Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana, intervé per a un torn en contra de l'**esmena** del Diputat I. Sr. Medir (p. 3631).

Per defensar les **esmenes núms. 15, 17, 18 i 19** a l'article 5, pren la paraula el Diputat no adscrit I. Sr. Corral (p. 3631).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3632).

El Diputat I. Sr. Luna fa avinent la retirada de l'**esmena núm. 16**, presentada pel G. p. de Centristes (p. 3632).

Es posen a votació les **esmenes núms. 13 i 14, de supressió** de l'article 15, les quals són rebutjades per 44 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 3632).

Es posen a votació les **esmenes núms. 15, 17, 18 i 19**, presentades pel Diputat no adscrit I. Sr. Corral, les quals són rebutjades per 3 vots a favor, 103 en contra i cap abstenció (p. 3632).

Es posa a votació l'article 5 del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per 63 vots a favor, 43 en contra i cap abstenció (p. 3632).

El Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes, intervé per fer avinent la retirada de les **esmenes** presentades a l'article 7 (p. 3632).

Es posen a votació, conjuntament, els **articles 6 i 7** del text del **Dictamen**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3633).

Per defensar l'**esmena núm. 25** a l'article 8, de **modificació i d'addició**, pren la paraula el Diputat I. Sr. Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3633).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Ganyet, del G. Socialista (p. 3633).

El Diputat I. Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 3633).

Es posa a votació l'**esmena núm. 25** a l'article 8, presentada pel G. p. d'Esquerra Republicana, la qual és aprovada per 63 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions (p. 3633).

El Diputat no adscrit I. Sr. Corral intervé per retirar una **esmena de supressió** de l'article 9 (p. 3633).

El Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes, intervé per anunciar la retirada de les **esmenes 27 i 28** a l'article 9 (p. 3634).

Es posa a votació l'article 9 del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per 103 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció (p. 3634).

Per defensar l'**esmena núm. 29, d'addició**, pren la paraula el Diputat I. Sr. Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3634).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Ganyet, del G. Socialista (p. 3634).

Es posa a votació l'**esmena núm. 29** esmentada, la qual és aprovada per 58 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció (p. 3635).

El Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes, intervé per defensar l'**esmena núm. 30, d'addició i de supressió** (p. 3635).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Medir, del G. p. del PSUC (p. 3635).

Per defensar l'**esmena núm. 31** a l'article 10, pren la paraula el Diputat I. Sr. Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3636).

Es posa a votació l'**esmena núm. 30**, presentada pel G. p. de Centristes, la qual és aprovada per 63 vots a favor, 45 en contra i cap abstenció (p. 3636), cosa que significa la creació d'un nou **article** que, provisionalment, seria el **9 ter**.

Es posa a votació l'**esmena núm. 31**, presentada pel G. p. de Centristes (p. 3637), la qual és aprovada per 63 vots a favor, 45 en contra i cap abstenció (p. 3637).

El Diputat I. Sr. Capdevila pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 3637).

El Diputat I. Sr. Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana, intervé per defensar l'**esmena núm. 32** (p. 3637).

Es posa a votació la susdita **esmena núm. 32**, la qual és aprovada per 66 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció (p. 3638).

Es posa a votació l'**article 10** del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3638).

El Diputat I. Sr. Medir, del G. p. del PSUC, anuncia la retirada de l'**esmena núm. 33** a l'**article 11**, i el Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes, la de la **núm. 34** al mateix **article** (p. 3638).

Es passa a votació l'**article 11** del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per 98 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 3638).

Es posa a votació una **esmena tècnica** a l'**article 12**, la qual és aprovada per 107 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 3638).

Es passa a votació l'**article 12** del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3638).

El Diputat I. Sr. Medir, del G. p. del PSUC, intervé per defensar l'**esmena núm. 35** a l'**article 13** (p. 3639).

Per a un torn en contra, pren la paraula el Diputat I. Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3640).

Per defensar l'**esmena núm. 36** a l'**article 13**, intervé el Diputat I. Sr. Ganyet, del G. Socialista (p. 3641).

Per a un torn en contra, pren la paraula el Diputat I. Sr. Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3643).

Els Diputats H. Sr. Armet, del G. Socialista, i I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, intervenen en sengles qüestions d'ordre (p. 3645).

El Diputat I. Sr. Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana, intervé per fer uns aclariments (p. 3645).

Els Diputats H. Sr. Armet i I. Sr. Ribó prenen la paraula en sengles qüestions d'ordre (p. 3645).

Per defensar l'**esmena núm. 37** a l'**apartat 1** de l'**article 13** intervé el Diputat no adscrit I. Sr. Corral (p. 3645).

Per a un torn en contra pren la paraula el Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3645).

El Diputat I. Sr. Luna, del G. p. de Centristes, intervé per defensar l'**esmena núm. 38** a l'**article 13** (p. 3646).

El Diputat I. Sr. Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana, pren la paraula per defensar l'**esmena núm. 42** a l'**article 13** (p. 3647).

Es posa a votació l'**esmena núm. 35** a l'**article 13**, la qual és rebutjada per 48 vots a favor, 68 en contra i 1 abstenció (p. 3647).

Es posa a votació l'**esmena núm. 36** a l'**article 13**, la qual és rebutjada per 49 vots a favor, 66 en contra i 2 abstencions (p. 3647).

Es posa a votació l'**esmena núm. 37** a l'**article 13**, la qual és rebutjada per 3 vots a favor, 69 en contra i 45 abstencions (p. 3647).

Es posa a votació l'**esmena núm. 38** a l'**article 13**, la qual és aprovada per 67 vots a favor, cap en contra i 50 abstencions (p. 3647).

Es posa a votació l'**esmena núm. 44**, a l'**article 13**, presentada pel G. p. de Centristes, la qual és aprovada per 67 vots a favor, 48 en contra i 2 abstencions (p. 3648).

Es posa a votació l'**article 13** del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per 67 vots a favor, 50 en contra i 1 abstenció (p. 3648).

Es posen a votació la Disposició Addicional i les Disposicions Transitòries Primera, Segona i Tercera del **Dictamen** de la Comissió d'Alta Muntanya sobre la **Proposició de Llei sobre Alta Muntanya**, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 3648).

Els Diputats I. Srs. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3648), i Ganyet, del G. Socialista (p. 3648), intervenen en sengles qüestions d'ordre.

Es posa a votació l'**esmena núm. 45**, d'addició, presentada pel G. Socialista, la qual és rebutjada per 51 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 3648).

El M. H. Sr. President fa avinent que les **esmenes núms. 46 i 47** es consideren decaigudes (p. 3648).

Es posa a votació l'**esmena núm. 48**, presentada pel G. Socialista, la qual és rebutjada per 51 vots a favor, 63 en contra i 5 abstencions (p. 3648).

El M. H. Sr. President fa avinent que l'**esmena núm. 49** resta decaiguda i el Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, comunica que les **núms. 51 i 52** també hi resten (p. 3648).

El Diputat I. Sr. Fonolleda, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3648).

El M. H. Sr. President fa avinent que l'**esmena núm. 50** també resta decaiguda (p. 3648).

El Diputat H. Sr. Armet, del G. Socialista, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3648).

El M. H. Sr. President intervé per fer uns aclariments (p. 3648).

Es posa a votació una nova **Disposició Transitòria**, presentada pel G. Socialista, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3649).

El Diputat I. Sr. Sala, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3649). Li respon el M. H. Sr. President (p. 3649).

El Diputat H. Sr. Armet, del G. Socialista, pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 3649).

S'accepta una **esmena tècnica** feta a l'**Exposició de Motius** (p. 3649).

Es posen a votació les dues **Disposicions Finals**, l'**Exposició de Motius** i el **Títol** de la Llei, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3649).

Se suspèn la sessió a un quart i vuit minuts de tres del migdia i es reprèn quan manca un minut per a tres quarts de cinc.

Atès el relleu especial d'aquest debat, el M. H. Sr. President fa avinent que ha estat acceptada la demanda d'explicació de vot feta pels Diputats no adscrits I. Srs. Corral i Mesegué (p. 3649). Tot seguit prenen la paraula els Diputats no adscrits I. Srs. Corral (p. 3650) i Mesegué (p. 3650).

A continuació, procedeixen a explicar llurs vots els Diputats I. Srs. Luna, del G. p. de Centristes (p. 3650); Ganyet, del G. Socialista (p. 3651); Torres, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3652); Medir, del G. p. del PSUC (p. 3652), i Sala, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3653).

- En sengles qüestions d'ordre, intervenen els Diputats H. Sr. Armet, del G. Socialista (p. 3654); I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3654), i Ganyet, del G. Socialista (p. 3655).
- Es passa a tractar del segon **punt** del nou ordre del dia : **Projecte de Llei de Modificació Pressupostària per a Atendre les Necessitats Derivades de les Inundacions a Catalunya** (p. 3655).
- Se'n posa a votació el text del **Dictamen** — atès que cap membre del Consell Executiu ni de la Comissió d'Investigació sobre les Darreres Inundacions no en desitja fer la presentació —, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3655).
- Es passa a tractar del **tercer punt** del nou ordre del dia : **Projecte de Llei de Cooperatives de Catalunya** (p. 3655).
- L'H. Sr. Conseller de Treball intervé per presentar el suara esmentat **Projecte de Llei** (p. 3655) i tot seguit es procedeix a debatre'l.
- El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, retira el **vot particular núm. 1** al primer paràgraf de l'**article 1** (p. 3657).
- Es posa a votació l'**esmena núm. 3**, de **modificació**, a l'**article 1**, presentada pel G. p. d'Esquerra Republicana, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3657).
- Es posa a votació l'**article 1** del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3657).
- El M. H. Sr. President fa avinent que les **esmenes 8, 9, 10 i 11** a l'**article 2** han estat retirades pels mateixos Grups que les havien presentades (p. 3657).
- El Diputat I. Sr. Clua, del G. p. de Centristes, intervé per fer avinent que renuncia a fer la defensa de l'**esmena núm. 7** a l'**article 2** (p. 3658).
- Es posa a votació l'**esmena núm. 7**, presentada pel G. p. de Centristes, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3658).
- Es posa a votació l'**article 2** d'acord amb el text del **Dictamen**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3658).
- El Diputat I. Sr. Parera fa avinent que el seu Grup renuncia a la defensa de l'**esmena núm. 12** a l'**article 3** (p. 3658).
- El Diputat I. Sr. Clua, del G. p. de Centristes, intervé per defensar l'**esmena núm. 13** a l'**article 3** (p. 3658).
- El Diputat I. Sr. Guitart intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3658).
- Es posa a votació l'**esmena núm. 12** a l'**article 13**, presentada pel G. p. de Convergència i Unió, la qual és aprovada per 98 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions (p. 3659).
- Es posa a votació l'**esmena núm. 16** a l'**article 3**, presentada pel G. Socialista, la qual és aprovada per 97 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions (p. 3659).
- Es posa a votació l'**article 3** del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per 98 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions (p. 3659).
- El Diputat I. Sr. Padullès, del G. p. del PSUC, fa avinent la retirada dels **vots particulars nús. 17, 20 i 22** a l'**article 4** (p. 3659).
- El Diputat I. Sr. Guitart, del G. Socialista, anuncia la retirada dels **vots particulars nús. 19, 21 i 23** (p. 3659).
- Es posen a votació els **articles 4, 5, 6, 7 i 8**, del text del **Dictamen**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3659).
- El M. H. Sr. President fa avinent que han estat retirades les **esmenes nús. 25 i 26** a l'**article 9** (p. 3659).
- El Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana, fa avinent que el seu Grup renuncia a la defensa de l'**esmena núm. 24** a l'**article 9**, la qual, posada a votació, és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3659).
- Es posa a votació una **esmena tècnica** a l'**article 10**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3659).
- Es posa a votació l'**article 10** del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3659).
- El Diputat I. Sr. Guitart intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3660).
- El M. H. Sr. President fa avinent que les **esmenes nús. 31 i 32** han estat retirades pels Grups presentants (p. 3660).
- El Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió, anuncia que el seu Grup dona per defensada l'**esmena núm. 33** a l'**article 11** (p. 3660).
- El M. H. Sr. President fa avinent que les **esmenes nús. 34 i 36** a l'**article 11** han estat retirades (p. 3660).
- El Diputat I. Sr. Guitart, del G. Socialista, anuncia que dona per defensada l'**esmena núm. 35** a l'**article 11** (p. 3660).
- El M. H. Sr. President fa avinent que les **esmenes nús. 37, 39 i 40** han estat retirades pels mateixos Grups presentants (p. 3660).
- El Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana, fa avinent que renuncia a l'**esmena núm. 38** a l'**article 11** (p. 3660).
- El M. H. Sr. President fa avinent que les **esmenes nús. 42 i 43** han estat retirades pels Grups presentants (p. 3660).
- El Diputat I. Sr. Clua, del G. p. de Centristes, anuncia la retirada de l'**esmena núm. 41** a l'**article 11** (p. 3660).
- El M. H. Sr. President fa avinent que les **esmenes nús. 44 i 45** han estat retirades pels mateixos Grups presentants (p. 3660).
- El Diputat I. Sr. Parera fa avinent que el G. p. de Convergència i Unió renuncia a la defensa de l'**esmena núm. 46** (p. 3660).
- El M. H. Sr. President comunica que les **esmenes nús. 47 i 49**, de **supressió**, han estat retirades pels Grups presentants (p. 3660).
- El Diputat I. Sr. Guitart fa avinent que el G. Socialista renuncia a l'**esmena núm. 48**, de **supressió** (p. 3660).
- El M. H. Sr. President fa avinent que les **esmenes nús. 50, 52 i 53** han estat retirades (p. 3660).
- El Diputat I. Sr. Alay comunica que el G. p. d'Esquerra Republicana renuncia a la defensa de l'**esmena núm. 51** (p. 3660).
- Es posen a votació les **esmenes nús. 30 i 33** a l'**article 11**, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 3660).
- El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3660).
- Es posen a votació les **esmenes nús. 35, 38, 41, 46, 48 i 51**, i els **articles 11 i 12** del text del **Dictamen**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3660).
- Es posa a votació una **esmena tècnica** a l'**article 13** i el text del **Dictamen** del mateix **article 13**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3661).
- El Diputat I. Sr. Alay anuncia que el G. p. d'Esquerra Republicana renuncia a fer la defensa de l'**esmena núm. 54** a l'**article 14** (p. 3661), la qual tot seguit es posa a votació i s'aprova per unanimitat dels presents (p. 3661).
- Es posa a votació l'**article 14** del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3661).

- El Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana, intervé per defensar l'**esmena núm. 6 a l'article 15** (p. 3661), la qual, un cop posada a votació, és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3662).
- Es posa a votació l'**article 15** del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3662).
- El Diputat I. Sr. Parera, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per presentar una **esmena transaccional** als paràgrafs primer i segon de l'**article 16**, signada per tots els Grups, a la qual l'I. Sr. Secretari Primer dona lectura (p. 3662).
- El M. H. Sr. President fa avinent una proposta d'**esmena tècnica** al text de l'**esmena transaccional**, suggerida pel senyor Lletrat (p. 3662).
- Es posa a votació la susdita **esmena transaccional**, amb l'**esmena tècnica** incorporada, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3662).
- Es posa a votació una altra **esmena transaccional**, al paràgraf tercer de l'**article 16**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3662).
- El Diputat I. Sr. Guitart, del G. Socialista, pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 3662), i tot seguit procedeix a defensar l'**esmena núm. 64 a l'article 17** (p. 3663).
- Per a un torn en contra de la susdita **esmena**, intervé el Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3663).
- Per defensar l'**esmena núm. 65**, presentada pel G. p. del PSUC, pren la paraula el Diputat I. Sr. Padullés (p. 3664).
- Per a un torn en contra intervé el Diputat I. Sr. Clua, del G. p. de Centristes (p. 3664).
- Es posen a votació, conjuntament, les **esmenes núms. 64 i 65**, atès que són idèntiques, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 3665).
- Es posa a votació l'**article 17** del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per 113 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció (p. 3665).
- Es posa a votació l'**article 18**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3665).
- El Diputat I. Sr. Guitart, del G. Socialista, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3665).
- Es posen a votació els **articles 20, 21, 22, 22 bis, 23, 24, 25, 26, i 27**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3666).
- El M. H. Sr. President fa avinent que les **esmenes núms. 70, 71 i 72** han estat fusionades en una **esmena transaccional al paràgraf primer de l'article 28** i que les **esmenes núms. 73, 74 i 75** també ho han estat en una **esmena transaccional al paràgraf segon del dit article 28** (p. 3666).
- Es posen a votació les dues **esmenes transaccionals als paràgrafs primer i segon de l'article 28**, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 3666).
- Es posen, així mateix, a votació els **articles 28 i 29** del text del **Dictamen**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3666).
- El Diputat I. Sr. Padullés anuncia que es presenta una **esmena transaccional** feta a partir de les **esmenes núms. 76 i 77**, que es retiren, la qual fa referència al **paràgraf tercer de l'article 30** (p. 3666) i a la qual l'I. Sr. Secretari Primer dona lectura (p. 3666).
- Es posa a votació la susdita **esmena transaccional a l'article 30**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3667).
- Es posa, així mateix, a votació tot l'**article 30** del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3667).
- El M. H. Sr. President comunica a les I. Sres. Diputades i als I. Srs. Diputats l'òbit de la mare del Ministre de Sanitat, Excm. Sr. Ernest Lluch, i que l'enterrament es farà l'endemà a Vilassar de Mar. En nom seu i de tota la Cambra, expressa el condol a l'Excm. Sr. Lluch (p. 3667).
- Es posa a votació l'**article 31** del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3667).
- El M. H. Sr. President fa avinent que el **vot particular** al tercer paràgraf de l'**article 32**, presentat pel G. Socialista, ha restat fusionat en una **esmena transaccional** signada per tots els Grups parlamentaris (p. 3667).
- Es posa a votació la suara mencionada **esmena transaccional** al paràgraf tercer, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3667).
- Es posen, així mateix, a votació els **paràgrafs primer i segon de l'article 32** del text del **Dictamen**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3667).
- El M. H. Sr. President fa avinent que l'**esmena**, presentada pel G. p. del PSUC, al **primer paràgraf de l'article 33** ha estat fusionada en una **esmena transaccional** signada per tots els altres Grups parlamentaris, a la qual dona lectura (p. 3667).
- Així mateix, el M. H. Sr. President fa avinent que les **esmenes núms. 80 i 81**, al **segon paràgraf de l'article 33**, també han restat fusionades en una altra **esmena transaccional** (p. 3667).
- El Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana, fa avinent la retirada de l'**esmena núm. 82 al paràgraf quart del suara esmentat article 33** (p. 3667), i el Diputat I. Sr. Guitart, del G. Socialista, comunica la de la **núm. 83, al tercer paràgraf de l'article 33** (p. 3667).
- Es posen a votació les **esmenes transaccionals als paràgrafs primer i segon de l'article 33**, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 3667).
- Es posa, finalment, a votació l'**article 33** del text del **Dictamen**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3667).
- Es posa a votació l'**article 34** del text del **Dictamen**, que és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3668).
- El M. H. Sr. President fa avinent que les **esmenes núms. 84, 85, 86, 87, 88 i 89**, fetes a l'**article 35**, han estat fusionades en una **esmena transaccional als paràgrafs primer i segon de l'article 35** i que les **núms. 90, 91 i 93** han estat retirades (p. 3668).
- Es posen a votació les **esmenes transaccionals núms. 91 i 92, de supressió, a l'article 35**, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 3668).
- Es posen a votació, conjuntament, els **articles 36 i 37** del text del **Dictamen**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3668).
- El M. H. Sr. President fa avinent que els dos **vots particulars, núms. 94 i 95**, del G. p. del PSUC i del G. Socialista, així com

una **esmena d'Esquerra Republicana — núm. 96 —**, a l'article 38, han estat fusionats en una **esmena transaccional**, de la qual dóna lectura (p. 3668). Així mateix, informa que els **vots particulars núms. 97 i 98** també han estat fusionats en una **esmena transaccional, d'addició, al paràgraf segon**, signada per tots els Grups parlamentaris (p. 3668).

Es posen a votació les **esmenes transaccionals als paràgrafs primer i segon de l'article 38**, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 3668).

El Diputat I. Sr. Capdevila, del G. p. de Centristes (p. 3668), i Padullès, del G. p. del PSUC, intervenen en sengles qüestions d'ordre, a les quals el M. H. Sr. President dóna resposta (p. 3669).

La sessió se suspèn a dos quarts de vuit del vespre i es reprèn a les vuit i sis minuts (p. 3669).

Es posen a votació els **articles 38 i 39 del text del Dictamen**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3669).

El M. H. Sr. President fa avinent que els **vots particulars núms. 99 i 100 a l'article 40** també han estat fusionats en una **esmena transaccional, de supressió, al paràgraf primer** del susdit article, a la qual dóna lectura i la qual és posada a votació i aprovada per unanimitat dels presents (p. 3669).

Així mateix, es posa a votació l'**article 40 del text del Dictamen** (p. 3670).

El M. H. Sr. President fa avinent que el **vot particular núm. 30**, presentat pel G. Socialista a l'**article 41**, així com les **esmenes núms. 102 i 103** han estat fusionades en un text transaccional al **paràgraf tercer** del susdit article, al qual dóna lectura (p. 3670).

El Diputat I. Sr. Guitart, del G. Socialista, comunica que retira l'**esmena al primer paràgraf de l'article 41** (p. 3670).

Es posa a votació l'**esmena transaccional** esmentada, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3670).

Es posa a votació l'**article 41 del text del Dictamen**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3670).

Havent estat retirades les **esmenes núms. 105 i 106 a l'article 42**, es posa a votació l'**esmena núm. 104**, que presenta el G. p. de Centristes i que és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3670).

Es posen a votació els **articles 42, 43, 44, 45 i 46 del text del Dictamen**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3670).

Es posa a votació una **esmena transaccional**, elaborada a partir de les **esmenes núms. 107 i 108** —que, consegüentment, han estat retirades—, la qual és aprovada per unanimitat dels presents, i, tot seguit, l'**article 47 del text del Dictamen**, el qual també és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3670).

Es posen a votació els **articles 48, 49, 50 i 51**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3670).

Els Diputats I. Srs. Padullès, del G. p. del PSUC (p. 3671), i Guitart, del G. Socialista (p. 3671), fan avinent que donen per defensades les **esmenes núms. 109 i 110 a l'article 52**, que, respectivament, llurs Grups havien presentat.

Un cop posades a votació, conjuntament, les dites **esmenes núms. 109 i 110**, són aprovades per unanimitat dels presents (p. 3671).

Es posen a votació els **articles 52 i 53 del text del Dictamen**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3671).

El Diputat I. Sr. Padullès, del G. p. del PSUC, presenta una **esmena transaccional a la lletra c) de l'article 54**, presentada per tres Grups parlamentaris (p. 3671).

El Diputat no adscrit I. Sr. Besa, del G. p. de Centristes, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3671), que respon el M. H. Sr. President (p. 3671).

El Diputat I. Sr. Padullès, del G. p. del PSUC, pren la paraula per defensar l'**esmena transaccional** mencionada (p. 3671).

Per a un torn en contra, intervé el Diputat I. Sr. Clua, del G. p. de Centristes (p. 3671).

Es posa a votació la suara mencionada **esmena transaccional a la lletra c) de l'article 54**, la qual és aprovada per 100 vots a favor, 6 en contra i cap abstenció (p. 3672).

Es posa a votació l'**article 54 del text del Dictamen**, el qual és aprovat per 101 vots a favor, 6 en contra i cap abstenció (p. 3672).

El M. H. Sr. President fa avinent que el G. p. de Centristes ha retirat l'**esmena núm. 113 a l'article 55** (p. 3672).

Es posen a votació, conjuntament, els **articles 55, 56 i 57 del text del Dictamen**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3672).

El Diputat I. Sr. Padullès fa avinent que el G. p. del PSUC retira l'**esmena núm. 114 a l'article 58** (p. 3672).

El Diputat I. Sr. Guitart, del G. Socialista, fa la defensa de l'**esmena núm. 115 a l'article 58, de modificació i supressió** (p. 3672).

El Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a un torn en contra (p. 3673).

El Diputat I. Sr. Padullès, del G. p. del PSUC, pren la paraula per defensar l'**esmena núm. 116 a l'article 58** (p. 3673).

El Diputat I. Sr. Escudé intervé per a un torn en contra de les **esmenes núms. 115 i 116** (p. 3673).

Es posa a votació l'**esmena núm. 115**, pel que fa al seu aspecte modificador, la qual és rebutjada per 49 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 3674).

El Diputat I. Sr. Capdevila, del G. p. de Centristes, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3674).

Es posa a votació l'**esmena núm. 115**, quant al seu aspecte supressiu, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3674).

Es posa a votació l'**esmena núm. 116**, la qual és rebutjada per 49 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 3674).

Es posa a votació l'**article 58 del text del Dictamen**, el qual és aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 49 abstencions (p. 3674).

El Diputat I. Sr. Padullès, del G. p. del PSUC (p. 3674), i Guitart, del G. Socialista (p. 3674), fan avinent que donen per defensades les **esmenes núms. 117 i 118 a l'article 59** (p. 3674).

Atesa la semblança entre les **esmenes núms. 117 i 118**, el M. H. Sr. President proposa que siguin votades conjuntament (p. 3674).

Ambdues **esmenes** són aprovades per unanimitat dels presents (p. 3674).

Es posen a votació els **articles 59, 60 i 61**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3674).

Es posa a votació una **esmena tècnica a l'article 62**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3675).

Es posen a votació els **articles 62, 63 i 64 del text del Dictamen**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3675).

El M. H. Sr. President comunica que els Grups parlamentaris que havien presentat les esmenes núms. 119, 121 i 122 n'han fet avinent la retirada (p. 3675).

El Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana, anuncia que dona per defensada l'esmena núm. 120 a l'article 65 (p. 3675), la qual, posada a votació, és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3675). Es posen a votació els articles 65 i 66 del text del Dictamen, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3675). Es posa a votació l'esmena núm. 123 a la lletra g) de l'article 67 —que el Diputat I. Sr. Guitart dona per defensada (p. 3675)—, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3675).

Es posen a votació els articles 67 i 68 del text del Dictamen, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3675).

El M. H. Sr. President fa avinent que les esmenes núms. 124, 125, 126 i 127 han quedat retirades (p. 3675).

El Diputat I. Sr. Escudé, del G. p. de Convergència i Unió, fa avinent que dona per defensada l'esmena núm. 128 a l'article 69 (p. 3675).

Es posa a votació la susdita esmena núm. 128, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3675). Es posen a votació els articles 69 i 70 del text del Dictamen, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3675). El M. H. Sr. President comunica que han estat retirades les esmenes núms. 129, 131, 132 i 134 a l'article 71 (p. 3675).

Es posen a votació les esmenes núms. 130 i 133 a l'article 71, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 3676).

Se suspèn la sessió a les nou i cinc minuts del vespre.

S'obre la sessió a tres quarts i dos minuts d'onze del matí. Presideix el M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i pels lletrats Srs. Vintro i De Alfonso. Al banc del Govern seuen el M. H. Sr. President de la Generalitat i els H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència; de Governació; d'Economia i Finances; de Cultura; de Sanitat i Seguretat Social; de Política Territorial i Obres Públiques; d'Agricultura, Ramaderia i Pesca; de Treball, i de Justícia.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió. Senyores i senyors Diputats, la llista de preguntes ha estat distribuïda a tots vostès, de manera que si no hi tenen inconvenient la donarem per llegida. Anuncio ja que la Mesa va acordar que hi hauria en aquesta sessió solament una hora per a preguntes.

Modificació de l'ordre del dia

Voldria fer-los també una proposta, d'acord amb l'article 61, apartat 4, del Reglament, de modificació de l'ordre del dia. Aquesta modificació comportaria diversos punts : Primerament, afegir, com a segon punt de l'ordre del dia, immediatament després del debat i votació de la Proposició de Llei sobre Alta Muntanya, el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Modificació Pressupostària per a atendre les necessitats derivades de les inundacions a Catalunya. Aquest dictamen va ser publicat al *Butlletí Oficial de Parlament*, número 118, de manera que compleix tots els tràmits reglamentaris per a ésser substanciat en aquesta sessió, i tots vostès comprenen l'interès que aquest Projecte de Llei sigui aprovat al més ràpidament possible. A més a més, hi ha una absoluta unanimitat en tots els Grups parlamentaris sobre el seu contingut.

Una altra modificació de l'ordre del dia seria la supressió dels punts 7 i 10, és a dir, de dues interpellacions : la primera, dels senyors García i Cigarrán, del Grup Socialista, i, la segona, del Diputat senyor Ribó, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. El motiu és que l'Honorable senyor Conseller que es proposava contestar aquestes interpellacions va ser objecte d'una lleugera intervenció quirúrgica, però, contràriament a les seves previsions, el metge li ha allargat el període de repòs necessari. Els Diputats interpellants van manifestar-me que no tenien cap inconvenient que aquestes dues interpellacions fossin substanciades a la sessió vinent. En fi, l'altre modificació de l'ordre del dia seria : inter-

calar, entre els punts 4 i 5, el punt número 12, que és una interpellació al Consell Executiu que formularà el Diputat senyor Ribó, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

La raó és que aquesta interpellació té el mateix tema que la interpellació del punt número 4 de l'ordre del dia i que, d'aquesta manera, veient-les juntes podrem, certament, estalviar temps en una sessió que serà, com vostès han pogut veure veient l'ordre del dia, que serà segurament molt llarga.

Aleshores, senyores i senyors Diputats, estan d'acord amb les modificacions de les quals he donat compte i que els proposo? (Pausa.)

Proposició de Llei sobre Alta Muntanya

Molt bé. Doncs, l'ordre del dia queda modificat de la forma indicada i passem immediatament al primer punt, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Alta Muntanya sobre la Proposició de Llei sobre Alta Muntanya.

En aquest cas, evidentment, no hi ha iniciativa del Consell Executiu, però és possible que algun membre de la Comissió vulgui presentar el Dictamen. (Pausa.)

No. Molt bé, aleshores, no havent-hi presentació del Dictamen i tampoc cap esmena a la totalitat, passem immediatament —deixant el Títol i l'Exposició de Motius—, a l'article primer.

A l'article primer hi ha un vot particular del Grup parlamentari de Centristes, d'addició, i una esmena del Diputat senyor Josep Maria Corral i Belorado.

Comencem, doncs, pel vot particular, que significa afegir un nou apartat a l'article primer, que seria l'apartat e). En nom del Grup parlamentari de Centristes té la paraula per a defensar el vot particular el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA: Muy Honorable señor Presidente, señoras y señores Diputados, este voto particular número 1, que presenta el Grupo parlamentario de Centristas, tiende a reintroducir en el artículo primero del texto de la Proposición de Ley la letra e), que indicaba que entre los objetivos de esta Ley de montaña estaba el de dotar a las comarcas de montaña de una infraestructura administrativa que garantice la asistencia técnica a los municipios de montaña que lo necesiten.

La reintroducción de esta letra e) dentro del artículo primero nos parece importante desde diversos puntos de vista.

En primer lugar por la importancia de que las comarcas de montaña estén dotadas de esta infraestructura de carácter administrativo precisamente en función de desenvolver las misiones que le confía la propia Ley.

En segundo lugar porque, siendo este artículo primero el que marca los objetivos y, en este sentido, define el marco de la Ley, es conveniente que ya quede reflejada la intención del Parlamento de que las comarcas tengan una capacidad de actuación en función de los propios cometidos, como decía antes, que la Ley les confía. Nuestro Grupo, por esto, siempre ha considerado fundamental tanto en el momento de presentar la Proposición de Ley, juntamente con los Grupos de Convergència i Unió i Esquerra Republicana de Catalunya, i tanto en la Ponencia como en la fase de Comisión, este objetivo de dotar a las comarcas de montaña de la infraestructura administrativa que garantice su capacidad de actuación en función de lo que determina la propia Ley. Ya en una fase de la Ponencia, e incluso quizá de la Comisión, un representante de nuestro Grupo, el Ilustre Diputado señor Mesegué, mantuvo con vigor la reinclusión de este apartado dentro del texto de la Ley. Ahora por mi parte no hago otra cosa sinó reiterar aquellas indicaciones que él hacia por la conveniencia de que esto ocurra. Si insistimos de nuevo en el Pleno para que se reintroduzca en el texto esta letra e), que iba en el texto primitivo del artículo primero de la Proposición, es porque consideramos fundamental, como decía antes, para el adecuado funcionamiento de la comarca, e incluso para el propio éxito de esta Ley que ahora estamos debatiendo, el que se reintroduzca esta letra e).

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra sobre aquest vot particular? *(Pausa.)*

No hi ha torn en contra. Aleshores, té la paraula ara el Diputat senyor Corral i Belorado per a defensar la seva esmena, que és també una esmena d'addició per a introduir un nou apartat també a aquest article primer.

El Sr. CORRAL : Gracias, señor Presidente. Señoras y señores Diputados, este primer artículo de la Ley pretende marcar los objetivos a conseguir y nos parecen correctos los cuatro apartados que se indican, pero consideramos que falta un objetivo importante para las comarcas de alta montaña y es la aplicación de estándares específicos y por eso proponemos que se añada este nuevo apartado. Todos somos conscientes que los estándares establecidos en equipamientos y servicios corresponden a densidades de población normales o más bien altas. Sin embargo, las densidades de población en las comarcas de alta montaña són bajas, viviendo sus moradores dispersos y con serias dificultades de comunicación. A partir de aquí, observaremos que las comarcas de alta montaña no podrían disponer de determinados equipamientos y servicios o serían reducidos e ineficaces dadas las características de estas zonas si se aplican los estándares establecidos. Por eso queremos que los equipamientos y servicios respondan a las necesidades de los habitantes y eso significa aplicar estándares específicos. No creemos que la propuesta que hacemos esté recogida en el apartado b) del presente artículo, porque argumentar lo contrario sería hacer una interpretación demasiado enrevesada y hemos de huir, a la hora de legislar, de ambigüedades e interpretaciones de buenas intenciones, porque,

después, en la aplicación surgen las dificultades. Porque pensamos que debe de recogerse esta idea explícitamente en el articulado, hemos mantenido esta enmienda de la que esperamos su voto favorable y que textualmente dice así :

«Aconseguir que, en matèria d'equipaments i serveis, aquests responguin a les necessitats dels habitants de les comarques afectades, que significa aplicar estàndards específics per a respondre a aquesta necessitat»

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? Per al torn en contra, té la paraula el Diputat senyor Fonolleda.

El Sr. FONOLLEDA : Senyores i senyors Diputats, del text que ha defensat el senyor Corral, jo no en negaré la bona intenció, però, evidentment, em sembla que està recollit perfectament en l'article 2 b), encara que ell opini el contrari de la Llei. En l'article 2 b) diem textualment : «Crear-hi les infraestructures i els equipaments necessaris, així com millorar-hi els existents, per tal de garantir que el nivell dels serveis oferts a llurs habitants sigui igual al de la resta de Catalunya». Per tant, em sembla que entre el text que proposa el senyor Corral i el text que hi ha al Dictamen no hi ha absolutament cap diferència. Però voldria fer una puntualització. El senyor Corral empra una expressió que diu : «l'aplicació d'estàndards específics». Bé, senyor Corral, jo li vull dir que les Lleis han de fugir precisament de tota ambigüïtat, com deia vostè. I la paraula «estàndards» en el llenguatge administratiu i en el llenguatge jurídic no significa al meu entendre, absolutament res. Per tant, la introducció d'aquesta qüestió d'estàndards específics, realment, no se sap el que vol dir en llenguatge administratiu i jurídic, com li deia abans. Per tant, ens oposem a aquest vot particular i demanem el seu vot en contra.

Gràcies, senyor President; gràcies senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, no havent-hi altres vots particulars i esmenes en aquest article primer, podem començar les votacions.

Primerament, anem a votar el vot particular que ha defensat el Diputat senyor Luna.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El vot particular ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Tot seguit passem a votació l'esmena del Diputat senyor Corral i Belorado.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena del Diputat senyor Corral i Belorado ha estat rebutjada per 3 vots a favor, 58 en contra i 31 abstencions.

Passem ara, doncs, a votar el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article primer ha estat aprovat

per unanimitat dels presents.

A l'article segon no hi ha cap esmena ni vot particular mantingut. Per tant, podem passar directament a votació el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, article 2, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per unanimitat dels presents, l'article 2.

Passem ara a l'article tercer. A l'article tercer hi ha una esmena de supressió del Diputat senyor Corral, i, després, diverses esmenes a l'apartat 1, a l'encapçalament i a la lletra b) d'aquest text i als apartats següents.

Comencem, doncs, per l'esmena...

(El senyor Subirà i Claus demana la paraula.)

Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS : Sí, en relació amb les esmenes a l'article 3, hi ha una esmena transaccional, signada per tots els Grups parlamentaris, que significaria la retirada del vot particular número 4, de Convergència i Unió, i de l'esmena número 5, del Grup Socialista. La puc fer arribar a la Mesa immediatament?

El Sr. PRESIDENT : Sí, senyor.

Moltes gràcies. Bé, de tota manera, comencem amb l'esmena més allunyada del text del Dictamen, que és l'esmena de supressió total de l'article que proposa el Diputat senyor Corral i Belorado.

Per a defensar-la té la paraula el senyor Corral.

El Sr. CORRAL : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, proponemos la supresión del artículo 3 porque no estamos de acuerdo con que la Ley establezca las zonas de montaña. Creemos que debe de abordar solamente las comarcas de alta montaña, y es necesario el rigor en el tratamiento de este tema y hemos definido en el artículo anterior a las comarcas de alta montaña como territorios homogéneos, con unidad territorial y económico-social, que están o pueden estar configuradas como áreas socio-económicas funcionales. Introducir las zonas de montaña, que son parte de una comarca que no es de alta montaña, para aplicarles la presente Ley significa romper la comarca como unidad al introducir tratamientos legislativos que suponen tratamientos ejecutivos en la acción práctica, específicos de su territorio. Y, evidentemente, es incomprensible, y el Gobierno de Convergencia y Unión es el responsable, de que todavía no hayamos abordado la división territorial de Cataluña en este Parlamento después de tres años de funcionamiento, y esta Ley que estamos debatiendo no debe de condicionar la futura división territorial, pero de todas formas la comarca debe de tener su unidad. Y es bajo esta unidad de la comarca que los Consells Comarcals elaborarán los planes de la comarca, y ahí deberá tenerse en cuenta sus diversidades económicas y sociales y la orientación diversa de la inversión a desarrollar, en la perspectiva de la globalidad de la acción de gobierno comarcal.

Y para que no se introduzcan elementos de ruptura en la unidad comarcal y no condicionemos negativamente los trabajos parlamentarios sobre la división territorial, porque la alta montaña es una realidad definida, proponemos se acepte por el Pleno del Parlamento nuestra enmienda de supresión, siendo

hoy y ahora más justa que nunca, cuando contemplamos dos cuestiones : una, que las comarcas del Berguedà, la Garrotxa i el Solsonès, que no estaban incluidas en la Proposición de Ley inicial, sí lo están al incorporarlas la Comisión en su Dictamen; por lo tanto, no se precisa de la figura de la zona de montaña para que dichas comarcas puedan acogerse a la presente Ley. Y en segundo lugar —y supongo que es aquí donde hará hincapié la transaccional que se ha dicho y que yo desconozco—, que en el apartado primero del presente artículo, el 3, se dice que «son zonas de montaña las que reúnan algunas de las condiciones siguientes, y se citan dos : «tener el 65% como mínimo de su superficie en cotas superiores a 800 metros; b) tener una densidad demográfica no superior a los valores medios de las comarcas de montaña». Y con que reúna alguna de estas dos condiciones son zonas de montaña, y, como pueden observar las señoras y señores Diputados, es fácil reunir el punto b) teniendo en cuenta la distribución de la población en Cataluña.

Este artículo, tal y como está el Dictamen —otra cosa será como quede en función de la transaccional que parece ser que hay presentada—, permite apoyar y ayudar a intereses privados, comerciales, de urbanizaciones y lucrativos en zonas que no son de alta montaña, acogiéndose a la Ley que estamos dictaminando. Y porque nosotros estamos de acuerdo en la necesidad de una ley de alta montaña para la alta montaña, mantenemos la enmienda de supresión del artículo 3.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? *(Pausa.)* Té la paraula el Diputat senyor Parera.

El Sr. PARERA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, ens trobem davant d'una esmena de supressió de tot l'article 3, que fa referència a les zones de muntanya. Nosaltres no cal dir que estem totalment en desacord amb el senyor Corral, amb la filosofia que vol donar a la Llei, puix entenem que si bé estem totalment d'acord que la inclusió d'unes noves comarques, com són les del Solsonès, la Garrotxa i el Berguedà, ha incorporat una part important del territori muntanyenc de Catalunya, hi ha unes altres realitats, que són un conjunt de serralades arreu del país, que també, per justícia, per estricta justícia, s'han d'afavorir, perquè són tan perjudicades o més que les altres comarques. I és precisament en aquest article, l'article 3, on també es dona la possibilitat que aquestes zones puguin gaudir dels beneficis d'aquesta Llei. Per tant, la nostra filosofia és que no es trenca res ni s'hipoteca pas el futur de la divisió territorial de Catalunya, sinó que estrictament se li dona un suport i és una mesura de justícia. I quant al que diu d'alguna de les condicions següents, el senyor Corral sap molt bé que ja en la Comissió va ser una cosa que es va debatre, que va ser una errada tècnica, que, posteriorment, la majoria de Grups crec que estan d'acord a arreglar. Per tant, demanem, precisament, que es voti en contra de la supressió de l'article 3 per la importància que té pel fet de poder acollir totes aquestes zones de muntanya.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem ara a les esmenes a l'apartat primer. Hi havia un vot particular, del Grup parlamentari de Convergència i Unió, i una esmena a la lletra b), del Grup Socialista, però, com ha anunciat el Diputat senyor Subirà, aquest vot particular i aquesta esmena serien retirats si s'acceptés a tràmit l'esmena transaccional que ha estat dipositada a la Mesa i de la qual el senyor Secretari donarà lectura.

L'esmena transaccional consisteix a modificar el contingut de l'apartat b).

El Sr. SECRETARI PRIMER : L'apartat b) diria, segons el que proposa l'esmena transaccional : «Tenir un pendent mitjà superior al 20% i situada com a mínim el 60% de la seva superfície en cotes superiors als 700 metres.»

El Sr. PRESIDENT : L'esmena porta la signatura de representants d'uns Grups parlamentaris, i, per tant, suposo que no hi ha objecció que sigui admesa a tràmit. Bé, en aquest cas, doncs, no havent-hi altres esmenes a l'apartat primer, algun dels signants d'aquesta esmena transaccional vol defensar-la? *(Pausa.)* No hi ha torn a favor; tampoc no hi ha torn en contra.

Queden, doncs, retirats el vot particular que portava el número 4 en la numeració d'ordre, i l'esmena que portava el número 5.

Passem ara a les esmenes a l'apartat segon. A l'apartat segon hi ha únicament una esmena, que porta el número d'ordre 6, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, una esmena de modificació.

Per a defensar-la té la paraula...

El Sr. RIBÓ : Senyor President, retirem la número 6 i la número 7.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Retirada aquesta esmena, no hi ha cap esmena a l'apartat 2, i a l'apartat 3, havent-se retirat l'esmena número 7, queda només l'esmena número 8, del Grup Socialista, una esmena de modificació.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Ganyet.

El Sr. GANYET : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament, a l'article 3 es definien les zones de muntanya, i és important l'existència d'aquestes zones de muntanya, perquè el que es pretén és evitar els greuges comparatius. Tothom sabem que aquesta Llei ha estat feta, sobretot, per als habitants de les comarques de muntanya, però és evident que hi ha unes zones de muntanya a Catalunya que tenen la seva població i s'han de protegir també. Però per definir aquestes zones de muntanya calia anar, com fa la legislació comparada europea, a condicions objectives immutables, com són les cotes d'alçària i el pendent mitjà. La utilització que es feia en el Dictamen, contra el nostre parer, del baix nivell demogràfic era perillosa, perquè no és exclusiu de les àrees de muntanya, en canvi sí que ho és el pendent. I introduïa una gran complicació pel fet d'haver de determinar cada any l'evolució dels valors mitjans demogràfics de les comarques de Catalunya, que són variables. És per això que hem contribuït a la presentació d'aquesta esmena anterior, que deixa el punt b) a «tenir un pendent mitjà superior al 20% i situada, com a mínim, el 60% de la seva superfície en cotes superiors als 116 metres». Però, continuant amb aquest article, a nosaltres ens sembla que una millor concreció geogràfica i jurídica del que deia el text del Dictamen és la següent : «El municipi o municipis que compleixin alguna de les condicions previstes a l'apartat primer podran sol·licitar la seva declaració com a zona de muntanya al Consell Executiu de la Generalitat, que l'aprovarà per decret, previ informe del Consell General de Muntanya.» Ens sembla molt més clar i molt més senzill d'aquesta manera. I, si em permet també l'Honorable senyor President de defensar conjuntament l'esmena número 42, de l'apartat següent, aprofitaria la meua estada en aquest punt geogràfic.

L'apartat 4 d'aquest article tercer deia : «D'acord amb l'evolució demogràfica de les zones de muntanya, el Consell Executiu pot revocar la declaració de zona de muntanya d'acord amb el que estableix l'apartat 1.b) del present article i previ informe del Consell de Muntanya.» Això, francament, era dolent, era perillós, això comportava la possibilitat de revocació, segons aquest índex demogràfic de tan complex seguiment i determinació. És per això que demanem als Grups parlamentaris i a tots els senyors i senyores Diputats el vot favorable a les esmenes número 41 i número 42, del Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra. Aleshores, l'esmena número 9, a l'apartat 4, ja ha estat defensada, i ara queda només l'esmena número 10, a aquest mateix apartat 4, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Diputat senyor Medir té la paraula per a defensar-la.

El Sr. MEDIR : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, dins d'aquest article 3, que nosaltres considerem que és un encert que s'hagi inclòs en aquesta Llei —i diem que és un encert que s'hi hagi inclòs perquè respon a una realitat objectiva del nostre país, que és que Catalunya té, a part d'una àrea de muntanya principal que es pot més o menys superposar a les comarques que nosaltres definim o que estem definint en aquesta Llei com a comarques de muntanya, i que coincideix amb l'eix pirinenc geogràficament—, nosaltres pensem que, a part això, hi ha, efectivament, illes aïllades, àrees de muntanya que tenen alguna de les característiques de la serralada pirinenca i que convé també que tinguin un tractament, evidentment no idèntic al que té la serralada i al que tenen les comarques, sinó un tractament específic propi d'àrees disjunctes però que pateixen en certa manera aquesta problemàtica.

Per això, nosaltres abonem aquesta esmena transaccional que s'ha presentat, perquè millora la solució per a les zones de muntanya quant a la seva determinació, perquè ajuda a objectivar els criteris pels quals unes determinades poblacions seran incloses en zones de muntanya, i proposem que s'afegeixi a aquest article, en substitució de l'apartat 4, que parlava de la densitat demogràfica, difícil de seguir, criteri no excessivament adequat, una norma que digui que les zones de muntanya hauran d'ésser declarades en la totalitat dels municipis que la integren, a fi i efecte que aquest segon grau de protecció, aquest segon grau d'actuació sobre determinades illes de muntanya catalanes sigui el màxim de coordinat possible. Altrament, hi hauria disfuncions, altrament hi hauria diferències de poble a poble que nosaltres creiem que no són convenientes, màxim quan del que es tracta en aquesta Llei és d'ajudar, de beneficiar, i no d'altra cosa.

Per tant, pensem que seria bo que en les zones de muntanya —i aprofito per dir que, evidentment, aquesta esmena hauria de ser corregida perquè parla encara de contrada, que respon a una nomenclatura que utilitzàvem al principi però que va quedar decaiguda en la Comissió i, per tant, és una zona de muntanya—, quan compregui més d'un municipi, hi hagi aquesta acció conjunta, evidentment no al mateix nivell de planificació de les comarques —ja ho veurem més endavant en articles successius—, però sí que hi hagi una acció de con-

junt d'actuació sobre totes les poblacions que siguin incloses en una determinada zona de muntanya.

Per això demanem el vot favorable a aquesta esmena 10, antigament la 43, de tota la Cambra.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)* : Senyor President, entenem, doncs, que, com a correcció tècnica, queda modificat el text, i, en lloc de «contrada» dirà ...

El Sr. PRESIDENT : Diu «zona»; això és evident. Bé, hem acabat el debat sobre aquest article 3, i podem passar a les votacions.

Primerament, anem a votar l'esmena número 3, de supressió de la totalitat de l'article, que ha defensat el senyor Corral.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena de supressió de l'article 3 ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 105 en contra i cap abstenció.

Passem, ara, a l'apartat primer i a votar, doncs, l'esmena transaccional de la qual el senyor Secretari ha donat lectura, que significa, com hauran vist, modificar la lletra b) d'aquest apartat primer.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha quedat aprovada per 105 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions. Per tant, el text d'aquesta esmena substitueix l'apartat primer del Dictamen.

Aprovada aquesta esmena, la Presidència entén que queda decaigut l'apartat 4 del text del Dictamen, i, per tant també és innecessari votar l'esmena número 42, de supressió d'aquest apartat, del Grup Socialista.

Bé, passem, doncs, a l'apartat 2. No havent-hi cap esmena, passem a votació l'esmena número 8, del Grup Socialista, a l'apartat 3.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 8, del Grup Socialista, a l'apartat 3, ha quedat aprovada per 105 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votació l'esmena número 10, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, a l'apartat 4.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena 10, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Que s'abstinguin?

L'esmena número 10, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, ha quedat aprovada per 105 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem ara a votació el text del Dictamen, per als apartats que no han estat objecte d'esmena, és a dir, únicament l'apartat 2.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, apartat 2, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, en aquest cas l'apartat 2, ha estat aprovat per 105 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció. *(Pausa.) (El senyor Armet demana per parlar.)* Senyor Armet?

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)* : Una d'ordre. La transaccional feia referència a l'apartat primer, lletra b). Crec que caldria votar la resta.

El Sr. PRESIDENT : Sí, jo he interpretat que l'esmena transaccional, tal com estava escrita, feia referència a la totalitat de l'apartat. La prova és que l'havien començat a escriure i havien posat punts suspensius, i que, per tant, en votar-la, s'havia votat tot l'apartat. En canvi, havíem llegit l'apartat b), que era l'única cosa modificada.

Si els sembla aquesta interpretació, però, ens permet ...

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)* : Admetem la interpretació de la Mesa com a correcta.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Bé, passem, doncs, a l'article 4, a l'apartat primer del qual no hi ha cap esmena —ni als apartats 3, 4, 5 i 6, no hi ha cap esmena— i les úniques esmenes són a l'apartat segon, dos vots particulars diferents, un de supressió —el número 11- del punt c) de l'apartat 2, i un altre de supressió del punt d), d'aquest mateix apartat.

Els dos vots particulars són del Grup parlamentari de Convergència i Unió. Per a defensar-los, té la paraula el Diputat senyor Sala.

El Sr. SALA *(de l'escó estant)* : Era per anunciar-ne la retirada. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : La retirada. Molt bé, en aquestes condicions no queda cap esmena a l'article 4, i, si cap dels senyors Diputats no hi té inconvenient, podríem passar a la votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen per a l'article 4, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 4 ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

A l'article 5 hi ha diverses esmenes presentades, algunes de supressió i altres d'addició. Les dues esmenes de supressió, que proposen la supressió de la totalitat de l'article i que, per tant, són coincidents, són l'esmena 13, del Grup Socialista, i l'esmena 14, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Per a defensar l'esmena socialista, té la paraula el Diputat senyor Ganyet.

El Sr. GANYET : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, nosaltres estem rotundament en contra que en la Llei que aprovem consti l'article cinquè, no perquè no veiem que els successius punts que hi consten, com, per exemple, la defensa, la conservació i la restauració del medi físic i del patrimoni històric-artístic; la protecció i el foment de les activitats agràries i la promoció de la indústria, el turisme i l'artesania; l'habitatge, les obres públiques amb especial prioritat a la xarxa viària; la sanitat i l'assistència social; l'ensenyament

i l'esport..., no estem d'acord que no siguin importants, però és que sembla que no s'ha comprès el que es vol que sigui el Pla Comarcal. I això no és només en aquest article, sinó també en articles successius. El Pla ha d'incloure globalment el conjunt d'actuacions esmentades de manera incompleta en aquest article. Jo voldria recordar a tots vostès que en els treballs de Comissió s'han arribat a fer servir fins i tot trenta conceptes diferents. Per exemple, instal·lació de repetidors de televisió, no sé què..., en fi, qüestions molt puntuals. El Pla ha d'incloure el conjunt de les actuacions possibles de la Generalitat en el marc, lògicament, de les seves competències.

L'enumeració detallada comporta sempre el perill de conflictes, en aquest cas innecessaris, amb l'Administració de l'Estat. No sé si s'hi han fixat els redactors d'aquest article cinquè.

Finalment, vull dir que aquest article no aporta res de nou i, per tant, és millor suprimir-lo. És el que ens agradaria que fessin amb el seu vot les senyores i els senyors Diputats.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra a l'esmena de supressió? Té la paraula el Diputat senyor Fonolleda per a un torn en contra.

El Sr. FONOLLEDA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, jo voldria dir-li, en primer lloc, al senyor Ganyet que, quan es contempla un article d'una llei no s'ha de mirar com si fos un compartiment estanc, que no té res a veure l'un amb l'altre, sinó que moltes vegades els articles estan relacionats. Aleshores, l'article 5 s'ha de contemplar en relació amb l'article 4, i es veurà que el que fa l'article 5 és un aclariment, en certa manera, de l'article 4, però no fa cap restricció. Perquè si l'article 4, com diu molt bé en el punt a), diu : «L'estudi socio-econòmic de la comarca i l'explicitació de les funcions de desenvolupament dels diversos sectors econòmics i de serveis expressats en forma d'objectius concretats en el temps i en l'estratègia d'actuació». Aquí, evidentment, hi ha una voluntat del legislador que aquesta possibilitat d'explicitar aquest desenvolupament sigui tan ample com calgui, i en això no hi ha —diguem en aquest aspecte— cap punt restrictiu.

Ara bé, l'article 5 no intenta fer una llista exhaustiva dels punts que van inclosos en aquest Pla. El que fa l'article 5 és fixar uns objectius mínims; és a dir que el redactor del Pla ha de saber i ha de tenir en compte quins són els objectius mínims que ha de contemplar en fer la redacció del Pla, la qual cosa no vol dir que no pugui ultrapassar aquests objectius mínims, perquè l'article 4 l'autoritza perfectament per a això, com acabem de veure, i, aleshores, en fi, hi ha una perfecta congruència entre l'article 4 i l'article 5.

Bé, a mi em sembla que el senyor Ganyet coneix molt bé, per la seva professió —com moltes vegades hi és obligat, quan es dimensiona una obra o qualsevol tipus de construcció—, que no hi ha res que privi de dimensionar, per a dir-ho així, amb una sobreseguretat; el que fa, en molts casos, per exemple, la teoria de resistència dels materials és establir-li els mínims per a la seguretat.

Doncs, bé, aquest és el sentit de l'article 5. Aleshores, tenint en compte tot això que acabo de dir, ens mantenim per la defensa d'aquest article 5, perquè, a més, creiem que és una

obligació de la llei, dintre de les obligacions que moltes vegades tenen les lleis, de ser una mica pedagògiques, d'aclarir al ciutadà els conceptes que seran contemplats en fer una determinada cosa, perquè l'aspecte de l'article 4, que és molt ampli i molt genèric, moltes vegades pot plantejar al ciutadà el dubte de què és el que es contemplarà aquí, i l'article 5, almenys, dóna una garantia al ciutadà de saber quins són els punts fonamentals i els punts mínims que han de ser contemplats per a la redacció del Pla perquè el desenvolupament d'aquest Pla sigui harmònic i equilibrat. Per tant, senyores i senyors Diputats, demano el vot en contra de l'esmena presentada pel Grup Socialista.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, i ara hi ha també l'esmena de supressió del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Medir.

El Sr. MEDIR : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, nosaltres estem, efectivament, en contra que en aquesta Llei figuri l'article cinquè, l'article cinquè que tenim en discussió sobre la taula.

Nosaltres creiem que aquest article, en el context global d'aquesta llei —perquè, efectivament, penso que ens mirem la llei globalment i no article per article, en compartiments estancs—, és contradictori, és innecessari i, fins a cert punt, és reiteratiu. I intentaré d'explicar-los-ho.

És contradictori, entenem, amb el caràcter global i general que volgudament s'ha donat a aquesta llei. Hem fet, principalment, una llei-marc de muntanya per a Catalunya, i hem defugit d'entrar en concrecions. I, això, ho hem fet al llarg de molts articles i ens hem posat d'acord en la majoria d'aquests articles, sobre aquest punt, en els treballs de Ponència i de Comissió, en el caràcter global, general, que ha de tenir aquesta llei.

Bé, la història de l'article cinquè és complexa. Hi va haver potser trenta esmenes presentades, en què, efectivament, es demanava d'incloure-hi des de nous passos fronterers fins a repetidors de televisió, tot una amplíssima gamma de bons desitjos, de bones accions —algunes de competència de la Generalitat, d'altres ni tan sols de competència de la Generalitat— que es pretenien d'incloure en aquest article cinquè.

Certament, s'ha fet un esforç de síntesi; certament, aquella dispersió és molt més concreta i reduïda, però, tot i així, continua essent encara una llista que, a la nostra manera de veure, és contradictòria amb aquest esperit de globalització que té la llei.

És innecessari, perquè l'article 4, del qual ha parlat el senyor Fonolleda ara mateix, marca exactament el que ha de ser la política de planificació de la muntanya. I com podríem entendre que es pogués planificar en les comarques de muntanya, que es poguessin fer plans comarcals de muntanya, i no parlar d'activitats agràries, per exemple, o no parlar d'urbanisme, o no parlar d'ordenació del territori, o no parlar de sanitat i de serveis socials, o d'ensenyament? Com podem pensar que es pot planificar, per a desenvolupar aquestes zones, sense parlar de tots aquests temes.

Per tant, és evident que en l'article 4 és absolutament contingut tot el que es pogués dir en l'article 5, i que el que fem en l'article 5, en tot cas, és rebaixar, perquè podem oblidar,

perquè podem no incloure tan perfectament com és el concepte global de planificació, el que es diu en l'article 4. I és reiteratiu perquè, en el fons, l'esperit de la llei és aquest, de desenvolupament.

I, per tant, aquí repetim innecessàriament els conceptes que anem desgranant al llarg de la llei. I, a més, a nosaltres ens preocupa, potser, alguna cosa que també té a veure amb el concepte, que és que en la numeració de l'article cinquè, en els diversos punts, es parla amb concepcions sovint un pèl massa defensives o restrictives.

Es parla de la defensa, es parla de la protecció, es torna a parlar de la protecció quan es parla de la indústria i del turisme; quan nosaltres pensem que el que cal no és una llei de defensa o de protecció sinó, sobretot, una llei per al desenvolupament; una llei per a donar instruments a la mateixa muntanya perquè es faci, perquè creixi, abandonant criteris assistencials, que pensem que avui dia estan superats.

En resum, nosaltres entenem que en una llei no es tracta tant de bones intencions, desgranades una per una, sinó que l'eficàcia de la llei serà mesurada per l'exactitud en el seu compliment, per l'exactitud en la seva aplicació. I l'exactitud del compliment i de l'aplicació d'aquesta llei no depèn de l'article cinquè. Per tant, senyores Diputades, senyors Diputats, nosaltres els demanem que, per congruència i concordança amb l'esperit global de la llei, votin en contra del text d'aquest article.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Senyores i senyors Diputats, són entre nosaltres, en la tribuna d'honor, els Senadors membres de la Comissió Especial d'Investigació per a l'Estudi de les Causes i Conseqüències de les Recents Inundacions, que ha constituït el Senat, i aquesta Comissió és presidida per l'Excel·lentíssim senyor Manuel Díaz Mata Pinilla. Jo vaig a adreçar-los, en nom de tots vostès, una salutació :

Señores Senadores, nuestra más cordial salutación, y nuestro agradecimiento por su presencia en esta Cámara. *(Aplaudiments.)*

Bé, algun torn en contra respecte a l'esmena que ha defensat el Diputat senyor Medir? *(Pausa.)* El Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES : Senyor President, senyories, no per a afegir gran cosa a aquestes curtes intervencions referents a l'article cinquè, però sí per a aportar alguna precisió sobre el que ha succeït ja fins a arribar a aquest processal, a nivell de Ponència i a nivell de Comissió.

Com han recordat els senyors Diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula, aquest article ha estat l'objecte d'una llarga i prolífica discussió. Hi havia dos criteris : hi havia el criteri que han defensat el Diputat senyor Ganyet i el Diputat senyor Medir, en el sentit de dir que la inclusió d'aquest article enumeratiu dels objectius dels plans comarcals de muntanya era inútil, i que no calia que figurés en el text de la llei, i un criteri contraposat a aquest, que defensava que sí, que, efectivament, calia fer una enumeració dels objectius, de les finalitats d'aquesta llei que ens proposem d'aprovar.

Aleshores, és evident que es va pecar, al nostre judici, per excés, d'una part, i per defecte, de l'altra. Per excés, perquè es va intentar introduir una llista realment excessiva de les funcions i dels objectius que s'havien de cobrir en els plans comar-

cals de muntanya. Com ha recordat un Diputat, s'havia arribat fins a la xifra, si no ho recordo malament, de trenta objectius que calia cobrir en els plans comarcals de muntanya, i això, efectivament, era una cosa excessiva, però el defecte era —el defecte contrari— de no posar-n'hi cap. Llavors, nosaltres varem pensar, en el si de la Ponència i en el si de la Comissió, que, efectivament, calia descriure en aquesta llei, en el text d'aquesta llei —per tal de donar-li una illusió, per tal de donar-li un sentiment de desig de realització d'aspiracions de la muntanya—, aquells eixos principals que han de configurar allò que han de ser els plans comarcals. I aquests eixos, de vint-i-cinc o trenta que s'havien definit al començament, han quedat reduïts a sis o set, set, si no ho recordo malament : el medi físic del patrimoni, l'agricultura, la indústria i el turisme, l'habitatge, les obres públiques i les comunicacions, la sanitat, l'ensenyament i la cultura, que són, creiem nosaltres, efectivament, aquells eixos vertebradors de tota actuació en una política de muntanya. Per tant, nosaltres, tot i reconèixer les possibles insuficiències d'aquesta llista —però recordem que és un mínim, que no és un màxim—, creiem que aquest article cinquè, contràriament al que han manifestat els Diputats dels Grups comunista i socialista, ha de mantenir-se en la seva integritat, i, per tant, demanem als senyors Diputats que hi votin a favor.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a les esmenes d'addició. La primera és l'esmena número 15, del Diputat senyor Josep Maria Corral, que proposa d'introduir una nova lletra, que seria, no com diu el text imprès, la lletra n), sinó que, evidentment, ara seria la lletra h).

El senyor Corral té la paraula per a defensar-la. Potser el senyor Corral podria defensar al mateix temps les altres esmenes? *(Pausa.)*

El Sr. CORRAL : Exactament, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Són les esmenes...

El Sr. CORRAL : 67, 74, 76 y 78.

El Sr. PRESIDENT : Això mateix.

El Sr. CORRAL : Bien, unas palabras iniciales para manifestar nuestro soporte a las enmiendas de supresión que se han defendido anteriormente, por entender que es más correcto suprimir que hacer una lista detallada de objetivos y medios, pues siempre corremos el riesgo de dejarnos alguno en el tintero.

Nosotros, en el momento de presentar las enmiendas, consideramos oportuno mejorar el texto con las enmiendas que voy a defender ahora, a excepción de una que fue recogida en el debate de Comisión. Defiendo las enmiendas para que se pasen a votación si son rechazadas las enmiendas de supresión.

El Plan Comarcal de Montaña y el Programa de Actuación deben abordar también, de forma explícita, facetas sociales de equipamientos, comunicaciones, servicios, etcétera, imprescindibles y necesarios para estas zonas, y que el enunciado del artículo quinto no recoge. En esta dirección, la enmienda número 67 plantea la creación de equipamientos y servicios sociales; la número 74, plantea la mejora y ampliación de los ferrocarriles. Posiblemente, a más de un Diputado le asalte la idea de la línea del ferrocarril Lérida-La Pobla de Segur —Saint Gaudens, en Francia—, atravesando, por lo tanto —y vitalizando, por lo tanto— las comarcas deprimidas de la

Noguera, el Pallars Sobirà o el Pallars Jussà. Reconocemos que a nosotros nos seduce la idea y nos gustaría que fuese una realidad.

La número 76 plantea la mejora y creación de pasos fronterizos, y en la 78 situamos la dotación de los mínimos servicios de luz, agua, teléfono, y nos parece una omisión fuerte, o imperdonable, que estos servicios tan escasos en alta montaña no sean un objetivo de los planes comarcales y de los programas de actuación. Se nos dirá que alguna de estas cuestiones planteadas no son competencia de la Generalitat, y ya lo sabemos, pero esto no justifica que no se contemplen en los planes y en los programas de actuación. Deben contemplarse porque son necesarios. A partir de ahí habrá que poner en marcha los mecanismos de negociación ante la Administración central para conseguir hacer más habitables las comarcas de alta montaña.

Gracias, señor Presidente; gracias, señoras y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? *(Pausa.)* El Diputat senyor Fonolleda té la paraula per al torn en contra.

El Sr. FONOLLEDA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, igual com ha fet el senyor Corral, jo faré el torn en contra al conjunt de totes les seves esmenes.

En primer lloc, voldria insistir aquí en quelcom que ja he dit abans, que és el sentit de l'article 5, i, per tant, repetir una vegada més que el fet de fixar un mínim de punts a explicitar en el pla comarcal de muntanya és el sentit de l'article 5; afegir-n'hi més seria caure en la pretensió de fer una llista exhaustiva, i ja hem deixat clar que aquest no era el tema, i que no era aquesta la nostra pretensió, però entrant en els punts concrets del senyor Corral, li vull dir que el seu punt n) ja està contemplat en l'article 4. Vegi allà que es diu que el «Pla ha de contenir l'explicitació del desenvolupament dels diversos sectors econòmics, socials i de serveis». En aquest sentit, li voldria dir, fins i tot, que el punt r) és una conseqüència del seu punt n). És a dir : si es parla de creació d'equipaments i de serveis socials, no té sentit de parlar dels mínims de serveis : llum, aigua, telèfon i desguassos, perquè, això, ja entén tothom que és comprès genèricament dintre d'aquest punt n).

Quant al problema del millorament i l'ampliació dels ferrocarrils, deixant de banda que la nostra competència, reflectida en l'article 9.15 de l'Estatut, sigui establerta sens perjudici d'allò que disposen els números 20 i 21 de l'article 140 de la Constitució, jo li vull dir que un problema com el dels ferrocarrils, encara que tingui una major incidència comarcal, és un programa que no es pot contemplar en l'àmbit comarcal. És un programa que defuig aquest àmbit, és un programa que té una incidència en l'economia general de tot Catalunya, i, per tant, ha de ser, com si diguéssim, en aquest àmbit on ha de trobar el seu tractament; és un problema que podrà ser tractat en una futura llei, per exemple, de transports a Catalunya, però no ha de ser un problema específic dels plans comarcals de muntanya.

Quant al punt de millorament i de creació de nous passos fronterers, jo li vull dir que nosaltres no tenim competències sobre la creació de nous passos fronterers. Em sembla que és tan obvi que no cal argumentar-ho.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, havent acabat el debat sobre aquest article, passem a les votacions. Primerament, anem a votar... Ah!, perdó, hi ha l'esmena número 16, del Grup parlamentari de Centristes, que proposa també l'addició d'una nova lletra. El senyor Luna té la paraula per a defensar-la.

El Sr. LUNA *(de l'escó estant)* : Muchas gracias, Honorable señor Presidente. Desde el escaño, si me lo permite la Presidencia, para anunciar que esta enmienda número 10, antigua 68, en vez de la adición que hace referencia a las subvenciones, ayudas, etc., la retiramos en función de que el actual artículo se refiere a los objetivos, cuando el contenido de esta enmienda más bien hace referencia a medios. Habida cuenta que nuestro Grupo parlamentario mantendrá, sucesivamente, enmiendas relativas a esta cuestión de las subvenciones, etc., retiramos esta enmienda por razones sistemáticas. Anuncio también a la Presidencia que a lo largo del debate retiraré algunas otras enmiendas que, para comodidad de la Presidencia misma, anunciaré en su momento.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Retirada l'esmena número 16, del Grup parlamentari de Centristes, podem passar a les votacions, començant per les esmenes 13 i 14, coincidents, de supressió.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de la supressió de l'article, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes de supressió números 13 i 14 han quedat rebutjades per 44 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar les esmenes del Diputat senyor Corral i Belorado, les esmenes 15, 17, 18 i 19, ja que el senyor Corral ha dit que les mantenia en el cas que l'esmena de supressió no fos acceptada.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les esmenes del senyor Corral, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Les esmenes han quedat rebutjades per 3 vots a favor, 103 en contra i cap abstenció.

Passem ara, doncs, a votar, l'article 5 del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 63 vots a favor, 43 en contra i cap abstenció.

A l'article 6 no hi ha cap esmena, de manera que anem a passar directament a votació l'article 6, d'acord amb el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets. Sí? *(El senyor Luna demana per parlar.)*

El Sr. LUNA *(de l'escó estant)* : Señor Presidente, para aligerar el debate, si me permite la Presidencia, toda vez que en el artículo 7 únicamente hay enmiendas centristas que nos proponemos retirar, las retiramos en este momento y podría pasarse a la votación conjunta de los dos preceptos, si la Presidencia lo considera oportuno. He pedido la palabra para aligerar el debate.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Luna, i, ja que han quedat retirades totes les esmenes a l'article 7, podem passar a la votació conjuntament, si ningú no hi té inconvenient, dels dos articles 6 i 7, d'acord amb el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

El text del Dictamen, articles 6 i 7, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 8 hi ha una sola esmena, una esmena de modificació i d'addició, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Torres; article 8, esmena número 25.

El Sr. TORRES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, per un article que té una doble vessant, una vessant, podríem dir-ne, de caràcter gairebé semàntic, i, una altra, de caràcter de substantivitat del precepte. És a dir, nosaltres creiem que a l'article vuitè —amb el qual estem d'acord, estem perfectament d'acord—, seria una modificació a introduir el fet de precisar que, per comptes de parlar del pressupost de la Generalitat, s'hauria de parlar del projecte de pressupost del Consell Executiu que presenta al Parlament de Catalunya.

En efecte, la Llei de muntanya pot demanar, pot àdhuc començar el Consell Executiu que el projecte de pressupost que presenti al Parlament inclogui les previsions financeres contingudes en els diversos plans d'actuació comarcal, però, de cap manera, ni de prop ni de lluny, la Llei de muntanya no pot disminuir, de qualsevol manera, la sobirania del Parlament. Nosaltres som partidaris que en els pressupostos catalans s'incloguin les previsions que esmenta l'article vuitè del Dictamen, però en honor a la claredat, al respecte de les atribucions de cada una de les institucions que componen la Generalitat, pensem que és més adient adoptar la fórmula que nosaltres proposem, és a dir : «inclourà en el seu projecte de pressupost...», i aleshores, el Parlament, sobirà, evidentment, contrasigna la proposta que li fa el Consell Executiu, d'inclusió de les previsions financeres dels plans comarcals en els pressupostos generals de la Generalitat.

Aquesta és la vessant, podríem dir-ne, de tipus semàntic, de tipus de respecte de les atribucions de cada institució. I l'altra vessant és que creiem que seria bo fer un petit afegit al redactat d'aquest article, en el qual es digués ben clarament que les previsions financeres dels plans d'actuació comarcal no són exhaustives, és a dir, que pot haver-hi altres conceptes, com el cànon elèctric, per exemple, algun pla d'actuació específica, alguna subvenció d'alguna altra entitat, que es puguin incloure també en el llistat de beneficis de les comarques de muntanya. Per tant, nosaltres preconitzem que s'introdueixi en la redacció d'aquest article un afegit en el qual es precisi que les previsions contingudes en els plans comarcals que normalment han de ser incloses en els pressupostos, no suposaran renúncia a altres consignacions que puguin correspondre, per altres conceptes. Això no contradiu, de cap manera, la redacció de l'article vuitè, però en certa manera el complementa. Creiem que és una addició precautòria, i creiem que és una precisió que,

en definitiva i en un cert moment, podria revelar-se com a necessària.

Per tant, nosaltres demanem a la Cambra que tingui en consideració aquestes dues vessants de la nostra esmena, d'una banda, precisar que es tracta del projecte de pressupost que el Consell Executiu presenta al Parlament el que ha d'incloure les previsions financeres en el pressupost de la Generalitat, i, d'altra banda, aquest afegit que aquestes previsions no són exhaustives, sinó que poden afegir-se altres fonts d'ingressos, per tal de venir en ajut de les contrades de muntanya. És únicament en aquest sentit que es presenta aquesta esmena, per a la qual demanem el vot favorable a la Cambra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? El Diputat senyor Ganyet té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. GANYET : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, si em permet el senyor President, faré la intervenció més curta, penso, de tot el matí. Hem de dir que aquesta esmena no es pot votar a favor, ni es pot votar en contra, perquè és òbvia i innòcua.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, no havent-hi cap altra esmena, passem a votació... *(El senyor Fonolleda demana per parlar.)*

El Sr. FONOLLEDA : Senyor President, voldria fer un aclariment, que ja ha fet el senyor Diputat, el senyor Víctor Torres, perquè quedés clar que en el text de la seva esmena, com que es refereix al text antic, on es diu : «els diferents programes d'actuació comarcal», ha de dir : «els diferents plans d'actuació comarcal», perquè aquesta va ser la terminologia acceptada per tothom.

El Sr. PRESIDENT : «Els diferents plans». Molt bé. Passem, doncs, a votació, l'esmena número 25, del Grup d'Esquerra Republicana, amb aquesta modificació que acaba de precisar ara, últimament, el senyor Fonolleda, de substituir la paraula «programes» per «plans».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 63 vots a favor, cap en contra i 43 abstencions.

L'esmena substitueix, doncs, el text del Dictamen i, per tant, no és procedent cap nova votació, i podem passar directament a l'article 9, al qual hi ha tres esmenes de supressió : una, del senyor Corral, que proposa suprimir tot el text de l'article, i unes altres, del Grup de Centristes, que proposen suprimir el paràgraf primer i el paràgraf segon.

Bé, per a la defensa de la seva esmena, té la paraula el Diputat senyor Corral.

El Sr. CORRAL *(de l'escó estant)* : Senyor President, brevemente, desde el escaño mismo, porque si bien fundamentalmente no es una enmienda decaída, en el planteamiento de fondo ha decaído, porque esta enmienda va estrechamente ligada a la número 27, del artículo tercero, que planteaba la desaparición del texto «de las zonas de montaña». Este artículo 9 habla de «las zonas de montaña», y proponemos su supresión en coherencia con nuestra postura de fondo sobre el tema, discutida en el artículo 3. Rechazado nuestro posicionamiento entonces, consideramos que queda decaída la

enmienda.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies. El senyor Corral considera que ha quedat decaiguda l'esmena; per tant, no procedeix fer-hi cap torn en contra, i passem a l'esmena número 27, del Grup de Centristes. El senyor Luna té la paraula.

El Sr. LUNA (*de l'escó estant*) : Señor Presidente, las enmiendas números 27 y 28 quedan retiradas.

El Sr. PRESIDENT : Retirades. Bé, en aquestes condicions no queda cap esmena a l'article 9 i podem passar directament a la votació del text del Dictamen. Les altres són d'addició, són esmenes de creació d'un nou article.

Bé, aleshores, passem a votació l'article 9.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen de l'article 9 ha quedat aprovat per 103 vots a favor, 3 en contra i cap abstenció.

Abans de passar a l'article 10 hi ha tres esmenes, les números 29, 30 i 31 que proposen l'addició d'un nou article, que s'intercalaria entre l'article 9 i l'article 10. La primera és l'esmena número 29, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Torres.

El Sr. TORRES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, dic d'entrada que la nostra esmena és pràcticament la reproducció fidel del text d'un article, l'article 11 de la Proposició de Llei que va ser presentada per tres Grups parlamentaris i que va ser presa en consideració per aquesta Cambra. L'única diferència és que allà on deia : «institucions», nosaltres preguem que es digui : «organismes». I nosaltres diem en aquesta esmena que «la Generalitat, en el marc de les seves competències, podrà constituir organismes que fomentin la plena ocupació i el desenvolupament econòmic i social en les comarques i zones de muntanya. En l'assignació de les inversions un factor a tenir en compte serà la capacitat d'aquestes per a generar nous llocs de treball». L'anunciat d'aquest text ja comporta de per si la seva pròpia defensa. Nosaltres creiem que un dels objectius primordials d'aquesta Llei de muntanya és el d'evitar el progressiu i alarmant despoblament d'aquestes contrades. La gent jove, aclaparada per les dificultats que se li presenten, en el moment d'endegar-se en el camí de la vida pren massa sovint el camí de l'èxode i es produeixen aquestes fugides cap als centres urbans, on hi ha una demografia alta i aparents possibilitats de treball. Tot el que sigui, doncs, lluitar contra aquesta regressió, contra aquest perill de despoblament de les contrades de muntanya, nosaltres creiem que és una cosa bona que es digui, que es repeteixi, fins i tot de vegades fins a la sacietat. Creiem que la presència d'aquest apartat en l'article 9 és plenament justificada i s'adiu amb la filosofia de la Llei. Els Grups parlamentaris ja ho varen comprendre al moment que es va redactar la primera proposició de Llei, i estem persuadits que en aquesta segona deliberació comprendran que hi ha d'haver una certa continuïtat en un punt tan fonamental, creiem nosaltres, com aquest. Creiem també que en l'assignació de les inversions cal que un dels factors a tenir en compte sigui, com es fa, per ex-

emple, també en els plans d'obres i serveis, quan es dona una puntuació suplementària a aquelles activitats que poden comportar un increment de mà d'obra, nosaltres creiem que també seria un bon consell introduir, en aquesta Llei, que en la política d'inversions que la Generalitat hagués de fer, i en la política de subvencions, es tinguessin en compte quines són aquelles activitats que tenen més possibilitats de generar nous llocs de treball. Nosaltres creiem que aquesta esmena s'hauria de traduir, efectivament, com ha fet remarcar l'Honorable senyor President, en la incorporació d'un nou article, perquè, efectivament, és un article que de per si es mereix la consideració de figurar com un article independent i separat en el nou concepte de la Llei, si, tal com jo espero i desitjo, aquest article, la inclusió del qual demanem, queda aprovat per les senyores i els senyors Diputats. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Es proposen, com he dit, l'addició de tres articles, però em fa l'efecte que serà preferible considerar-los cadascun per separat. Per tant, doncs, ara el torn en contra respecte a l'esmena d'addició que ha defensat el senyor Torres.

El senyor Ganyet té la paraula per al torn en contra.

El Sr. GANYET : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, l'Ilustre Diputat Víctor Torres ens proposa l'addició d'un nou article. Ens proposa la creació, la possible constitució per part de la Generalitat de nous organismes. Però quins organismes són aquests? Aquí no queden definits. Com s'intercardinen les seves funcions en les previsions del Pla. Jo voldria recordar el que diu l'article 4 quan parla dels Plans comarcals : «Els plans comarcals han de contenir com a mínim, l'estudi sòcio-econòmic de la comarca i l'explicitació de les possibilitats de desenvolupament dels diversos sectors econòmics, socials i de serveis, expressats en forma d'objectius concretats en el temps i en l'estratègia d'actuació. Els programes d'actuació, amb la indicació de les accions, la localització, els terminis i el cost de les inversions necessàries. El pla d'inversions directes i complementàries, amb especificació anual, referit als programes d'actuació. Entenent per inversions directes les dels Departaments —tots els Departaments— de la Generalitat i encara, si escau, les d'altres Administracions actuant en el territori de les comarques de muntanya, i per inversions complementàries les específiques de l'òrgan de la Generalitat encarregat de la política de muntanya. » A més d'altres coses que s'inclouen en l'article 4. Per tant, aquests nous organismes que proposa Esquerra Republicana, a través del senyor Víctor Torres, podrien comportar el perill real de trencar la unitat i la coherència d'aquest. Per tant, a mi em sembla que el que no s'ha entès és que és un pla comarcal. I, a més, una altra cosa que a nosaltres ens preocupa molt : és que, a més de la prolixa llista de nivells administratius presents en el territori, l'Estat, la Generalitat, les Diputacions, les comarques, potser les supracomarques, s'hi han d'afegir encara uns nous organismes d'emissió que aquí s'esmenten però que no es defineixen?

¿És que el que es vol —i m'agradaria que no fos així— és obrir un camí a l'arbitrarietat, en la política de muntanya, camí que dissortadament és massa present en l'actuació en els últims tres anys del Consell Executiu de la Generalitat? És per això que demanem a les senyores i els senyors Diputats el vot en contra de l'esmena d'Esquerra Republicana. Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Passem, doncs, a votació aquesta

esmena proposant afegir un nou article d'acord amb el text indicat, esmena número 29.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 29 ha estat aprovada per 58 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció. Aquest article, doncs, aprovat, provisionalment té la numeració 9 bis. Després ja s'ajustarà la numeració al final en establir el text definitiu.

Passem ara a debat l'esmena número 30, del Grup parlamentari de Centristes, proposant també l'addició d'un nou article.

Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA : Muy Honorable señor Presidente, de esta enmienda número 30, antigua número 129, que propone la introducción de un nuevo artículo, nuestro Grupo retiraría, señor Presidente, el segundo de sus apartados, aquel que dice : «D'igual manera, etc.» La razón de que hagamos esta opción de retirar la segunda parte, el segundo párrafo de este nuevo artículo que se propone es que, no obstante la enorme importancia que puede tener el tema de las indemnizaciones compensatorias en función del bajo rendimiento de las explotaciones agrícolas, forestales o agropecuarias, nos parece que esta idea, este contenido, podría ir más perfectamente dentro de una Ley de agricultura de montaña, cuya presentación —del proyecto— por parte del Ejecutivo nos parecería muy conveniente. De manera que para evitar reunir en un mismo texto de Ley, que tiene sobre todo un carácter de marco, como se ha puesto de relieve varias veces durante el debate, y por pensar que este tema podría ir perfectamente en una ley de agricultura de montaña, retiramos la segunda parte de la enmienda, el párrafo número 2.

En cambio, defendemos y mantenemos el párrafo número 1. Yo diría incluso, señores y señoras Diputados, que por nuestra parte nos felicitamos de poder hacerlo, de poder mantener este párrafo primero, por cuanto que se refiere a la política de subvenciones, tanto en comarcas como en zonas de montaña. Me explicaré. El texto del Dictamen de la Comisión ya contempla en su actual artículo 9 las subvenciones en relación a las zonas de montaña, pero en ningún otro precepto del actual texto se hace referencia a las subvenciones en relación a las comarcas de montaña. Evidentemente, el Dictamen de la Comisión no ha pretendido hacer ninguna discriminación entre zonas con posibles subvenciones y comarcas sin que sean previstas las subvenciones. Sin duda esta deficiencia —que si se mantuviera determinaría una cierta discriminación— se debe quizá a la confusión que produjo en el seno de la Comisión la continuada interrupción de los debates de la misma, por cuanto que los Grupos parlamentarios, todos en general, eran sensibles a este tema de las subvenciones, tanto para comarcas como zonas de montaña, aunque luego por el modo quizá un tanto confuso, por las continuadas interrupciones que se hicieron en el debate de Comisión, sin darnos cuenta quizá olvidásemos el indicar que las subvenciones no sólo eran para las zonas, como se dice en el actual artículo 9, sino también para las comarcas, como no se dice en cambio en ningún otro apartado de la Ley. Quiero recordar, en efecto,

como todos los Grupos eran sensibles a esta problemática de las subvenciones, para las zonas o áreas en general de montaña y especialmente el Grupo de Esquerra Republicana a través de la intervención, en Comisión, del Diputado señor Torres.

En función de estos antecedentes, por tanto, a través de esta enmienda se puede considerar, mediante la adición de este nuevo artículo al texto del Dictamen, en el apartado primero de nuestra enmienda número 30, el reconsiderar esta materia, el, dijéramos, suplir aquella deficiencia que resulta del actual texto, por cuanto que discrimina entre zonas y comarcas de montaña, y por eso pide nuestro Grupo el voto favorable a esta enmienda, en la parte mantenida, a los señores y señoras Diputados. Por razones sistemáticas, señor Presidente, pero lo dejo a consideración de la Mesa, es posible que refiriéndose el actual artículo 8 a las previsiones financieras en relación a las comarcas de montaña y hablando del actual artículo 9 de las subvenciones referidas a las zonas de montaña, quizá fuera más congruente para una mayor perfección del texto legal suprimir las palabras : «i zonas» de este apartado, puesto que las zonas ya se contemplan en el artículo 9. Así lo había pensado proponer en un primer momento, señor Presidente, pero, quizá para evitar una mayor complicación en el debate, máxime incluso cuando hay una enmienda, la siguiente de Esquerra Republicana, que tiene un sentido esencialmente coincidente con la enmienda número 30 nuestra, quizá sea mejor mantener el texto tal como está confiando en su caso de que los Servicios Jurídicos del Parlamento ajusten definitivamente el texto de la Ley.

Decía hace un momento que esta enmienda número 30, la antigua 125, ahora defendida, coincide sustancialmente con la enmienda número 31, del Grupo de Esquerra Republicana, en su proposición inicial, que coincide a la letra con nuestra enmienda. En el caso de que nuestra enmienda obtuviese la aprobación de la Cámara, que sólo conseguiría por la simple circunstancia de que va antes en la numeración que la de Esquerra Republicana, por nuestra parte, teniendo en cuenta que la enmienda número 31, de Esquerra Republicana, contiene una parte segunda «i tendirà a compensar els desequilibris econòmics i socials entre les diferents comarques i zones de muntanya», con cuya indicación y modalización estamos absolutamente de acuerdo, en el caso, digo, de que decayera la enmienda de Esquerra Republicana en su primera parte por coincidir esencialmente con la nuestra —naturalmente en el caso de que la Cámara aprobase la que yo ahora defiende—, nosotros defenderíamos y aprobaríamos y apoyaríamos la parte correspondiente de la enmienda de Esquerra Republicana que quedaría en vigor.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? (Pausa.) El Diputat senyor Medir té la paraula per al torn en contra.

El Sr. MEDIR : Gràcies, senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, nosaltres estem en contra de la inclusió d'aquest nou article per dues raons. Una —de fet, el mateix senyor Luna ja l'ha dit— era la repetició del concepte de subvencions aplicades a zones de muntanya, però aquesta jo crec que de les dues raons seria la menor, perquè es tractaria d'una simple repetició. Però per a nosaltres hi ha una qüestió de fons, que es trasllueix aquí, que és que, quan s'ha fet

aquest projecte de llei sobre zones de muntanya a Catalunya i comarques, és a dir, comarques i zones de muntanya, s'ha establert una diferenciació en funció d'una realitat, i és que una és la comarca integralment de muntanya, que estarà subjecta a un planejament conjunt i, per tant, a una activitat de política de muntanya dirigida, decidida uniformement entre els mateixos Consells Comarcals —article 13, ja parlarem més endavant de la forma com quedin definits en aquesta Llei— i els mateixos consells executius i organismes que en podríem dir centrals. I, d'altra banda, les zones de muntanya a les quals l'aplicació de la política de muntanya és concreta és sobre punts concrets, i no ens escapa que, principalment, per exemple, serà sobre temes agraris, sobre temes forestals, la qual cosa no n'exclou d'altres de possibles, puntuals, en funció de la realitat de cada zona de muntanya. Però no és que el Parlament o la Llei vulguin diferenciar les zones i les comarques, sinó que, objectivament, són diferents perquè les problemàtiques són diferents.

I bé, aleshores, nosaltres entenem que a l'article 4 es dissenya als plans comarcals una política de muntanya global per a les comarques. I, per tant, no cal, i és contraproductiu, introduir després una via paral·lela que és la de la subvenció, perquè si, efectivament, calen subvencions, es pot perfectament canalitzar tota la planificació de les subvencions a través de les comarques, a través dels plans comarcals de muntanya. És a dir, pel fet de no esmentar-ho —tornariem a estar una mica en la repetició de l'article cinquè— no vol dir excloure-ho, no vol dir oblidar-ho, sinó que té el seu canal, té el seu camí perfectament determinat per l'article 4 d'aquesta Llei. El que estem fent ara, en tot cas —i això és amb el que nosaltres no estem d'acord i ens sembla perillós—, és introduir un segon canal, un paral·lelisme en l'acció política i, per tant, una diversificació pel fet de poder, independentment —segons el text que aprovaríem, si s'aproves— dels plans comarcals, establir una política de subvenció. Això obre portes a la discrecionalitat i obre portes també a la dispersió d'esforços que pensem que no estem en condicions de tenir.

És per això que nosaltres demanem a aquesta Cambra que voti negativament l'addició d'aquest nou article.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Després de la retirada del segon paràgraf de l'esmena número 30, del Grup de Centristes, evidentment, com ha fet remarcar el senyor Luna, hi ha una coincidència important amb l'esmena següent, l'esmena número 31, d'Esquerra Republicana, de manera que penso que és preferible fer el debat conjuntament, encara que farem les votacions separades. Per tant, per a defensar l'esmena 31 del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana té la paraula el Diputat senyor Torres.

El Sr. TORRES : Senyor President, senyores i senyors Diputats, per no ser reiteratiu no vaig a tornar a enumerar la defensa que ha fet el Diputat senyor Luna de la seva esmena per la senzilla raó que la redacció d'una part de la seva esmena és totalment coincident amb una part de la nostra pròpia esmena. Nosaltres creiem que no destorba ni de bon tros que s'estableixi aquest article que preceptua l'establiment d'una política de subvencions en les actuacions en comarques i zones de muntanya. I el Diputat senyor Medir ha volgut com llançar enlaire una possibilitat que hi hagués una confrontació,

un paral·lelisme polític —si no ho recordo malament, ha dit— entre l'actuació de les comarques de muntanya i l'actuació de la Generalitat de Catalunya. Jo en això discrepo fonamentalment perquè crec que, de política, a Catalunya, n'hi ha una, que és la política de les institucions catalanes; no hi pot haver una contraposició muntanya/Generalitat de Catalunya, perquè les obres de muntanya formen part, evidentment, de la política catalana en el seu conjunt, la qual cosa no vol dir que no mereixin unes atencions particulars, que han de merèixer unes consignacions pressupostàries, que han de merèixer una sèrie d'atencions en relació, precisament, amb el seu nivell de desatenció, amb el seu nivell, com es diu molt sovint, de marginació. Per tant, no creiem que sigui inútil, ni de bon tros, convençut com estic, que el poder de la Generalitat sigui el que sigui, si estableix una política de subvencions, no tendirà de cap manera a contraposar-se a la política dels Consells Comarcals, sinó al contrari; el que voldrà serà complementar-la, ajudar-la perquè tiri endavant.

Per tant, nosaltres creiem que l'esmena centrista és completament coincident amb la nostra, i, efectivament, nosaltres retirem la primera part de la nostra esmena fins allà on diu «any». I voldríem, si això, senyor President, és possible —nosaltres, naturalment, votarem favorablement l'esmena del Grup Centrista— que s'afegís a la seva esmena la frase «i tendirà a compensar els desequilibris econòmics i socials entre les diferents comarques i zones de muntanya». I, això, perquè volem que s'hi afegeixi? Volem que s'hi afegeixi perquè aquí estem davant de dos problemes : hi ha un problema general de la muntanya catalana, que és real, que és aquí, que és un problema amb el qual ens hem d'enfrontar, però també hi ha un problema a l'interior de les zones de muntanya. Nosaltres creiem que no és el mateix el problema que hi pot haver en una zona determinada de la muntanya que en una altra zona de la muntanya. Hi ha dins d'aquestes comarques i zones uns criteris, no diré preferencials, que seria un mot injust i inadequat, però sí que hi ha uns nivells de desatenció més o menys accentuats. Per tant, nosaltres creiem que també és un bon consell, és una bona política, és una bona filosofia demanar al Consell Executiu que en el moment que fixi les seves subvencions a les comarques desassistides que avui, en aquest debat, són l'objecte del nostre sentiment de solidaritat i d'estima, caldria que el Consell Executiu tingués en compte, precisament, aquestes disparitats que hi ha entre els nivells, les infraestructures, entre els graus de desatenció, els graus de despoblació, els graus de riquesa, el nivell de vida, entre una comarca i l'altra, per tal de contribuir amb les subvencions catalanes que aquests nivells vagin progressivament desapareixent.

És, per tant, aquest el motiu de la nostra esmena : suport total a l'esmena presentada pel Grup Centrista, que és absolutament coincident amb la nostra, i prego que s'accepti aquest afegitó nostre que les subvencions han de tendir a compensar els possibles desequilibris que hi ha dintre de les zones i les comarques de muntanya.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? (*Pausa.*) No hi ha torn en contra. Passem directament a la votació.

Primerament a la votació de l'esmena número 30, del Grup parlamentari de Centristes, amb la supressió del segon parà-

graf, tal com ha indicat el senyor Luna.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 30 ha quedat aprovada per 63 vots a favor, 45 en contra i cap abstenció. De manera que aquesta esmena significa l'addició d'un nou article, que provisionalment seria l'article 9 ter.

Ara passem a votació l'esmena número 31 tal com ha quedat després de la intervenció del senyor Torres, és a dir, limitant-se a afegir al final d'aquest article anterior el paràgraf «tendirà a compensar els desequilibris econòmics i socials».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta addició a l'article que acaba d'ésser votat, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta addició a aquest nou article, és a dir, l'esmena número 31, d'Esquerra Republicana, ha quedat aprovada per 63 vots a favor, 45 en contra i cap abstenció.

Passem ara a l'article...

El Sr. CAPDEVILA : Senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Sí, senyor Capdevila.

El Sr. CAPDEVILA : Gràcies, senyor President. Després de l'aprovació d'aquestes esmenes d'addició, jo interpreto que, en virtut de l'article 103 del Reglament, hi pot haver alguna incongruència o, almenys, interpretació obscura en relació amb l'article, aprovat, 9, si no ho recordo malament fins i tot per unanimitat. Per què? Perquè en aquestes dues esmenes estem parlant de subvencions en relació amb actuacions a comarques i zones. Crec que els oradors que m'han precedit han centrat la seva discordança en la comarca o zona, quan crec que, per a mi, almenys, el punt important no és tant en comarca i zona, o a més, sinó que aquí parlem d'actuacions, i a l'article aprovat es diu que només poden ser beneficiaris els residents. Crec que hi ha una contemplació subjectiva a l'article aprovat, quan aquí s'està parlant de subvenció que podríem qualificar d'objectiva, és a dir, actuacions. Aleshores, crec que hi pot haver aquesta certa interpretació dubtosa almenys, que jo deixaria que la Mesa considerés i hi aplicés, si s'escau, l'esmentat article 103 del Reglament, perquè em sembla que l'article quart del mateix text aprovat i el context general de la Llei, quan diu, al mateix títol, que és una Proposició de Llei sobre Alta Muntanya, no sobre residents de l'alta muntanya..., hi podria haver una voluntat legislativa d'afavorir les subvencions a les actuacions d'alta muntanya, però, d'altra banda, en exigir l'article 9 aprovat que només siguin els residents, seria restringir la possibilitat de desenvolupament d'aquestes zones o comarques de muntanya. Per tant, entenc que pot haver-hi una certa interpretació dubtosa o fosca, i deixaria a la Mesa que, en virtut de les possibilitats que li concedeix l'article 103, ho valorés i, en tot cas, ho trametés de nou a la Comissió pertinent.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, senyor Capdevila. Els serveis de la Cambra estudiaran la qüestió per veure si real-

ment hi pot haver alguna incongruència entre l'article 9, que ha quedat aprovat, i els articles aquests que s'han afegit ara a continuació d'aquest article 9.

Passem ara a l'article 10. A l'article 10 hi ha una única esmena, l'esmena número 32 del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, que proposa l'addició de dos apartats més, que portarien les lletres g) i h).

Em sembla que en el text imprès hi ha, evidentment, un error que prové segurament dels canvis de numeració en el curs de l'elaboració del Dictamen, de manera que quan diu el g), quan diu : «l'establiment del sistema de prioritats previst en l'article 10», ha de ser «l'article 9», i quan diu : «l'establiment de la política de subvencions prevista en l'article 14», ha de ser a l'article 9 aprovat. És a dir, l'article 9 ter, actualment, al qual després correspondria, segurament, la numeració 11.

Bé, per a defensar aquesta esmena té la paraula el Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES : Senyor President, gràcies, senyores i senyors Diputats. Telegràficament, és una esmena de poca transcendència, però jo crec que, vetllant perquè els textos aprovats siguin ben complets, no estaria malament que aquesta esmena, que no té altre desig que el de completar l'article 10 en el sentit que en aquest article s'enumeren les funcions del Consell Executiu de la Generalitat en funció, evidentment d'aquesta Llei i es fa un llistat, aprovar definitivament els plans comarcals de muntanya, aprovar la declaració de zona de muntanya, executar, coordinar els diversos plans comarcals de muntanya, elaborar..., etc. Totes aquestes funcions són verídiques, són exactes, són importants i està bé que l'article 10 les enumeri.

Però jo crec que ens n'hem deixat dues. Una és la funció atribuïda per l'article 9, que consisteix en l'establiment d'un sistema de prioritats en les ajudes i subvencions de caràcter sectorial de la seva competència, tenint en compte que n'han de resultar beneficiats els residents en els municipis, etc. És aquest article al qual ha fet al·lusió fa un moment l'il·lustre Diputat senyor Capdevila.

Bé, jo crec que és una funció important del Consell Executiu i que no és sobrer, de bon tros, que aquesta funció figuri en la llista de les competències del Consell Executiu. Aquesta és una.

I l'altra és aquesta política de subvencions que, com recordava el President Barrera, ha estat objecte d'un nou article —el 9 ter, provisionalment— però que, evidentment, també és una funció important, importantíssima del Consell Executiu —la seva importància ha quedat de relleu en el curs d'aquest debat fa uns instants—, per tant, jo crec que seria bo, és molt aconsellable que també figuri en la llista de les funcions pròpies del Consell Executiu de la Generalitat.

Per tant, demano a la Cambra que tingui l'amabilitat de completar la llista de funcions del Consell Executiu amb l'adjunció d'aquestes dues funcions pròpies del Consell Executiu que són d'una part —ho repeteixo—, l'establiment d'un sistema de prioritats en les ajudes i subvencions, i, segona, per a precisar aquesta política de subvencions que ha estat objecte d'un article 9, aprovat per aquesta Cambra.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? (Pausa.) No hi ha torn en contra.

Aleshores, abans de passar a votació jo voldria fer observar que si, eventualment, aquesta esmena fos aprovada, caldria, evidentment, que, en comptes d'aquestes dues noves lletres, passessin al final, em sembla que seria lògic i coherent que l'actual lletra f) fos la darrera de totes.

Bé, passem a votació, doncs, l'esmena número 32, d'Esquerra Republicana.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 66 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció.

I passem, ara, a votació el text del Dictamen per a aquest article 10, ja que aquesta esmena aprovada era una esmena d'addició.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen —article 10— ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

A l'article 11 hi ha dues esmenes, la número 33, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, i la número 34, del Grup de Centristes.

Per a defensar l'esmena 33 del Grup del Partit Socialista Unificat, té la paraula el Diputat senyor Medir.

El Sr. MEDIR : Gràcies, senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, amb l'article 11, de fet, entrem en la tercera part d'aquesta Llei en allò que són els continguts de disseny, podríem dir, de configurar tota una sèrie d'organismes político-administratius que han de dur a terme els objectius que s'ha plantejat la Llei, i els han de dur a terme en l'àmbit geogràfic en què s'ha plantejat aquesta Llei i que ja són aprovats tots dos, respectivament.

Aleshores, davant d'aquesta necessitat hi ha dues grans línies : la primera és la que fa referència als organismes pròpiament muntanyencs, de comarca —article 13—, i la segona, la que fa referència als articles 11 i 12, que són els organismes de tipus central.

Nosaltres pensem que s'han de dissenyar efectivament aquests organismes, per a assegurar la coordinació del Consell Executiu, per a assegurar que la política s'apliqui correctament des de qui la pot aplicar, que, en definitiva, és el Consell Executiu, i, per això, era bo que es configuressin les organitzacions que calien. Inicialment, hi havia dues posicions : la Direcció General de Muntanya era una possibilitat; la Comissió Interdepartamental que nosaltres proposàvem en aquesta esmena n'és una altra. I hi havia també una tercera posició, la de la Proposició de Llei que va ser presa en consideració per aquesta Cambra, que ho deixava en la més pura indefinició.

Hi havia un buit del disseny de quin organisme havia de tirar endavant la política de muntanya a nivell de Consell Executiu, i hi havia una greu indefinició en les competències que preveia el mateix Consell Executiu en aquesta Proposició de Llei que avui estem discutint.

Nosaltres hem de reconèixer que la Ponència i la Comissió han treballat en aquest sentit, i s'ha aconseguit una millora

substancial de l'article 17 anterior —avui 11, que és el que estem discutint. Aquí es reconeix clarament —en el text que se sotmetrà a votació com article 11— la necessitat de coordinació que hi ha per a la política de muntanya, i se n'anuncien —amb una precisió que per a nosaltres és satisfactòria— les funcions.

Queda, per això, desdibuixat encara —i això és el que a nosaltres ens sembla insuficient— l'organisme concret que els hagi de dur a terme. De tota manera, en funció d'aquesta millora substancial que hi ha hagut en aquest article, nosaltres retirem aquesta esmena número 11, perdó, esmena 33 a l'article 11, i anunciem la nostra abstenció en aquest article.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Havent estat retirada l'esmena, no procedeix torn en contra i passem, doncs, a la defensa de l'esmena número 34, del Grup parlamentari de Centristes.

El Sr. LUNA (*de l'escó estant*) : Queda retirada, señor Presidente. Queda retirada.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Bé, aleshores, no hi ha altres esmenes a l'article 11, i podem passar a votació el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article 11, text del Dictamen, ha estat aprovat per 98 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

A l'article 12 hi ha una esmena tècnica, una proposta d'esmena tècnica que ha estat presentada a la Mesa i que porta la signatura de representants de tots els Grups parlamentaris. L'esmena consisteix en l'apartat 2, lletra b), substituir : «... tres representants de les zones de muntanya elegits cadascun pel municipi o els municipis que comprenen les tres zones de més superfície i més població», pel text següent : «...un representant elegit pel municipi o municipis de cada una de les tres zones de muntanya de més superfície». És evident que es tracta d'una esmena tècnica, perquè el text primitiu implicava que havien de coincidir «més superfície» i «més població», i si no hi hagués hagut aquesta coincidència era impossible d'executar el precepte.

Per tant, doncs, tractant-se d'una esmena tècnica i portant la signatura de tots els Grups, suposo que no hi ha objecció i passem a votació aquesta esmena tècnica a l'article 12, apartat 2, lletra b), que seria substitució del text del Dictamen en aquest punt.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena tècnica, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena tècnica indicada ha quedat aprovada per 107 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

I passem ara a votar el text del Dictamen per l'article 12, evidentment, amb l'exclusió del que fa referència a l'esmena ja aprovada.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per la unanimitat

dels presents.

I passem ara a l'article 13. A l'article 13, hi ha diverses esmenes. Una esmena de modificació, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que modifica tots els apartats. Una altra esmena de modificació, del Grup Socialista, que modifica els apartats 1) i 2), i que proposa un nou apartat 3), i, en fi, unes altres esmenes que modifiquen, unes l'apartat 1, i unes altres l'apartat 2.

Hi ha també, encara, unes esmenes proposant l'addició de nous apartats, de manera que la discussió serà complexa i comencem, doncs, d'acord amb l'ordenació establerta, per l'esmena número 35, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Medir.

El Sr. MEDIR : Gràcies, senyor President. Anuncio que, a més de defensar aquesta esmena, defensarem totes les que queden a la Proposició de Llei, és a dir, una sèrie de Disposicions transitòries que es proposa d'afegir, la 47, la 49, la 51 i la 52, que em sembla que fan totes les que el nostre Grup té presentades...

El Sr. PRESIDENT: 47, 49, ...

El Sr. MEDIR : ...51 i 52.

El Sr. PRESIDENT: 51 i 52. Eren propostes d'addicions de noves Disposicions transitòries.

El Sr. MEDIR : Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, d'acord, doncs.

El Sr. MEDIR : Bé, senyores Diputades, senyors Diputats, amb l'article 13 entrem en la discussió del punt en què més conflictivitat presenta en aquests moments aquesta Proposició de Llei. Per a nosaltres és un article important, perquè pensem que la discussió se centra en dos punts essencials que han de fer més o menys viable, més o menys pràctica, més o menys efectiva, la política de muntanya que s'ha anat dissenyant en els articles anteriors d'aquesta Llei.

Per a nosaltres, aquí, la discussió és doble : primer, la creació de la comarca de muntanya com una entitat local, que nosaltres proposem i que no es recull en l'article 13, tal com ha vingut informat des de la Comissió, i, segon, la creació i la mateixa composició i l'elecció del Consell Comarcal que ha de ser, naturalment, l'òrgan executiu i deliberatiu, en el seu funcionament, d'aquesta comarca com a entitat local, que nosaltres pretendríem crear a través d'aquesta nostra esmena.

Jo vull aquí fer-los avinent el que per a nosaltres és un punt clau en el desenvolupament d'aquesta llei, i és que els muntanyencs han de ser protagonistes de la seva política, de la política de muntanya, i que això s'aconseguirà, naturalment, organitzant institucions *ad hoc*, organitzant institucions adequades a la mateixa muntanya, i que això no es pot aconseguir només amb uns consells comarcals d'un tipus ambigu, com el que es proposa en l'article 13, fins i tot admetent l'entrada de persones no regidors en la composició d'aquests consells comarcals, sinó que, a més, els consells comarcals tinguin una composició legal clara, cal que tinguin un marc competencial i una referència adequada quant a institucions sobre què actuar i amb què actuar. I, això, en l'article 13 que se'ns proposa, no queda clar, i entenem que queda molt més clar en la nostra esmena.

Jo vull afegir, encara, que l'única manera d'aconseguir la participació efectiva, amb drets i deures, dels muntanyencs en

la política de muntanya, en la seva política, és aquesta que nosaltres proposem, és a dir, la de la creació de les comarques de muntanya com a institucions, i no només —ho repeteixo— d'uns consells més o menys aleatoris.

En segon punt, vull remarcar que, quant a les comarques de muntanya que nosaltres pretenem crear, pensem que es pot fer aquesta creació a partir de l'article 5.2 de l'Estatut, quan ens diu que hi ha una possibilitat de crear entitats de tipus funcional, de règim local funcional diferents de les clàssiques i de les que l'Estatut, preceptivament, ens obligarà a crear : les comarques.

Per tant, aquesta no és una creació *avant la lettre* de la divisió territorial que hi pugui haver a Catalunya en funció d'una ponència unitària, que està constituïda en aquest Parlament, sinó que és, fonamentalment, l'intent d'organitzar unes entitats locals, unes entitats locals que, funcionalment, podrien semblar mancomunitats, encara que no és aquesta exactament la paraula que podríem utilitzar, però unes entitats locals dirigides, pensades i formades exclusivament pensant en la política de muntanya. Aquest és l'objectiu que nosaltres perseguim en parlar de la creació de la comarca de muntanya com a entitat local, ho repeteixo, i no cap d'altra, i que no s'entengui que això és com una avançada —que podria ser— de la configuració de la divisió administrativa de Catalunya posteriorment.

Nosaltres entenem que això és perfectament assumible en el marc d'aquesta llei, que és desitjable, per a donar aquest punt obligat de referència als mateixos muntanyencs. I, davant d'això, el que se'ns proposa en l'article 13 és, al nostre entendre, inadmissible, perquè dibuixa, en realitat, no uns consells, sinó unes assemblees de notables, en donar entrada a persones que no són regidors, però en reconèixer, també, la mateixa llei —i això ens sembla que estaria vorejant la illegalitat—, en donar competències d'aprovació sobre plans comarcals —aprovació inicial i aprovació definitiva, als consells comarcals, de plans comarcals de desenvolupament i d'actuació, que recolliran les activitats del Govern de la Generalitat a les comarques de muntanya—, es dona, s'obre la possibilitat —evidentment, no s'hi obliga—, i ho diu l'article 13, negre sobre blanc—, que puguin intervenir en aquesta decisió, que no és purament deliberativa ni consultiva, sinó que ja és executiva i decisòria, d'aprovar aquests plans, a persones que no tenen la condició de regidors, i que, per tant, no han estat elegides en cap instància directa des del poble.

Per tant, això, nosaltres pensem que té una certa gravetat i que, a més, ens introdueix en una espècie de contradicció amb el que el mateix Consell Executiu ha estat defensant amb referència, per exemple, al Consell de l'Ebre, quan s'ha parlat allà que cal que els ajuntaments siguin els únics presents en el Consell, quan aquest Consell no té aquesta competència d'aprovació d'un pla, sinó, purament i senzillament, té funcions d'assessorament, de deliberació. En canvi, aquí —car a aquests consells, sí que els estem donant la potestat tan important d'aprovar inicialment i provisionalment els plans—, permetem —permetríem— l'entrada de persones no elegides.

Per tant, entenem que aquesta no és una bona proposta, però hi ha més, encara : nosaltres entenem, també, que no és adequat el sistema d'elecció de la representativitat, o de l'acció de la representació, de dues persones per població; no

és adequada perquè, sense voler caure, en la nostra proposta, en l'extrem contrari, que seria una proporcionalitat perfecta, que no és adequada en el cas que ens ocupa, tampoc no pensem que sigui encertat el fet d'aplicar una nul·la proporcionalitat amb referència als habitants de les poblacions.

Nosaltres hem proposat, doncs, a través d'una sèrie de transitòries que defenso conjuntament, tot un mecanisme, tant d'elecció dels vocals en els consells comarcals com del mateix funcionament d'aquests consells comarcals, que intenta corregir aquesta estricta no-proporcionalitat que s'aplica, és a dir, aquest «dos» fix a tots els municipis, sigui quin sigui el nombre de població, el nombre de regidors de cadascun d'aquests municipis.

Naturalment, nosaltres hem corregit la proporcionalitat, perquè sabem de la realitat de les zones de muntanya, i l'hem corregit amb una fórmula que és la de donar una certa primàcia, de primar les poblacions més elevades, de més nivell altitudinal, perquè són les que pateixen més directament les condicions adverses de la muntanya, i també, naturalment, hem corregit aquest barem d'adscripció de vocals en funció de beneficiar els pobles més petits, però, malgrat tot, es guarda una certa proporcionalitat.

Em vull avançar a la possible crítica que es pugui fer d'aquest sistema nostre d'elecció de vocals, en el sentit que donaria consells comarcals massa nombrosos; si vostès han fet números i fan la prova, veuran que, d'un sistema a un altre, les divergències són realment petites. Per exemple, jo els puc donar tres comarques com a exemple: al Pallars Sobirà, en la proposta que ens fa la Proposició de Llei, sortirien trenta vocals; en la proposta que ens fa el PSC, per comparar —que suposo que defensaran tot seguit—, trenta-un, i en la nostra proposta, en el Pallars Sobirà, vint-i-nou. A la Vall d'Aran serien divuit, vint i vint; a la Cerdanya, trenta-dos, per la Proposició, i trenta-set per la nostra. És a dir, les diferències són mínimes, i pel fet d'adoptar un sistema o un altre no desdii ni va en contra de la funcionalitat, de l'operativitat d'aquests consells. Per tant, aquest, nosaltres pensem que no seria argument, i que, en canvi, sí que beneficia la proporcionalitat, i, per tant, la possibilitat que hi siguin representats d'una manera més adequada els diversos municipis.

Nosaltres preveiem, també, que la composició d'aquests consells respongui no només a criteris de nombres d'habitants, i que sigui al més acurada possible a aquests criteris de nombre d'habitants, sinó que es mantingui, en tot cas, la proporcionalitat entre les llistes que al seu dia concorregueren, o concorran, ara ja, a les properes eleccions municipals, a fi i efecte que grups de majoria i grups de minoria siguin representats en aquests consells comarcals; altrament, la representació queda coixa.

Pensem que en la Proposició de Llei que se'ns presenta, tal com figura en l'article 13, això no s'assolirà, sinó que, freqüentment, la representació seria només de majories, obviant, per tant, les minories, i es preveu, també, tot al llarg d'aquestes transitòries nostres, la composició d'unes comissions permanents amb funcions executives així com l'existència del president i del sots-president dels consells comarcals.

En definitiva, nosaltres pensem que, tant en l'esmena a l'article 13, com en la sèrie de transitòries que proposem d'afegir, dibuixem millor de com ho faria la Proposició tot el que ha

de ser el tramut jurídic, polític, administratiu, de les comarques de muntanya. Vull ja, per acabar, per això, anunciar la retirada d'uns punts concrets de l'esmena número 35 a l'article 13, per fer avenir més aquest text al conjunt global, marc que hem volgut donar a aquesta llei, i que nosaltres, malgrat que pensem que no són desenfocats, poden, sí, desdir —aquests punts concrets que hi afegim— del to de globalitat, del to marc que hem volgut donar —ho repeteixo— a aquesta llei.

Concretament, nosaltres retirariem, de l'esmena 35 a l'article 13, en el paràgraf 1, el que diu: «a les zones de muntanya de Catalunya, i, d'acord amb el que preveu l'article 2 bis d'aquesta Llei.» Retirariem aquesta frase, que ha quedat, de fet, decaïda per la nova nomenclatura aprovada tot al llarg del debat.

Retirariem, del punt 3, les lletres e) i f) en la seva totalitat, i retirariem, del punt 4, la lletra d). Nosaltres confiem, doncs, que el Parlament voldrà donar a les comarques de muntanya l'oportunitat que puguin per si mateixes executar, decidir, participar de la política de muntanya, i ho puguin fer amb totes les garanties democràtiques i constitucionals.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? (Pausa.) El Diputat senyor Fonolleda té la paraula per al torn en contra.

El Sr. FONOLLEDA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, el senyor Medir ens ha dit que la comarca ha de ser el gran protagonista d'aquesta llei, i, bé, en aquest aspecte, podria dir que hi estem d'acord, però nosaltres creiem que el gran protagonisme de la comarca no es fa burocratitzant aquest òrgan de la comarca, que és, en definitiva, el que pretén l'esmena número 149 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, sinó donant suport a la seva participació política, i essent l'òrgan d'impuls de totes les accions que ha d'emprendre el Consell Executiu.

Entrant ara en el tema claríssim del primer punt, on es diu que es constitueixen com a entitats locals, jo voldria dir una qüestió, argumentant en contra, sobre la base de tres qüestions que a mi em semblen fonamentals.

Mirin, senyores i senyors Diputats, aquí estem fent una llei per a resoldre els problemes específics de la muntanya, i no per a configurar, encara que sigui parcialment, l'organització territorial de Catalunya.

Les lleis, sempre que és possible —i quan no ho és, no n'hi ha cap necessitat—, s'han de configurar i limitar al seu tema específic, i aquesta no és una qüestió pròpia d'aquesta llei. Propi d'aquesta llei és resoldre els problemes específics de la muntanya, donar impuls, constituir aquests consells de comarca de muntanya perquè puguin ajudar a impulsar l'acció del Govern de la Generalitat, però aquesta no és una llei per a configurar entitats locals que, d'altra banda, no són previstos.

Bé, també els vull dir que és una pràctica legislativa dolenta el fet de considerar en les lleis temes que no els són propis, perquè això, portat en extensió, mena a tenir, en comptes d'un cos jurídic harmònic, una vertadera, per dir-ho així, selva legislativa. És a dir que s'hagin de buscar molts punts en diferents lleis, i això porta, a la llarga, a fer una qüestió que s'ha d'evitar totalment, que és que, quan es produeix aquesta dispersió legislativa perquè punts diferents que haurien de ser objecte d'una mateixa llei són tractats a diferents lleis, s'acaba

havent de fer textos legislatius refosos, i, el fet d'arribar a situacions d'aquestes, crec que ha d'ésser lluny del nostre esperit i del d'aquest Parlament.

D'altra part, és evident també que, quan en una llei s'introdueix una expressió administrativo-jurídica nova, com és aquí la d'«entitat local», s'ha de definir, i s'ha de dir quines són les seves competències, la seva configuració administrativa, els seus recursos pressupostaris, etcètera, i, tot això, no es fa en aquesta esmena, ja que la simple enumeració de funcions —dues de les quals han estat retirades— no resol el problema.

Aleshores, per tant, aquesta enumeració de funcions no és una veritable configuració administrativa de la comarca de muntanya com a entitat local.

Finalment, voldria dir una tercera qüestió : quan s'usa una expressió administrativa nova, és a dir, com aquí s'empra la d'«entitat local», es pot dir que ja és a l'ordenament jurídic vigent i que, per tant, no cal definir-la, perquè ja està contemplada així. Bé, això, podem veure que no és així, i, per a demostrar-ho, només cal el que estableix la Llei de Règim Local; aquesta llei, en el seu article 10, diu això :

«Són entitats municipals el municipi, l'entitat local menor —recalco el «menor»—, la mancomunitat municipal voluntària i l'agrupació municipal forçosa.»

Per tant, queda clar que aquesta expressió —«entitat local»— no té suport en la Llei de Règim Local, i la seva introducció aquí, en aquesta esmena, estaria creant una llacuna genuïnament administrativa perquè, d'una banda, no es defineix, i, d'altra banda, com he assenyalat, no té suport en l'ordenament jurídic vigent.

Passem ara a uns altres aspectes del punt 3; jo celebri que el senyor Medir n'hagi retirat el punt f), perquè, realment, aquest punt f) no tenia cap defensa. Jo no entenc, des de l'òptica del Partit Socialista Unificat de Catalunya, com, a aquest ajuntament, se li donava una funció que és de compra o d'arrendament de terrenys fermes, que és una funció a títol oneros, i, en canvi, no se li donava la de poder rebre, com si diguéssim, a títol gratuït, i sense entrar en el tema que el fet d'usar la paraula «compra» en un text legislatiu no és gaire adient. En els textos legislatius, sempre que es tracta d'aquests temes, es parla d'adquisició de béns, o bé a títol oneros, que és alguna cosa més que la compra, que pot ser la permuta i altres aspectes, o bé es parla de l'adquisició de béns a títol gratuït, i mai no s'usa la paraula «compra», que en el llenguatge administratiu no té gaire sentit.

Però aquí hi ha una altra qüestió. Es diu : «la gestió i el seguiment dels plans dels programes d'actuació i d'inversions»; es diu «la gestió i el seguiment dels programes d'actuació i d'inversions referides als períodes de temps determinats en els plans comarcals». Bé, esmentarem també l'ordenament jurídic vigent; per exemple, no cal més que anar a la Llei de Contractes de l'Estat, etc., respecte a les inversions que pot fer el Govern. Vostès saben que per la mateixa naturalesa moltes inversions són competència pròpia i exclusiva del Govern. D'acord amb aquests punts que aquí es mantenen, a les comarques de muntanya, el Consell Executiu s'hauria de limitar a programar i a projectar les inversions, i quedar apartat de la seva gestió i execució. Això, com he dit abans, no és correcte jurídicament, i tampoc no és viable administrativament.

Finalment, voldria fer una referència a les Disposicions

Transitòries, i només voldria fer referència a una. Nosaltres mantenim, evidentment, que en el Consell de Muntanya hi hagi dos representants, i això és tan democràtic com els altres aspectes que mantenen altres Grups. Creiem que els ajuntaments hi han de participar en peu d'igualtat. Només puc treure un exemple : hi ha moltes entitats i molts llocs on les eleccions de segon grau són tan democràtiques, per exemple, com puguin ser-ho d'altres. Però, l'exemple, vostès saben que és perfectament i universalment acceptat a tots els països democràtics, que en una cooperativa cada soci és un vot amb independència de la seva participació. En la mesura que aquests consells de comarca han de servir d'impuls per a promoure l'acció de la Generalitat, creiem que la participació equitativa de tots els ajuntaments és una qüestió fonamental.

D'altra banda hi ha la problemàtica concreta de les Disposicions transitòries, concretament de l'esmena número 176, de l'esmena número 179 i de l'esmena número 181. Bé, jo voldria dir-li, senyor Medir, una qüestió : vostè diu que no es poden fer criteris proporcionals, però no és un criteri proporcional estricte. És que jo li podria dir que tal com vostè ho configura, no hi ha cap criteri proporcional aplicable. Perquè, per exemple, se'ns diu, a l'esmena 179 : «a suggeriment de cinc regidors elegirien un vocal». Suposo que vostè estarà d'acord amb mi que un ajuntament de cinc regidors pot tenir dues i tres candidatures. Aleshores, jo voldria que m'expliquessin, des del punt de vista de la pura aritmètica, com s'elegeix un sol regidor amb criteris proporcionals a dues o tres candidatures. Això, aritmèticament, no és possible; més ben dit, fins i tot per abstenció, sempre que el número de regidors sigui inferior a elegir el número de candidatures presents en l'ajuntament, això no es podrà dur a terme, ni amb cap criteri proporcional. És una simple qüestió aritmètica, ho explica molt bé el que es diu, dintre de l'aritmètica, els repartiments proporcionals.

Res més, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a l'esmena número 36, del Grup Socialista. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Ganyet.

El Sr. GANYET : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament ens trobem en el punt crucial d'aquesta Llei d'Alta Muntanya. Aquí hi ha una diferència bàsica de filosofies. És aquí on nosaltres diem, sense por i sense recança, al màxim objectivament possible, que hi ha una diferència entre la visió progressista del que ha de ser la política de muntanya, i una visió conservadora dels qui realment no entenen o no han volgut entendre el que ha de ser una política de muntanya, tal com fan els països d'Europa, que moltes vegades estan regits per règims o per partits conservadors. Això és el que no entenem. A Suïssa, per exemple, s'està fent una autèntica política de muntanya des de fa quaranta anys, dissenyada com nosaltres hem intentat, des del començament, que surti endavant aquesta Llei. Però, això, aquests conservadors de Catalunya, que s'emplenen la boca, moltes vegades, de nacionalisme, aquesta gent, no ho han volgut entendre. I nosaltres ho hem de denunciar, perquè per a nosaltres això és fonamental, i vostès saben que, per a aquest Diputat, la llei de muntanya és una raó d'ésser present en aquest Parlament.

Jo voldria demanar a l'Honorable senyor President si em

permetia defensar, al mateix temps que l'esmena 150 de l'antiga ordenació, les Disposicions transitòries 174, 176, 178 i 180.

El Sr. PRESIDENT : No hi ha inconvenient, senyor Ganyet.

El Sr. GANYET : Molt amable de la seva part, Honorable senyor President. Si em permeten, per al coneixement de tots vostès, les llegiré perquè són molt curtes. L'esmena 150, que nosaltres voldríem que substituís l'article 13 —perquè ja és mala sort que sigui l'article 13, i que estem discutint això avui, segon aniversari del 23 de febrer— (*remor de veus*), diu el següent : «La comarca de muntanya, als efectes d'aquesta Llei, es constituirà com a organisme representatiu de la comunitat, del seu territori i com a entitat local integrada pels municipis que la formen amb la suma dels seus termes municipals. Segon : seran funcions de la comarca de muntanya, als efectes d'aquesta Llei : la representació i la defensa dels interessos generals de la comunitat muntanyenca, la sollicitud d'elaboració i revisió del pla comarcal de muntanya, la seva aprovació inicial i provisional, la participació en la seva gestió i el seguiment del seu compliment. c) L'animació i el foment de la participació ciutadana en la política de muntanya. d) Qualsevol altra que se li encomani per norma legal. 3. La comarca de muntanya podrà assumir les funcions que de comú acord li deleguin tots els municipis del seu territori.»

La Disposició transitòria següent diria això —és molt important que es fixin que abans acabo de llegir un article de la Llei, i que ara entrem en les disposicions transitòries— : «Els òrgans de govern de la comarca de muntanya són el Consell Comarcal de Muntanya, òrgan deliberatiu elegit pels ajuntaments inclosos en l'àrea comarcal, procurant la integració de les minories municipals i el Consell Permanent, òrgan executiu elegit pel deliberatiu que es dotarà d'una Presidència». Si els Grups d'aquest Parlament que defensen, més o menys aferrissadament, l'article 13 tal com ha quedat en el Dictamen s'haguessin llegit la legislació europea comparada i, per exemple, la legislació italiana, veurien que això és una translació gairebé paral·lela del que han intentat i han aconseguit a França, Àustria, Suïssa, Itàlia, i recollit per les comunitats europees.

L'esmena següent, que és una nova Disposició transitòria, és la concreció del règim electoral de la comarca de muntanya en el lloc on s'escau : «Cada ajuntament nomenarà, d'entre els seus regidors, un nombre de vocals de la comarca de muntanya, d'acord amb l'escala següent : de 5 a 7 regidors, 2 vocals; de nou a onze regidors, tres vocals, i de tres o més regidors, quatre vocals». Nosaltres que, com vostès saben perfectament, estem i hem d'estar a favor del principi democràtic bàsic d'un home, un vot, hem hagut de fer, i l'hem fet, un gran esforç per a adequar aquest principi a una especificitat innegable dins de Catalunya : l'extrema dispersió dels municipis i dels nuclis habitats per les valls i les serres del Pirineu. D'aquí ve aquesta proporcionalitat tan corregida, a favor dels petits municipis. Però això no vol dir que aquesta proporcionalitat sigui, de cap manera, extrapolable a la resta de les comarques catalanes.

Una nova Disposició transitòria, que fa referència a la necessitat d'ordenació del procés electoral, diu : «Els vocals de la comarca de muntanya seran elegits per l'ajuntament en ple i en sessió extraordinària convocada amb aquesta sola fina-

litat» —perquè se li vol donar el màxim d'importància, de transcendència— «tenint en compte que caldrà procedir a l'elecció en el termini màxim d'un mes, després de tres mesos de l'entrada en vigor d'aquesta Llei». Si, això ho comparem amb el que diu l'article 13, més o menys aferrissadament defensat pels oradors —o pel senyor Fonolleda, fins al present—, veurem que allà és completament diferent, són dos per cada ajuntament. Un dels dos pot no ser membre del Consell municipal, i llavors, com serà buscat per les places i els carrers de la vila, qui serà aquest representant? Serà el cacic del poble, que no s'ha atrevit a presentar-se a les eleccions municipals, els cacics que existeixen a tots i cadascun dels pobles del Pirineu?

Una nova Disposició transitòria, nosaltres voldríem que entrés en aquesta Llei : «Les comarques de muntanya hauran d'aprovar els seus estatuts i normes de funcionament en un termini màxim de sis mesos després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei». Per a assegurar l'autonomia i el funcionament de la política de muntanya a Catalunya, perquè volem que hi hagi una política de muntanya, i, efectivament hi haurà d'haver un motor, que és el Consell Executiu, i no creiem que el Consell Executiu actual pugui fer o vulgui fer, de moment, aquesta funció. Davant d'aquest article 13, que els he llegit, hi ha, si vostès em perdonen, un garbuix, hi ha un híbrid, hi ha una autèntica vergonya per a aquest Parlament, i els explicaré les nostres raons per a creure-ho així : No creiem que en aquesta Llei s'hagin de debatre, d'avançada, els problemes que corresponen a una llei d'organització territorial de Catalunya, o de comarcalització. El que jo voldria dir, per això, als membres de la majoria en aquest Parlament —o, almenys, la majoria fins ara— és que s'han perdut, d'una manera innocua, dos anys de discussió d'aquesta Llei, una llei...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Ganyet, jo li pregaria que no utilitzés certes paraules, que poden ser considerades ofensives per a alguns senyors Diputats.

El Sr. GANYET : Moltes gràcies, senyor President. Jo penso que no són ofensives per a cap senyor Diputat, però, això no obstant, tindrè molt en compte aquesta apreciació.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies.

El Sr. GANYET : A la nostra proposta original, ara recollida en l'esmena número 150, dins de l'articulat de la Llei només s'hi inclou —m'agradaria que fessin atenció a això— el que es dedueix de l'Estatut i la Constitució. Tota la resta passa a règim transitori, la qual cosa permet la seva aplicació immediata i la substitució el dia que s'aprovin la llei de comarcalització i la llei municipal; perquè és evident que, mentre les disposicions transitòries són afectades en el temps per determinats factors, que les fan decaure o les fan romandre, un article de la llei ha de ser canviat per llei. Aquí rau un altre dels perills de l'article 13, tal com ha quedat en el Dictamen, és a dir, semblaria que es volgués posar traves a un inici sistemàtic i decidit d'una política de muntanya que podria ser capdavantera a Catalunya, per a tot l'Estat espanyol.

Quin és el fonament, doncs, de l'esmena 150? Segons l'article 5.1 de l'Estatut, les comarques són entitats territorials. En canvi, en el Dictamen, el terme «comarca» és utilitzat exclusivament com a demarcació geogràfica. La qualificació d'ens territorial és molt important, perquè només els ens territorials constitueixen, segons l'article 5.1 de l'Estatut, l'estructura de

l'organització territorial de la Generalitat. Només ells gaudeixen de l'autonomia, segons l'article 5.2. Deduït del seu caràcter d'entitat territorial, cal afirmar que la comarca no pot ser més que una entitat local amb personalitat jurídica pròpia, capaç de representar i gestionar els interessos que li són propis. Cal recordar, també, que el fonament constitucional de la comarca recau en l'article 141.3 de la Constitució, que diu que es podran crear agrupacions de municipis diferents de la província.

En el text del Dictamen, en el pernicios text del Dictamen, que no ens agradaria que fos aprovat, hi ha una gran confusió entre entitat i òrgan. És elemental la diferència entre persona jurídica i òrgan. Els òrgans no tenen personalitat jurídica; són les persones jurídiques qui actuen a través dels seus òrgans. Em fa una certa recança d'haver de dir això des d'aquesta Tribuna. Tots els òrgans, doncs, han de tenir un centre d'imputació. En l'esmena 152, que es discutirà a continuació, s'inclou encara una nova incorrecció: es personifica un organisme diferent de la comarca, que és el Consell Comarcal. Segons la Constitució i l'Estatut els únics ens que tenen personalitat jurídica pròpia, naturalesa territorial i caràcter representatiu són els ens locals, i els únics ens territorials que preveu l'Estatut en l'article 5, en el qual es basava l'esmena Centrista, són els municipis i les comarques. El Consell de Comarca, tal com queda no és previst a l'Estatut si no és com a òrgan, i, una vegada més, surt a bastament la confusió entre entitat i òrgan, en aquest article 13. Per tant, ens sembla a nosaltres que l'article 13 és antistatutari. Vostès estan creant un híbrid, un *tertium genus*, que no és ni comarca, ni municipi i que se superposa a la comarca de la futura llei d'organització territorial, que vostès han presentat al Parlament.

En l'article 13 encara és més greu la incorrecció i s'entra en perill d'anticonstitucionalitat amb el menyspreu del principi de proporcionalitat en l'elecció als Consellers i en la manca de condicions mínimes per a ser representant dels organismes de tipus local, que és el que recull la present Llei, la Llei vigent de Règim Local. Però, per què no volen que la comarca sigui entitat local? Perquè això els obligaria a complir les condicions de proporcionalitat i d'el·ligibilitat de la Llei del Règim Local? Per una posició estricament electoralista? Vostès ens ho han d'explicar, això. Per, mentre apliquen un càstig, mentre fan un flac favor al conjunt dels pirinencs, afavorir d'una manera vetllada el caciquisme imperant encara als petits pobles del Pirineu? Les contradiccions que introdueixen amb el seu mateix Projecte de comarcalització presentat al Parlament indiquen que potser hi ha dues vies d'estudi i de presentació dins del Grup que dona suport al partit del Govern, perquè, escolti'm, si es llegeixen les pàgines 14, 15, 16 i 17 del que es defensa en l'estudi preliminar i les contradiccions amb les regles bàsiques del dret administratiu, que afirmen la impossibilitat de creació d'un òrgan, sense referència a un ens personificat, els duen —perdoni, senyor President— a l'infantament d'un monstre jurídic que no afavoreix els pirinencs ni la resta de catalans, que no és un municipi, ni una comarca, que són els únics definits en l'Estatut. Si no volen l'aplicació de la Llei de la Muntanya i una autèntica política d'ajut als pirinencs, ho han de dir clarament, però no intentin degradar aquesta Llei que ha estat gestada amb molta dificultat, des de fa sis o set anys, per representants i gent dels Pirineus. Els

anunciem que nosaltres sí que volem una política de muntanya; que si aquesta Llei és degradada per l'article 13, nosaltres continuarem lluitant —ja fa molts anys que ho fem, no ens desanimarem, si un dia ho podem canviar, ho canviarem. Lluitarem contra qui calgui, contra els interessos immobiliers que potser vostès representen, que han prostrat el Pirineu i que ara potser es vol protegir vetlladament. Així ho hem de denunciar i així ho denunciem. És per això, senyores i senyors Diputats, que els demanem que votin favorablement l'esmena número 150 i les disposicions transitòries que hem defensat.

Moltes gràcies, Honorable senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? El Diputat senyor Torres té la paraula per al torn en contra.

El Sr. TORRES: Senyor President, senyores i senyors Diputats, malgrat que algunes de les paraules pronunciades pel Diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula m'hagin afectat profundament, i que les considero profundament injustes, no entraré de cap manera en aquest terreny. Procuraré moderar el meu llenguatge, ho obtindré, perquè crec que en aquest Parlament hem de tenir un sentit de l'equanimitat més aprofundit del que sembla que ha imperat fa uns minuts. Jo crec, senyor Ganyet, que aquí no hi ha contradicció de filosofies. Aquí no hi ha els bons muntanyesos i els mals muntanyesos. Aquí hi ha uns catalans que s'estimen igualment les contrades de muntanya, que són perfectament conscients que aquestes contrades, durant molts d'anys, han estat desassistides injustament i que ara cal que tots plegats, els de la muntanya i els de la plana, en un moviment de solidaritat nacional fem prova de companyonia i fem prova d'equanimitat. I s'ha parlat de progressistes i de conservadors. Jo voldria que s'acclarís d'una vegada això, perquè, és clar, hi ha certs partits que un dia titllen els partits polítics de conservadors i l'endemà, per raons d'una certa estratègia política, els consideren progressistes. És clar, jo voldria que això es definís d'una vegada, per sempre. No sé a quin grup es referia l'amic Ganyet, però, si es referia a Esquerra Republicana de Catalunya, jo puc dir-li que nosaltres som el mateix partit d'esquerra que abans de les trilaterals i després de les trilaterals. Quant a la seva al·lusió a la seva missió com a home de muntanya, que és la seva raó d'existència de la seva estada aquí al Parlament de Catalunya, jo li diré que això ho respecto, però que no ho comparteixo. Jo també tinc una vocació personal com tots els 130 Diputats del Parlament de Catalunya tenim una vocació que és el petit país de cadascun de nosaltres. Jo estic orgullós del meu Segrià, com el Diputat Ganyet està orgullós de l'Alt Urgell, però jo estic orgullós de Catalunya, i aquí no legislem únicament per a unes comarques de Catalunya, sinó que legislem per al conjunt del Principat.

Aquí s'ha parlat que nosaltres no donem importància a les comarques. Error profund, error manifest! L'article primer, l'article primer de la Llei que som a punt d'aprovar diu: «La present Llei té per finalitat establir i determinar un règim jurídic específic per a les comarques». Això em sembla que és molt clar, i aquesta pretensió ve transcrita al llarg de l'articulat d'aquesta Llei. En l'article segon es defineix i es delimiten geogràficament les comarques. En l'article sisè es coordinen els programes d'actuació de les diverses comarques. En l'article desè es parla de la cartografia de les comarques, aquesta car-

tografia que ha estat incomprensiblement denunciada pel Govern actual, segons una Llei aprovada per aquest Parlament, i que ara torna a sortir aquí. Desitjo de tot cor que aquest paràgraf de l'article 10 no sigui denunciat per inconstitucional. L'article 11 parla de la coordinació de les comarques i els serveis de la Generalitat. L'article 13 parla dels Consells de cada comarca de muntanya. La transitòria primera, la segona, tots els articles de la Llei fan un esment específic, amorós diria jo, de les comarques. Venir a dir-nos ara aquí que nosaltres no volem fer una política de muntanya, que aquest Parlament no vol legislar a favor d'aquestes comarques de muntanya perquè no accepta els plantejaments presentats pel Grup Socialista Unificat i pel Grup dels Socialistes de Catalunya, jo crec que és una interpretació errònia de la nostra posició, que és tan voluntariosa i tan ambiciosa com pugui ser-ho la que ens han presentat els oradors que m'han precedit en l'ús de la paraula.

Aquí s'ha parlat del problema de la designació dels vocals comarcals en el si dels Consells de comarca i s'ha dit que això era un foment del caciquisme, que això era un principi antidemocràtic, que això era un principi abusiu, àdhuc, potser, antistaturari i anticonstitucional. I, què més, encara? Jo penso que tot això és faramalla pura i simple. Jo crec que nosaltres hem donat un accent més democràtic encara amb aquesta possibilitat de designació dels Consellers comarcals, perquè nosaltres respectem l'autonomia municipal, nosaltres diem als municipis, de les comarques de muntanya que tenen tota la possibilitat d'elegir dos regidors com a representants seus als Consells de Comarca. Nosaltres no anem contra cap principi democràtic. Les autoritats municipals de cada poble tenen la possibilitat absoluta de designar qui els plagui, mitjançant una votació en el si del Consell municipal. Nosaltres no veiem quin inconvenient pot haver-hi si el mateix Consell municipal pensa que en un moment determinat pot haver-hi una personalitat —no forçosament un cacic, Diputat senyor Ganyet, no forçosament un cacic, i, a més, de cactics, n'hi ha de molts colors... (*rialles i remor de veus*). Aleshores, jo dic que el Grup d'Esquerra i els Grups que ens acompanyen en la defensa d'aquest article, nosaltres creiem que aquesta posició no és una posició antidemocràtica sinó tot el contrari. Nosaltres creiem que donem un gran marge de llibertat als Consells municipals, precisament, perquè dotin els Consells comarcals, sí, d'un element que emani directament del sufragi universal, que per això es fa la imposició que un dels dos, almenys, ha de ser elegit pel poble, però l'altre pot ser perfectament una personalitat competent, tècnica, no forçosament caciquil, que aportï la seva col·laboració, que aportï el seu desig de tirar les comarques endavant.

Mireu : hi ha Comunitats autònomes, per exemple, que designen els seus Senadors representants a Madrid i que no són Diputats i els designen purament i simplement per designació i els elegeix, naturalment, el Parlament respectiu, però no han de ser forçosament elegits pel poble. I no se'm dirà que un Senador basc, per exemple, al Senat de Madrid no tingui una representativitat suficient, ni que això sigui inconstitucional, perquè ho preveu la nostra Constitució. Per tant, aquestes argumentacions, senyor Ganyet, no les acceptem, i cada vegada estem més convençut que aquest híbrid, aquest text, no en recordo els qualificatius perquè els vull oblidar, és un text que és perfectament acceptable per aquest Parlament, i

que, contràriament a la seva opinió i a la de l'amic Medir, és un article que pot configurar realment unes noves estructures de muntanya i pot donar, a aquests països que tots estimem per un igual —Diputat senyor Ganyet, no ho oblidí—, poden donar-los els mitjans i les eines per a tirar endavant i desfer-se d'un passat ple de passius i ple d'insuficiències.

S'ha parlat, i no em vull estendre més, perquè ja el Diputat senyor Fonolleda ha insistit en una gran part de les objeccions socialistes i comunistes, que la nostra decisió, pel que fa referència a la qualificació d'entitats locals, va estar subjecte a un dubte profund. El que els parla, membre de la Ponència i membre de la Comissió, en un moment determinat del debat va estar preocupat pel dubte de si efectivament calia adoptar la posició preconitzada pel Diputat senyor Ganyet i pel Diputat senyor Medir.

Aleshores, els membres de la Ponència vàrem creure que hauria estat bo, que era oportú, que demanéssim als lletrats del nostre Parlament que ens fessin un estudi sobre l'oportunitat de qualificar d'entitats locals les comarques de muntanya. D'aquest dictamen, jo en tinc fet aquí un resum, no els el llegiré, perquè és a disposició de tots els senyors Diputats; només els llegiré el final d'aquest dictamen, que és la conclusió d'una exposició, al meu judici molt encertada, que ve a dir el següent : «La institucionalització de les comarques és perfectament possible, l'Estatut ho permet, la Constitució no ho prohibeix, però, evidentment, s'han de saltar, abans d'arribar a aquests estadis, una colla d'obstacles que avui, desgraciadament» —ho repeteixo : desgraciadament—, «encara no hem franquejat». I la conclusió dels lletrats és la següent : Cal tenir en compte el principi de la doctrina administrativa que les entitats locals de caràcter territorial —en aquest cas, la comarca— s'organitzen conformement al sistema de generalitat, i això es contradiu amb el contingut d'aquestes esmenes, les esmenes del Grup comunista i del Grup Socialista, ja que les comarques de muntanya es troben sotmeses a una limitació funcional, és a dir, als efectes d'aquesta Llei. Les comarques de muntanya apareixen, doncs, configurades, segons les esmenes 149 i 150, amb una clara especialització funcional, que sembla que està en contradicció amb el sistema de generalitat propi de les entitats territorials i, per tant, en contradicció amb el mateix Estatut, article 5, paràgraf primer.»

Jo, en aquests assumptes d'una certa tecnicitat, sempre procuro inclinar-me a favor del qui en sap més, i, en aquest cas, jo, el nostre Grup, ha cregut que els raonaments dels lletrats del nostre Parlament eren encertats, eren adequats, i, per tant, nosaltres creiem que, sense renunciar de cap manera a la institucionalització de les comarques de muntanya, avui és prematur perquè hi ha els condicionants d'una legislació bàsica, que ha de venir de Madrid, i a la qual, ho vulguem o no ho vulguem, aquí, al Parlament de Catalunya, ens haurem d'adaptar.

Aquestes són, doncs, les raons per les quals ens oposem a les dues esmenes defensades pel Grup Socialista i Comunista, i repeteixo amb el mateix to amb què he començat que no voldríem fer malbé aquest clima d'amistosa cooperació que hi ha hagut al llarg dels llarguissims treballs d'aquesta Ponència amb algun qualificatiu, amb algunes paraules, al meu judici, sobreres, perquè per damunt de tot —i ja ho direm a l'explicació de vot— jo crec que, malgrat tot, malgrat que el despit sigui mal conseller, malgrat que la llargària hagi estat excessi-

va, jo crec que el resultat és bo i jo crec que aquesta Llei —ja en parlarem després— és una llei que fa honor al nostre Parlament i és una llei que serà benefactora per a les contrades de muntanya.

Moltes gràcies.

(El senyor Armet demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : Senyor Armet?

El Sr. ARMET : Senyor President, en primer lloc, vull saber si la intervenció del Diputat senyor Torres es referia a cadascuna de les esmenes que ha defensat el Diputat senyor Ganyet, en el sentit de saber si ha estat una explicació de vot o un torn en contra a les seves esmenes. I segona consideració, el Diputat senyor Torres ha fet esment d'un informe jurídic dels serveis del Parlament en la lectura d'alguns dels paràgrafs del qual introduïa criteris subjectius que no es contenen, evidentment, en aquest informe, la qual cosa, pel fet de ser enregistrat el Ple, podria donar lloc a un posicionament clar, inequívoc, d'uns serveis jurídics del Parlament en relació amb l'exposició que s'ha fet, com s'ha fet i els criteris subjectius que s'han introduït en el si de la seva lectura. Des d'aquest punt de vista, crec que cal una clarificació.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Armet, sobre la primera qüestió, és evident que el senyor Torres ha parlat en el torn en contra de l'esmena número 36, del Grup Socialista. Sempre, és un costum en aquest Parlament i en tots els Parlaments que, parlant d'una cosa de vegades es deriva cap a una altra, i, en aquest mateix debat d'avui podríem citar-ne exemples.

Sobre la segona qüestió, si el senyor Armet desitja que aquest informe dels serveis jurídics sigui llegit tot a fi que el paràgraf que n'ha extret el senyor Torres pugui ser interpretat a la llum del seu total contingut, no hi ha cap inconvenient de la Presidència, i si, ho repeteixo, el senyor Armet ho desitja formalment demanarem que se'n doni lectura.

(El senyor Ribó demana per parlar.)

Senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ : Sí, senyor President, nosaltres demanàriem que s'aclarís a la Cambra, primer, si el dit dictamen —i sembla que estem en una «dictaminitis»— és dels serveis dels lletrats oficialment o és una nota que no té filiació quant al seu origen, si l'hem de considerar un document oficial de la Cambra, perquè protestàriem que si no fos així s'utilitzés el suport dels serveis jurídics de la Cambra per a argumentar des d'una perspectiva partidista.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores demanàriem un aclariment sobre la qüestió. El senyor Torres ens el pot donar.

El Sr. TORRES : Senyor President, amb molt de gust. Jo repeteixo el que he dit en el curs de la meva intervenció, que, havent-hi dubtes sobre l'oportunitat o no oportunitat de qualificar a les comarques com d'entitats locals, es va demanar al lletrat que assisteix regularment a totes les deliberacions de la Comissió de Muntanya —no sé el seu nom— que ens fes un dictamen, un informe per a aquest punt concret. Aquest punt concret va fer l'objecte d'un dictamen que no és excessivament llarg, un fragment del qual m'he permès llegir perquè no el tinc a la vista, el tinc resumit, per no allargar desmesuradament la meva intervenció. D'on va treure les informacions el lletrat del Parlament? Jo no ho sé, jo, el que sé és que tenim un dictamen d'un lletrat acreditat en aquest Parlament que fa una sèrie d'afirmacions, una de les quals m'he permès de

llegir en aquesta Cambra.

El Sr. PRESIDENT : Bé, se m'ha aclarit que es tracta, no d'un dictamen, sinó d'una nota o un informe redactat en virtut de l'article 13, que diu que els Diputats tenen dret a rebre l'assistència necessària per al desenvolupament de les seves tasques. El senyor Torres ens ha precisat que aquesta nota, que no té caràcter de dictamen, va ser elaborada pel lletrat que ha assistit als treballs de la Comissió en la seva qualitat de lletrat per assessorar des del punt de vista jurídic.

(El senyor Armet demana la paraula.)

El senyor Armet?

El Sr. ARMET : Molt breument, senyor President, com que des de la Presidència s'ha fet una observació al Grup Socialista sobre si creia convenient la lectura d'aquesta nota i, per tant, s'ha aclarit que no és un dictamen, voldria recordar al senyor President que l'observació d'ordre del Grup és la següent : si es fa la lectura d'un esmentat dictamen en el qual, en la seva lectura, hi ha precisions subjectives, només que hi hagi aquest aclariment en el si del Ple en què s'ha produït aquest fet no tenim nosaltres en aquests moments perquè passar a la lectura d'una nota i emfasitzar aquesta nota, com si aquesta nota tingués un caràcter jurídic que no té i una força, per tant, jurídica, política, que no té.

El Sr. PRESIDENT : D'acord, doncs, no hi ha lectura. *(El senyor Ribó demana per parlar.)* El senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ : Senyor President, nosaltres agraïm la puntualització del President, però volem subratllar que el que no es pot admetre, com el senyor President una vegada va rectificar en aquest Ple, és que es demani el vot de la Cambra amb el suport de l'opinió del servei de lletrats del Parlament de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Continuem el debat, i ara correspon l'esmena número 37 del Diputat senyor Corral i Belorado. Ara es tracta d'una esmena a l'apartat 1, exclusivament, de l'article que estem debatent. El senyor Corral té la paraula.

El Sr. CORRAL : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, brevemente para defender la presente enmienda, que pretende regular la composición de los consejos de comarca en base a dos criterios, el territorial y el proporcional. El territorial se consigue, o lo conseguimos, con la enmienda, al ser miembros del consejo la totalidad de los alcaldes de los municipios, con lo que todos los ayuntamientos estarían representados. Y el proporcional lo conseguimos al establecer una tabla de vocales, según los concejales que tienen los ayuntamientos, tabla que tienen las señoras y señores Diputados en la enmienda publicada en el *Boletín Oficial*, y estos vocales, que deberán ser concejales, se distribuirán proporcionalmente según la Ley de Hondt entre las listas municipales. Con esta enmienda pretendemos, por una parte, como decíamos anteriormente, que estén representados todos los municipios, a la vez que se garantiza la proporcionalidad y se evitan exclusiones y «consejos comarcals» monocolors.

Muchas gracias, señor Presidente; gracias, señoras y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Parera té la paraula per al torn en contra.

El Sr. PARERA : Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, ens trobem amb una esmena del senyor

Corral, de modificació. El senyor Corral ja al llarg d'aquesta Llei ha manifestat la seva diferència en alguns aspectes; per exemple, abans he hagut de fer un torn en contra contra les zones de muntanya. Ara ens trobem amb una modificació de l'apartat primer, en contra del text de la Ponència, i el senyor Corral pretén, per una banda, incorporar-hi tots els batlles. Això ja s'ha dit al llarg de la defensa d'aquest article, però hi reincidiré una vegada més : els batlles hi poden ser, però no els hi podem pas obligar, i aleshores nosaltres, al contrari d'ell, donem l'oportunitat també que altres persones, que poden enriquir, sense ser de cap consistori, precisament s'incorporin al consell. I el que no entenem tampoc és que a través d'aquesta proposta en la qual veiem un increment grossíssim del nombre de vocals a mesura que van creixent les poblacions, el que es crea realment és una assemblea i no precisament un consell. Per què? Perquè ens trobaríem que qualsevol comarca de les presents que gaudiran de la Llei de Muntanya tindria, com a mínim, vuitanta membres. És per això que ho faria quasi impossible o ho faria molt difícil cada vegada pel sol fet que s'hagués de reunir el Consell, i, a la vegada, quedarien ofegades precisament la personalitat i la veu dels municipis petits, que, com he dit abans, en el transcurs d'aquesta Llei, són els que més necessiten fer sentir la seva veu amb aquesta Llei.

Per tot això, nosaltres diem no, senyor Corral, a la seva esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a l'esmena número 38, del Grup parlamentari de Centristes. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Luna.

El Sr. LUNA : Muchas gracias, Muy Honorable señor Presidente, nuestra enmienda 38, antigua 152, en la ordenación anterior, tiene por objeto, en congruencia con otras preocupaciones ya indicadas al defender, mediante un voto particular número 1 un añadido al artículo primero a través de una letra final del Proyecto de Ley, el protagonismo de las comarcas de montaña en función de la que es conveniente determinar sus aspectos fundamentales, en cuanto a la naturaleza de los consejos comarcales que tanta trascendencia han de tener cuando el texto que ahora debatimos haya alcanzado la fuerza legal. Algunas de estas enmiendas, y, en concreto, nuestro voto particular antes aludido, tenían por objeto el procurar una infraestructura material al objeto que se desarrollasen las potencialidades que contiene la Ley. En esta enmienda, de una manera complementaria, lo que buscamos es también buscar una estructuración institucional, de manera que se tienda a precisar los rasgos definitorios de estos consejos comarcales dotándoles de plena capacidad y personalidad jurídica, indicando su naturaleza territorial por cuanto que actúan sobre la comarca e indicando, además, su carácter representativo por cuanto que han de llevar a cabo un cometido de carácter público en beneficio de la comarca y tienen que ser expresión de las propias fuerzas sociales y políticas comarcales.

Se ha dicho que esta expresión del «consell de comarca» es una expresión que se basa precisamente en función de intereses comarcales, y precisamente en función de los intereses comarcales es por lo que es preciso y conveniente indicar estos aspectos definitorios de la estructura institucional de estos consells comarcals : su personalidad, su naturaleza de ámbito

territorial, su carácter representativo.

Su carácter representativo precisamente por encima de cualesquiera caciques, de cualquier color que fueran. Y su carácter de plena personalidad porque, si se les da cometidos, mal podrían absorber sus cometidos, mal podrían cumplir sus funciones si no tuvieran capacidad jurídica para desenvolverlos.

Se ha dicho que se personaliza un órgano. Nada más lejos de la realidad; aquí, si se hubiera institucionalizado la comarca y no se hubiera tenido en cuenta solamente la comarca a ciertos efectos —los que dice la Ley, y por eso comienza así este precepto : «als efectes de la present Llei»—, entonces sí que el Consell sería un órgano de la comarca. Aquí se institucionaliza precisamente el Consell, dentro del cual, como organismo, podrán ser órganos su Presidente o su Comisión Permanente, si es que existiera, etc. Es decir que ciertas argumentaciones jurídicas me parece que no son perfectamente congruentes en un ataque a la enmienda que ahora proponemos.

De todas maneras, señor Presidente, de nuestra enmienda número 38 —antigua 152—, retiramos, no obstante, la frase que dice : «...d'acord amb l'article cinquè de l'Estatut d'Autonomia» Y ello no porque se pueda considerar que es necesariamente incongruente con el texto de la enmienda, como se ha podido antes querer implícitamente indicar, sino porque esta referencia al artículo 5 del Estatuto de Autonomía no es en absoluto imprescindible, puede introducir algunas dudas y, sobre todo, porque esta referencia a l'«article cinquè de l'Estatut d'Autonomia» podría prefigurar ulteriores ejercicios de la potestad de este Parlamento para organizar el territorio de Cataluña, a las cuales competencias de ulteriores ejercicios por este Parlamento se refiere por lo demás la Disposición Transitoria Primera del texto objeto de este debate.

En este sentido, no pensando que sea necesariamente incongruente, pero pensando que no es imprescindible, que podría introducir dudas y, sobre todo, porque no queremos prejuzgar el que en su día el Parlamento de Catalunya, a través del ejercicio de sus potestades, pueda determinar la organización del territorio de Cataluña —como hace referencia la Disposición Transitoria Primera— nos parece que sería clarificador, y en este sentido retiramos, señor Presidente, la frase «d'acord amb l'article cinquè de l'Estatut d'Autonomia» de esta enmienda que ahora estamos defendiendo.

Señor Presidente, nuestro Grupo retira las enmiendas números 39, 40 y 41, así como la enmienda número 43, y, si me es permitido o el Presidente lo considera ahora posible, defendería conjuntamente la enmienda 44 —antigua 169—, que se refiere a la introducción de un nuevo apartado.

El Sr. PRESIDENT : D'acord, senyor Luna.

El Sr. LUNA : Muchas gracias, señor Presidente. Para aligerar el debate diré de entrada, sin extenderme en muchas justificaciones, que de esta enmienda número 44, que tiene dos puntos, retiramos la primera parte, es decir, hasta el punto y seguido. Por la razón de que, siendo el supuesto derecho de aplicación de esta regla —tal como se propone en nuestra enmienda número 44— que los municipios que integran la comarca sobrepasen los 5.000 habitantes, tal como está expresada en este texto esta primera parte de la enmienda, la aplicación mecánica de este criterio de población —que no sobrepasen los 5.000 habitantes, o, mejor, que sobrepasen los 5.000 habitantes— podría introducir un aspecto discriminato-

rio frente a las comarcas que, a lo mejor, teniendo 4.999 habitantes no pudieran hacer uso de esta posibilidad.

Lejos de nuestro ánimo, y ha sido seguramente un error el que no hayamos caído en este aspecto discriminatorio de este índice, de manera que retiramos esta primera parte de la enmienda número 44. Mantenemos, en cambio, aquella parte de la enmienda que sigue al punto y seguido y que dice : «els funcionaris de la comarca es regiran per la legislació de l'Administració local. La comarca disposarà, com a mínim, d'un secretari, d'un auxiliar administratiu, així com d'un local en què radiqui la seu de l'entitat.»

Esta parte de la enmienda, señor Presidente, señoras Diputadas, señores Diputados, es absolutamente congruente con otras enmiendas defendidas en el Pleno de hoy por el Grupo parlamentario Centrista. Antes decía que nos preocupaba no sólo la infraestructura de operatividad de estas entidades comarcales, sino que también nos preocupaba su estructuración de carácter institucional. En el sentido de la preocupación primeramente indicada, la preocupación de que las comarcas tengan un soporte de carácter material administrativo para desarrollar sus cometidos, habíamos presentado el voto particular número 1, de añadido o de adición al texto primitivo de la Proposición presentado al principio de esta sesión, para que se dotara a las comarcas de aquella infraestructura administrativa. Voto particular que ha sido aceptado unánimemente por la Cámara, por cuya aceptación unánime rendimos las más sentidas gracias.

Pues bien, esta enmienda sólo tiene por objetivo explicitar, determinar cuál es aquel sustrato administrativo de soporte que se pedía en aquel voto primero unánimemente asumido por la Cámara. Se dice, en efecto, que tengan un secretario, un auxiliar administrativo, un local en el que puedan desarrollar sus funciones, y, además, lógicamente, se tiende a determinar cuál es el régimen jurídico en que tendrán que estar aquellos funcionarios que se adscriban al servicio de la comarca, en función del desarrollo de las potencialidades —creo que muy altas, aunque no piensen eso todos los miembros de la Cámara, como he podido tener la ocasión de escuchar unos momentos antes— de esta Ley que, sin duda, ha de remediar muchas de las deficiencias que hoy se observan en nuestras comarcas de montaña. Ley, además, sobre todo porque yo en otras leyes he dicho que a veces las leyes que se aprobaban en este Parlamento no tenían una dimensión siempre comarcalista y que incluso podían tener algún aspecto de anticomarcalismo —recuerden ustedes mi intervención en la Ley de Colegios Profesionales—, pienso, por el contrario, que tiene un claro sentido comarcalista del cual nosotros estamos enormemente satisfechos.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? (Pausa.) No hi ha torn en contra a l'esmena que ha defensat el senyor Luna, i, passem, doncs —tenint en compte les esmenes retirades— a la que segueix, que és l'esmena número 42, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

El senyor Torres té la paraula per a defensar-la.

El Sr. TORRES : Des de l'escó, si em permet el senyor President, aquesta esmena, la retirem. La retirem perquè, comparativament amb una Disposició Transitòria Segona, que diu exactament el mateix que la nostra esmena, amb termes

encara més extensius i més comprensius, i tenint en compte, d'altra banda, que aquesta Transitòria Segona no ha estat objecte de cap esmena, i que, per tant, tot fa prejutjar que serà aprovada per aquest Parlament, aleshores nosaltres purament i simplement per a no complicar l'elaboració d'aquest article, retirem l'esmena a la qual es referia el senyor President.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Ha quedat, doncs, retirada aquesta esmena i ja no queda cap més esmena que no hagi estat defensada en aquest article.

Podem passar, doncs, a les votacions. Primerament, l'esmena número 35, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 35, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 35 ha quedat rebutjada per 48 vots a favor, 68 en contra i 1 abstenció.

Passem, ara, a votar l'esmena número 150, del Grup Socialista —antigament 150—, l'esmena número 36 de la numeració actual.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 36 ha quedat rebutjada per 49 vots a favor, 66 en contra i 2 abstencions.

Passem, ara, a votar l'esmena número 37, del Diputat senyor Corral.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 37 ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 69 en contra i 45 abstencions.

Finalment, passem a votar l'esmena número 38, del Grup de Centristes, d'acord amb la indicació que ha fet el senyor Luna, que ha estat retirada una part del text que es proposava d'afegir.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena 38, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 67 vots a favor, cap en contra i 50 abstencions.

Continuant amb les votacions, correspon ara l'esmena número 44, d'addició d'un nou apartat a aquest article; únicament jo voldria demanar al senyor Luna si li sembla correcte que, tenint en compte els textos aprovats, en l'últim paràgraf d'aquesta esmena, quan diu «la comarca», jo crec que seria millor dir «el consell de comarques».

El Sr. LUNA : Sí, señor Presidente, puede aceptarse esta interpretación.

El Sr. PRESIDENT : És un suggeriment del senyor Lletrat; em sembla que és més coherent amb l'anterior, parlant aquí de «consell de comarques». És una esmena tècnica que suposo que no planteja cap problema. Passem, doncs, a

votació l'esmena número 44, que recordo als senyors Diputats que comença, pel fet que se n'ha retirat la primera part, amb les paraules «els funcionaris de la comarca».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets. *(Pausa.)* «Els funcionaris dels consells de comarca», també, és clar.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat aprovada per 67 vots a favor, 48 en contra i 2 abstencions.

Bé, amb això hem votat totes les esmenes. Podem ara passar a votació l'article 13 del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 67 vots a favor, 50 en contra i 1 abstenció.

Amb això hem acabat l'articulat, i ens queden ara la Disposició Addicional i les Disposicions Transitòries Primera, Segona i Tercera, a les quals no hi ha cap esmena.

Si els senyors Diputats no hi tenen inconvenient, votariem conjuntament la Disposició Addicional i les tres Disposicions Transitòries.

Hi ha, en el text del *Butlletí* número 114, una errada respecte a la Disposició Transitòria Primera; quan es diu de què parla l'article 5.1 de l'Estatut ha de ser l'article 5.3 de l'Estatut ».

Bé, passem, doncs, a votació, la Disposició Addicional i les tres Disposicions Transitòries.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La Disposició Addicional i les tres Disposicions Transitòries han quedat aprovades per unanimitat dels presents.

Tenim ara una sèrie d'esmenes, les esmenes 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51 i 52, que proposen noves disposicions transitòries. Han estat ja defensades les 47, 49, 51 i 52 pel Diputat senyor Medir, i les 45, 46, 48 i 50 pel Diputat senyor Ganyet; això no obstant, si algun Diputat vol parlar-ne en contra... *(Pausa.)* Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS : Tinc la impressió que una bona part d'aquestes esmenes decauen, d'acord amb les votacions que s'han produït anteriorment.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, aleshores examinarem, abans de votar, naturalment —perquè el moment de fer-ho és abans de votar—, si algunes d'aquestes esmenes han decaigut. No hi ha torn en contra, ja que ningú no ha demanat la paraula.

Em sembla que l'esmena número 45 decauria potser parcialment. Quina és l'opinió del senyor Ganyet? *(Pausa.)* Parcialment, només. Jo crec que en la totalitat, potser no.

El Sr. GANYET : Crec, senyor President, que s'ha de votar.

El Sr. PRESIDENT : Que s'ha de votar. Bé, en tot cas, hi ha una incongruència, ho examinarem posteriorment els serveis de la Cambra. De manera que passem, doncs, a votació, l'esmena número 45, que proposa una nova disposició transitòria.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

L'esmena número 46, en una primera lectura, em sembla que realment decau. D'acord, oi? *(Hom assenteix.)* L'esmena número 47, aquesta del Partit Socialista Unificat... em sembla que, almenys parcialment, no decauria, de manera que es passa a votació. *(Hom indica que la considera decaiguda.)* Molt bé. Considerada decaiguda.

Segueix l'esmena número 48, del Grup Socialista. També podria decaure parcialment, però només parcialment; per tant, es passa a votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena 48, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 48 ha quedat rebutjada per 51 vots a favor, 63 en contra i 5 abstencions.

L'esmena número 49, crec que ha decaigut. Hi estem d'acord?

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President; igualment, l'esmena 51, i, excepte una part, que la retirem, també queda decaiguda la 52.

El Sr. PRESIDENT : La 52?

El Sr. RIBÓ : La 52 també queda decaiguda.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Ens queda, doncs, només, l'esmena número 50 del Grup Socialista. Aquesta esmena, evidentment, no ha decaigut.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que... Sí, el senyor Fonolleda té alguna objecció?

El Sr. FONOLLEDA *(de l'escó estant)* : Entenc, senyor President, que, d'acord amb l'article 13 que hem aprovat, i amb el punt 2 e), aquesta esmena està decaiguda, ja que allà es fixa una nova...

El Sr. PRESIDENT : Ah, és veritat. Sí, jo no havia remarcat el punt e). Sí.

El Sr. FONOLLEDA : Entenc que està decaiguda, eh, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí, perquè, evidentment, el que hi ha són els consells de comarca, i ja tenen un termini per a elaborar els seus estatuts i les normes de funcionament; per tant, en efecte, també ha decaigut aquesta esmena.

Bé, aleshores, doncs, ja hem acabat totes les votacions... *(El senyor Armet demana la paraula.)* Senyor Armet?

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)* : Em permet una matisació? Una cosa és la constitució i l'altra és l'entrada en vigor de la Llei...

El Sr. PRESIDENT : Com?

El Sr. ARMET : Una cosa és la constitució del consell comarcal i l'altra són sis mesos d'entrada en vigor de la Llei. Aquesta esmena nostra tenia la cautela jurídica que es posessin en marxa, precisament, els consells comarcals amb els seus estatuts en funció de l'entrada en vigor de la Llei.

El Sr. PRESIDENT : A veure, mirem-ho exactament. L'article 13 diu : «Són funcions del consell de comarca elabo-

rar els seus estatuts i les seves normes de funcionament en el termini de tres mesos.» I aquí diu : «Les comarques hauran d'aprovar els seus estatuts i les normes de funcionament en un termini màxim de sis mesos.» És a dir; és que el senyor Armet creu que hi ha una diferència entre «elaborar» i «aprovar»?

El Sr. ARMET : Senyor President, diu exactament «Tres mesos...»

El Sr. PRESIDENT : ...«d'haver estat constituït.» Ah!, i «després de l'entrada en vigor de la Llei.» Sí, és veritat. Aleshores, és un element de cautela.

El Sr. ARMET : No per desconfiança, sinó per si es produís una manca d'impuls...

El Sr. PRESIDENT : Aleshores, l'única cosa que es podria admetre en aquest cas seria, l'única cosa que podríem posar a votació seria : «hauran d'aprovar els seus estatuts i normes de funcionament en els terminis de tres mesos d'haver estat constituït», o, en tot cas, «en el termini de sis mesos després de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.» Seria això, seria una addició, com si diguéssim, a l'article anterior, o, en fi, prendria caràcter de disposició transitòria, però significaria que, independentment de la data de constitució, sempre s'haurien d'elaborar els estatuts i normes de funcionament en el termini de sis mesos després de l'entrada en vigor de la Llei. És això, no, la interpretació?

Per tant, passem a votació, en aquest sentit que hem dit, és a dir, simplement aquí hi hauria una transitòria, que diria que això hauria de quedar aprovat sis mesos després de l'entrada en vigor de la Llei.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Aquesta nova Disposició Transitòria, en els termes indicats, que em penso que han quedat clars, queda aprovada per unanimitat dels presents.

I ara sí que, amb això, hem acabat amb l'articulat... Ah, no, queden les Disposicions Finals, perdó. Les Disposicions Finals sobre les quals no hi ha esmena, i, com que tampoc no hi ha esmena a l'Exposició de Motius ni al títol de la Llei, proposo a les senyores i als senyors Diputats de votar conjuntament les dues Disposicions Finals, l'Exposició de Motius i el Títol de la Llei. *(El senyor Sala s'aixeca per parlar.)*

El Sr. SALA : President, qüestió d'ordre. És que l'Exposició de Motius diu «Llei de Muntanya» i, dins, el contingut, diu : «Llei General de Muntanya».

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, això és una bona observació, perquè realment ens hauria obligat, per congruència, a començar tot el tràmit reglamentari previst. De manera que admetríem aquesta esmena tècnica, si els sembla, de suprimir en l'Exposició de Motius el qualificatiu «general» respecte a «Llei de Muntanya».

Tantes vegades com surt, no? Almenys surt dues vegades, no sé si més.

El Sr. SALA : Senyor President, i, en el títol, també.

El Sr. PRESIDENT : En el títol no diu res; diu : «Proposició de Llei d'Alta Muntanya».

Bé, aleshores, és que el senyor Sala proposa una esmena tècnica de suprimir «alta»?

El Sr. SALA : «Alta» i «general». *(Remor de veus.)* «Llei de Muntanya», sí, «Llei General de Muntanya»...

El Sr. PRESIDENT : No, «Llei General», no; hem quedat que no.

El Sr. SALA : Ah, hem quedat que no? *(Remor de veus i rialles.)* En l'Exposició de Motius, l'apartat d) diu : «Convé, doncs, que el Parlament de Catalunya aprovi una llei general de muntanya»; per tant, em sembla que, a nivell genèric, hauria de continuar amb aquest nom.

El Sr. PRESIDENT : Bé, d'acord, però hem suprimit el «general.» Ara *(riallés)*, perdó, és evident que les intencions de la Presidència estan absolutament allunyades de la supressió de cap general. *(Rialles.)* No, el senyor Sala vol dir que, si se suprimeix el qualificatiu «general» i queda «Llei de Muntanya», potser aleshores seria bo, també, de suprimir l'adjectiu «alta» en el títol de la Llei, però això ja és una qüestió que ja no es pot considerar exactament com una esmena tècnica. Sí, senyor Armet..., això hauria hagut, en tot cas, de ser objecte d'una esmena escrita presentada amb tots els ets i uts.

El Sr. ARMET : Jo crec que el tema és molt més senzill : del que es tracta és que si hi ha un acord de fons, sobre aquest tema, realment que es digui «Proposició de Llei sobre alta muntanya», per part de tots els Grups, i del que es tracta és de l'adaptació semàntica de l'Exposició de motius, perquè no s'amotilla al títol de la Llei. Jo no donaria més voltes a aquest tema, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per tant, doncs, el títol queda exactament igual : Llei sobre Alta muntanya», i en l'Exposició de motius, allà on deia «Llei General de Muntanya», potser cal, almenys en la línia final, dir «Llei d'Alta Muntanya», és a dir, substituir «general» per «d'alta». *(Pausa.)*

Bé, hi ha també, encara, a l'Exposició de Motius, la recomanació d'una esmena tècnica, que seria substituir, començant pel final, al final del paràgraf quart, començant pel final, l'adjectiu «sociològic» per «social». És a dir, que digués : «el seu potencial de desenvolupament econòmic i social». Em sembla que realment el suggeriment és adequat, de manera que votariem, doncs, el text amb la substitució de la paraula «sociològic» per «social».

No hi ha cap altra observació? En aquest cas, doncs, podem passar a votació les dues Disposicions Finals, l'Exposició de Motius i el Títol de la Llei, tal com han quedat després de les esmenes tècniques que hem acceptat, vaja, que ara proposem d'introduir.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé, la Llei d'Alta Muntanya ha quedat aprovada. Aquesta última votació ha rebut la unanimitat dels presents, i amb aquesta darrera votació ha quedat aprovada la Llei. Correspon ara el torn d'explicació de vot, però, donada l'hora que és, ho deixarem per a aquesta tarda.

La sessió es reprendrà a dos quarts de cinc de la tarda.

Se suspèn la sessió.

(És un quart i vuit minuts de tres del migdia. La sessió es reprèn quan manca un minut per a tres quarts de cinc.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió. Comencem ara

l'explicació de vot sobre la Llei d'Alta Muntanya. D'acord amb l'article 66, apartat quart, considerant que, en efecte, es tracta d'un debat d'especial relleu, la Presidència ha acceptat la demanda d'explicació de vot que han fet els Diputats no adscrits senyors Corral i Belorado i Mesegué.

Per a explicar el seu vot, doncs, té la paraula el Diputat senyor Corral.

Recordo a tots els qui hagin de parlar en explicació de vot que el temps és de cinc minuts com a màxim.

El Sr. CORRAL : Señor President, señoras y señores Diputados, brevemente, para hacer la explicación de voto de los cuatro Diputados no adscritos que militamos en el Partit dels Comunistes de Catalunya. Nosotros, en la votación final sobre el Preámbulo y el Título de la Ley, y, por lo tanto, a la globalidad de la Ley, hemos dado un sí, un sí sin entusiasmo. Consideramos importante la existencia de una ley de alta montaña, estamos de acuerdo con gran parte del texto de la Ley, tenemos, como se han expresado a lo largo del debate, divergencias en determinados puntos del articulado, hemos hecho una presentación de veinticuatro enmiendas, siete de las cuales quedaron recogidas en el debate de Comisión, y otras han sido retiradas en función de apoyar otras enmiendas que iban en la misma dirección y con el mismo significado.

Un sí sin entusiasmo en la medida que hay tres cuestiones centrales para nosotros que no han quedado recogidas, como es la cuestión de los estándares específicos, y ya lo hablamos esta mañana, pero, sobre todo, lo que significa nuestro posicionamiento en torno a las zonas de montaña, que planteábamos y planteamos que rompe la unidad comarcal. Y por eso en toda una serie de artículos en que aparece «zona de montaña» hemos votado en contra, como también en torno a la cuestión de la composición de los «consells comarcals», que nuestros criterios de combinación de territorialidad y proporcionalidad no han sido aceptados. Por lo tanto, estas tres cuestiones, para nosotros importantes, no están contempladas en la Ley, y esto nos hace ver que esa Ley de Alta Montaña, tan necesaria, nace sin estos puntos que le darían mucha más vitalidad. Por lo tanto, un sí sin entusiasmo, esperando que sea un instrumento para hacer más habitables las comarcas de alta montaña, aunque con gran escepticismo en torno a que lo consiga.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Per a explicació de vot, té ara la paraula el Diputat senyor Mesegué.

El Sr. MESEGUÉ : Señor President, señores i senyors Diputats, jo no valoraré cada un dels articles d'aquesta Llei, no cauré en la temptació de cometre l'error, segons el meu entendre, com ho ha fet algun Diputat, de ser futuròleg, o de voler ser futuròleg, que, pel sol fet de no haver-se aprovat les seves esmenes, la Llei no pot ser bona, o és un «bodrio». Sóc realista, i no vull ser profeta; el temps dirà si aquesta Llei servirà els interessos dels habitants de les comarques i de tots els catalans.

Els Diputats del CDS hem mostrat la nostra satisfacció pel fet que s'hagi aprovat aquesta Llei de Muntanya, en la qual he treballat en Ponència i Comissió, aportant-hi nombrosos suggeriments i esmenes amb l'únic afany de servir la realitat de les comarques muntanyenques i també a Catalunya.

No ens ha guiat en aquesta tasca cap afany de protagonisme;

el nostre únic interès ha estat d'intentar dotar les comarques de muntanya —unes de les més desfavorides i despoblades— d'uns mitjans mínims d'organització i assistència, mitjançant els quals els mateixos habitants d'aquestes comarques puguin prendre part activa en el desenvolupament i millorament dels seus mateixos municipis.

Ens hauria complagut que aquestes comarques haguessin pogut tenir més autonomia per a decidir quant a la política a seguir per al seu desenvolupament, i, en aquest sentit, anaven les esmenes que havíem presentat, al seu moment, des del Grup de Centristes i mitjançant la meua representació en aquesta Comissió, perquè, per a nosaltres, el problema no és que els representants dels pocs habitants que queden en aquestes comarques es prenguin més competències de les que tenen. Un dels més grans problemes que cal superar és el de l'assessorament i la coordinació dels interessos de tots els municipis, a fi que els representants d'aquests vagin adonant-se que el diàleg i l'esforç conjunt de tots són molt més positius.

Per tot això, caldria un esforç de tots i que la lectura dels articles d'aquesta Llei s'interpreti amb la màxima urgència, correcció i generositat. Solament d'aquesta manera farem un gran servei al nostre país, atenent l'evident necessitat de descentralització per al bé de tots els ciutadans de Catalunya.

Haig de donar les gràcies als Diputats del Grup centrista per la confiança que sempre havien dipositat en els meus suggeriments respecte a aquesta Llei; fins i tot ara, que no pertanyo al seu Grup, i, en general, a totes les Diputades i Diputats que, d'alguna manera, han col·laborat perquè aquesta Llei sigui una realitat.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara al torn d'explicació de vot dels Grups. Algun dels Grups parlamentaris desitja explicar el seu vot? *(Pausa.)* El senyor Luna, en nom del Grup de Centristes.

El Sr. LUNA : Muchas gracias, Muy Honorable señor Presidente, nuestro Grupo, en este turno de explicación de voto quiere manifestar que piensa que hemos aprobado una buena Ley; no la ley que sería la mejor desde nuestro punto de vista, pero sí la ley que es posible y que, por lo tanto, es la operativa en este momento.

Con esta perspectiva, y con un afán de realismo, algunos Grupos parlamentarios hemos retirado generosamente enmiendas, hemos procurado acercamientos y, a la postre, hemos coincidido en alguna buena parte de coincidencia.

Decía que es una buena ley, y es una buena ley porque tiende a remediar y a enderezar la situación de las comarcas de montaña, cuyos habitantes se encuentran en una situación difícil, cuyos habitantes se encuentran en una situación grave, con frecuencia de carácter regresivo, y tener en cuenta esta realidad vital de los habitantes de la montaña e intentar remediarla, como intenta hacer esta Ley, creo que es una noble función de este Parlamento.

Ésta, por otra parte —lo decía antes, en un turno de defensa de una enmienda— es una ley que responde a la vocación comarcalista que tantas veces se pone de relieve ante el Parlamento. Y en este sentido, no podemos hacer otra cosa sino complacernos de la aprobación de esta Ley.

Nuestro Grupo se felicita de algunas cosas concretas, y, permítaseme decirlo, porque creo que hemos colaborado en

este aspecto de una manera bastante determinante, de la dotación de la infraestructura administrativa y organizativa de los consejos de montaña. En una palabra, señor Presidente, señoras y señores Diputados, esta Ley, que no es la mejor, desde nuestro punto de vista, es, sin embargo, una buena ley, porque es la posible y la operativa en estos momentos. Nuestro Grupo espera solamente ahora que la aplicación de esta Ley haga realidad aquellas esperanzas de promoción, de remedio y de enderezamiento de las situación vital en que se encuentran los habitantes de nuestras comarcas de montaña.

Muchas gracias, señor Presidente, muchas gracias, señoras y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT : Una altra explicació de vot? *(Pausa.)*
El senyor Ganyet, en nom del Grup Socialista.

El Sr. GANYET : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, al Pirineu hi ha gent que hi viu tot l'any, contra el que pugui semblar a alguns que en tenen només la visió de l'esquí i del cap de setmana. Aquesta comunitat pirinenca que hi habita tot l'any constitueix un dels col·lectius humans més marginats, amb condicions de vida més dures, amb uns dèficits d'infraestructura i d'equipament més aguts de tot Catalunya, dèficits que continuen provocant l'emigració sistemàtica. En quinze o vint anys, si no s'hi posa remei, només quedaran habitats alguns nuclis situats al fons de les valls principals, com un rosari de pobles orfes enmig d'una regió deserta.

Enfront d'aquesta situació —i fruit d'aquesta neixen—, a partir dels anys setanta, moviments de base com els Grups de l'Alt Pirineu, que es qüestionen com incidir per a redreçar un país, el muntanyenc, que se'ls en va de les mans, i que prenen consciència que els pirinencs no són ni lleidatans ni gironins : són pirinencs de Catalunya. És plantejada amb força, doncs, la necessitat de posar de manifest un triple objectiu : la solidaritat entre catalans, com una lluita contra la marginalització i les condicions de vida més difícils dels pirinencs; segon, el d'avançar cap a l'equilibri interior del país català, ajudant el Pirineu, perquè la Llei de la Muntanya afavoreix tots els habitants de Catalunya, els dels cinturons industrials periurbans i els del delta de l'Ebre; tercer, l'acceptació de l'existència d'especificitats dins de Catalunya, perquè aquest no és un país homogeni, malgrat el que es pugui dir, i, per tant, no ha de ser centralitzat. S'han d'admetre les característiques diferencials d'algunes de les grans àrees que el constitueixen.

Això comporta, evidentment, la urgència d'actuació pública. Ja fa dos anys que la tenim en tràmit aquí al Parlament. Quants se'n perdran més fins que s'apliqui a fons aquesta Llei? Va veure's ja, des de l'any 76, amb els Grups de l'Alt Pirineu, la conveniència d'encetar un camí que, passant per l'anàlisi de les experiències europees, permetés l'aprovació a Catalunya de la primera llei de muntanya de caràcter global a l'Estat espanyol.

Quina és la petita història d'aquesta Llei que avui aprovem? Les reivindicacions i la presa de consciència dels pirinencs, la creació dels Grups de l'Alt Pirineu, la recollida d'informació als països alpins, la introducció feta per l'Entesa dels Catalans, a petició dels GAP, de l'apartat 2 de l'article 130 de la Constitució espanyola i de l'article 9, apartat 10, de l'Estatut de Catalunya, que ens permeten avui de fer aquesta sessió; la petició del Grup Socialista de creació de la Comissió de Muntanya al

Parlament; la petició feta també per nosaltres de crear una ponència conjunta amb lliurament, durant un any, a tots els Grups, de la informació i del text de la llei; la presentació, vistes les reticències trobades —que avui han sortit—, de la Proposició de Llei originària elaborada pels socialistes, pels Grups de l'Alt Pirineu i la Unió de Pagesos del Pirineu; la no acceptació a tràmit d'aquesta Proposició pel vot conjunt de Centristes, Esquerra Republicana i Convergència i Unió, i la presentació d'un text conjunt, alternatiu, d'aquests Grups, que dóna lloc al treball en Comissió.

Però, quines característiques essencials té aquesta Llei, de la qual els dotze primers articles són bons, són gairebé tots del nostre text original, articles que no són culminats, sinó que són perjudicats, dissortadament perjudicats, per aquest polèmic article 13, del qual no ens podem responsabilitzar? La Llei vol adaptar a la situació catalana la doctrina i la praxi europea en política de muntanya, la llarga experiència de fa quaranta anys en alguns països alpins, amb resultats enormement positius. És una llei-marc, una llei de caràcter general, que ha de desenvolupar-se en lleis sectorials, la primera de les quals —tots hi estem d'acord— la llei d'agricultura de muntanya.

Potencia l'autoorganització democràtica dels pirinencs, habitants d'una àrea geogràfica en la qual el problema de la dispersió i de la feblesa social i econòmica és molt més agut que a la resta. Afavoreix un diàleg efectiu entre l'Administració catalana coordinada i els pirinencs, organitzats per comarques; forneix una eina —la del pla comarcal—, que possibilita la racionalització de l'acció de govern i el debat dels muntanyencs sobre les prioritats d'inversió, i és un repte per als pirinencs i per al Consell Executiu, com ha estat també un repte per al Parlament : una llei innovadora que ha fet por als més cofois, als més immobilitats i als més desinformatos.

Una constatació vull fer-los amb contundència : mai no s'ha fet política de muntanya a Catalunya ni a Espanya; sí que es fa a França, a Suïssa, a Itàlia, a Àustria i a Alemanya. Quan es fan declaracions afirmant el contrari, no són veritat. Hi ha accions disperses, de bona voluntat algunes, i de dubtosa rendibilitat social, sense la racionalitat, la continuïtat ni la coherència necessàries. Mentrestant, l'emigració continua, el degoteig emigratori continua.

¿Es vol començar, decididament, a implementar a Catalunya una política de muntanya equiparable a les europees, que passi el control de qualitat? Sí o no? Que es digui. ¿Es vol que siguin protagonistes els afectats, és a dir, els pirinencs? Sí o no?

Sembla, dissortadament, que no. El Consell Executiu es mostra recelós, posa entrebancs. ¿Hi ha quelcom més que verbalisme o electoralisme en les grans declaracions d'amor per al Pirineu? El Consell Executiu sembla tenir por a encetar una experiència que fóra capdavantera en l'Estat espanyol, i això és una llàstima. ¿És una reacció, potser, de rebuig, pel fet que és una iniciativa que no ha sortit de Convergència i Unió? A l'interès nacional, a l'interès d'una col·lectivitat diferenciada de ciutadans de Catalunya, ¿s'hi avantposa l'interès d'un grup polític? És una gran responsabilitat que té el Consell Executiu, però no és només això, és un repte de futur per a la col·lectivitat catalana. Nosaltres, els ho anunciem, continuarem treballant per la millora de la Llei, i aquest acte d'avui no tanca res, obre, només, una nova etapa. Ja anunciem que quan sigui

possible assajarem de canviar l'article 13 i, per tant, de millorar la Llei de la Muntanya. Mentrestant, els habitants del Pirineu esperen amb impaciència, potser alguns amb escepticisme, el moment que la nova Administració catalana, la Generalitat, es llenci a fons en la resolució dels seus gravíssims problemes. Fins ara, pràcticament, no hi han conegut res, i això no és bo per a la credibilitat de les nostres institucions d'autogovern.

Acabaré, Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, amb unes paraules senzilles. No s'ho prenguin com una temença, ni com un plany, i encara menys com una amenaça; prenguin-s'ho com la formulació, només, d'un desig: Catalunya, no siguis mesquina amb els teus pirinencs.

Moltes gràcies, Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? En nom del Grup d'Esquerra Republicana, el Diputat senyor Torres.

El Sr. TORRES: Honorable President, senyores i senyors Diputats, el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya es felicita sincerament que la Proposició de Llei que hem debatut aquest matí hagi arribat a bon port. El seu recorregut, el seu itinerari ha estat llarg i, de vegades, difícil, fins al punt que ha pogut suscitar algunes impaciències, alguns neguits, fins a cert punt justificats. I és una constatació, malauradament, que la podríem fer també per a d'altres lleis importants d'aquest Parlament, que tenen una instrumentalització procedimental excessivament allargassada.

En el cas concret d'aquesta Llei de Muntanya no serem nosaltres els qui formularem ni el més mínim greuge contra cap altre dels Grups parlamentaris. Si hi ha hagut responsabilitat en aquest retard, la responsabilitat ha de ser compartida, i si, en canvi, és possible atribuir algun mèrit, creiem que aquests mèrits igualment han de ser compartits per tots els Grups.

Aquesta Llei és el fruit d'una àmplia i profunda reflexió, és el resultat de concessions recíproques entre els diversos partíps que han donat proves fefaents de llur desig d'entesa i d'apropament. Aquesta Llei, a nivell de Ponència, tenia sobre la taula prop de dues-centes esmenes; quan ha arribat a aquest Plenari, aquestes esmenes s'havien reduït a una quarta part, i ja heu vist que la major part d'aquestes han quedat retirades pels diversos Grups parlamentaris. Això vol dir que hi ha hagut, realment, un desig d'apropament i d'entesa entre els diversos Grups parlamentaris.

Dit això, afegiríem que la millor llei del món és quedaria en lletra morta si no hi hagués, per part d'aquells que han d'aplicar-la, una real voluntat de posar-la decididament al servei de la col·lectivitat a la qual està destinada. Caldrà, doncs, que el Consell Executiu, els consells comarcals, els departaments afectats i les agrupacions locals directament interessades, amb la valuosa col·laboració de les entitats locals, es responsabilitzin molt seriosament de la tasca que els és encomanada per la normativa que acabem d'aprovar. Aquesta Llei dibuixa els horitzons, defineix els límits geogràfics, enumera les atribucions dels uns i dels altres, descriu els mitjans i els recursos, construeix els òrgans de govern i precisa les àrees respectives d'actuació, i ho fa amb ganes d'ajudar unes comarques i unes zones de muntanya a sortir d'una situació de quasi emergència, motivada per un conjunt de factors que no

és ara el moment d'estudiar ni de valorar.

El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya ha aportat el seu modest gra de sorra a l'elaboració de la Llei de Muntanya. Trenta-set esmenes foren presentades, vint-i-dues de les quals varen ésser assumides, a nivell de la Comissió. En foren retirades o transaccionades onze, i unes altres quatre han estat acceptades en el transcurs del Ple que estem celebrant. La nostra participació ha estat, doncs, important, i hem defensat criteris propis, totalment independents, amb fortuna diversa, però, en conjunt, satisfactòria. El mateix, si fa o no fa, que ha passat amb els altres Grups. Cadascú de nosaltres ha hagut de fer concessions en bé de l'interès general, tots hem hagut de renunciar a tal o tal preferència preceptual, perquè aquesta és la llei del règim parlamentari, aquesta és la llei de la democràcia. Però, el resultat que hem obtingut, creiem sincerament que justifica els petits sacrificis programàtics que tots i cada un dels Grups hem hagut de fer.

El que cal ara, com deia al principi d'aquesta intervenció, és que tots plegats siguem conscients que la transcendència d'aquesta Llei dependrà, en gran manera, de l'interès que hi posaran els diversos estaments governamentals, comarcals i simplement ciutadans, en aplicar correctament aquests preceptes que, avui, el Parlament ha posat a disposició de tots aquells que realment comprenen i se senten solidaris amb els problemes de la muntanya catalana. Avui —i aquest és, al meu judici, un dels millors mèrits d'aquesta Llei—, trenta comarques catalanes, que no són de muntanya, han donat prova d'una solidaritat real amb les nostres entranyables i catalaníssimes contrades de muntanya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra explicació de vot? El senyor Medir, en nom del Grup del Partit Socialista Unificat.

El Sr. MEDIR: Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, no és, segurament, aquest el moment d'insistir encara una altra vegada sobre la necessitat d'una llei de muntanya, però sí que vull donar testimoni breu i concret que el nostre Grup, que n'ha estat partidari des del principi, la valora molt positivament, no com una llei que afavoreix exclusivament els pirinencs —efectivament, els principals destinataris—, sinó com una llei que beneficia el conjunt de Catalunya, perquè el fet de mantenir l'àrea pirinenca viva i en progrés no és un afer només dels pirinencs, sinó que és un afer de tot Catalunya, perquè són l'equilibri i la bona marxa de tot Catalunya els que ho requereixen.

Voldria remarcar alguns dels aspectes positius que nosaltres hem trobat en l'aprovació d'aquesta Llei, tot i que no podem sortir ara, en aquests moments i d'aquí, en un estat de total satisfacció sobre l'aprovat, perquè hi ha hagut una —al nostre entendre— greu mancança quant a la problemàtica suscitada al voltant de l'article 13, quant a la institucionalització de les comarques. Sí, però, que és de justícia i s'ha de reconèixer que aquesta Llei de la qual avui complim tres-cents seixanta-quatre dies de la ruptura del final concret, en aquest mateix Parlament, de la Ponència unitària, ha avançat des d'aleshores en la recomposició d'aquesta unitat, en la recomposició de l'ajuntament d'aquestes diverses teories, línies programàtiques que hi havia sobre la problemàtica de la Llei de Muntanya.

Si nosaltres agaféssim la Proposició de Llei presentada i discutida el 24 de març de l'any passat, aquí, pels tres Grups que

li donaven suport, i la comparéssim, respectivament, amb l'aprobat avui i amb el text que fou rebutjat i que havia estat presentat pel Partit Socialista de Catalunya, trobaríem sorprenents punts d'aproximació amb el text inicial, en diversos temes. I trobaríem, més encara, trobaríem fins i tot contradiccions entre el que des d'aquesta mateixa tribuna es deia quan es debatia la Proposició de Llei dels tres Grups, i el que ha estat en realitat. Però nosaltres ens congratulem d'això, perquè s'ha sabut rectificar i s'ha sabut trobar aquesta línia de confluència en les posicions més avançades i més progressistes en molts dels diversos temes que hi havia en aquesta Llei. I vull remarcar el caràcter de llei-marc, de llei global que hem donat a aquesta Llei de Muntanya. Hem obviat les temptacions primeres d'anar per camins sectorials, lleis d'agricultura o d'altres sectors diversos —això no hagués estat bo, no hagués estat començar l'edifici pels fonaments—, vam saber obviar aquestes temptacions i hem aconseguit aquesta llei-marc, aquesta llei global.

Hem aconseguit, entenem nosaltres, una bona delimitació. És a dir, hem distingit clarament el que són comarques de muntanya, el que és la principal àrea de muntanya del Principat, les comarques pirinenques, acceptant, fins i tot, algunes comarques que, potser íntegrament, no ho són, però que funcionalment val la pena d'incloure en aquestes àrees, i hem delimitat també, millor dit, hem objectivat les característiques que han de tenir per a la seva delimitació en les zones de muntanya, com a àrees aïllades, petites, que necessiten també un tractament especial. Aquest és un punt, per això, que a nosaltres ens fa sospitar que no s'ha entès en tota la seva profunditat quan avui s'ha introduït alguna de les esmenes que nosaltres hem votat en contra, perquè, efectivament, es tractava d'un tractament diferencial entre el que és comarca de muntanya, com una unitat funcional, socio-econòmica, i el que és àrea de muntanya amb una aplicació concreta i particular de les lleis de muntanya que es puguin anar fent i de la mateixa Llei general. I això no s'ha entès en determinades esmenes, i això ens porta a suposar que encara hi ha una certa incomprensió, o que arrosseguem una mica de sorra a l'engranatge d'aquesta Llei, que ens fan suposar que encara hi ha alguna temptació de les antigues, de les que estaven molt vives a la Proposició de Llei presentada pels tres Grups signants, el 24 de març de l'any passat, en aquest Plenari.

Hem de dir que és de la nostra satisfacció el que fa referència a la planificació, sobretot el que fa referència a la planificació a les comarques de muntanya, com a via de la política de muntanya per la qual s'han de canalitzar les inversions i la política de les comarques de muntanya, però també tornem a veure aquests grans de sorra en l'engranatge quan es torna a parlar d'una via paral·lela que s'obre, a partir d'una política de subvencions, que la Llei dona peu que puguem considerar independent del marc global que nosaltres havíem dissenyat a la Llei, tots, per unanimitat —i avui mateix, a l'article 4, també aprovat per unanimitat en aquesta Cambra—, de la planificació de muntanya com a eina de fer la política de muntanya. Hi ha, com a motiu, també, de satisfacció, el fet que el Parlament de Catalunya sigui el primer dels autonòmics que es decideixi, d'una manera progressista, a desenvolupar l'article 130.2, que fou introduït a la Constitució per l'Entesa dels Catalans, recol·lint així i essent, en certa manera, hereus fidels de l'Entesa

dels Catalans, en ser el primer Parlament que desenvolupa d'una manera progressista aquest punt introduït a la Constitució. Amb això col·loca la política de muntanya a Catalunya a l'avançada d'Espanya.

Bé, de tota manera no puc acabar sense fer una referència al que a nosaltres ens ha preocupat més, i és que aquesta Llei queda coixa, queda greument coixa en l'organització político-administrativa de les comarques de muntanya i dels organismes que, en el fons, han d'aplicar el que nosaltres hem preparat perquè s'apliqués a través de la mateixa Llei. Hem dissenyat uns espais per a aplicar-la, hem dibuixat un instrument per dur a terme la política, però ens hem quedat coixos, ens hem quedat mancats, en els organismes que l'han de dur a terme. El temps dirà si aquesta mancança és o no superable. Nosaltres, per descomptat, estarem oberts a qualsevol modificació, en sentit més progressiu i en sentit més idoni a l'objectiu que es busca. Penso, per això, que la millor llei podria quedar incompleta, podria no servir si no hi hagués la voluntat decidida de fer-la funcionar. En aquest sentit, i malgrat l'entrebanc, nosaltres pensem que s'ha donat un primer pas positiu, estarem oberts a les modificacions que calgui per a millorar encara aquesta Llei, i esperem —i en farem un control acurat i rigorós— que s'apliqui en la seva integritat, de la manera més acurada possible.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Sala, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. SALA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el meu llenguatge no tindrà el to d'agressivitat verbal ni de demagògia que ha tingut el del Diputat senyor Ganyet. Per diverses raons (*xiulets*), per diverses raons : primer, perquè després de tant de temps d'estar junts en la Ponència i en la Comissió trobaria inaudit que aquests moments tinguessin aquest to d'agressivitat. I, segona, perquè —com ell ha esmentat, avui és un aniversari— crec que hem de ser molt moderats en la nostra forma d'expressar-nos (*remor de veus*). Fa un moment que ha tornat a repetir i ha tornat a diferenciar allò dels conservadors que ens omplim la boca de nacionalisme, i si tenim por o no tenim por. Jo he de dir-li al senyor Ganyet que, si tenim por d'alguna cosa, és que la LOAPA, que ell tan alegrement va votar, sigui precisament l'eina que ens privi de tirar endavant aquesta Llei d'Alta Muntanya. Això és el que ens fa por. I, potser, incidint en aquest tema, dels conservadors i no conservadors, jo voldria dir que si aquí, en aquesta Cambra agaféssim el virus de la grip, tants d'esternuts hi hauria a la dreta com a l'esquerra. No és que siguem tan diferents, perquè de vegades els plantejaments filosòfics, siguin o no siguin d'una forma o d'una altra (*remor de veus*). Sí, sí, va així això. (*Remor de veus.*)

Senyor Ganyet, li comunico que el dia 26 de juliol de l'any 1978, la Minoria Catalana a Madrid ja va presentar una Proposició no de Llei per a la protecció de les zones d'alta muntanya i que, realment, aquesta va ser la nostra inquietud, i aquí porto, fins i tot, el *Butlletí del Congrés dels Diputats*, i vol dir que això ja ens ve de lluny, la nostra preocupació per la muntanya i les seves solucions. I l'article 13 quedarà arreglat o quedarà canviat el dia que la Llei de comarcalització de Catalunya estigui aprovada. Per tant, no es preocupi, que ja tindrà

el seu arranament en el moment indicat.

Jo voldria dir que em sento orgullós que avui s'aprovi la primera Llei de bases d'Alta Muntanya, aquí, en aquest Parlament, quan encara no s'ha aprovat en el Parlament de l'Estat espanyol, ni en cap més Comunitat Autònoma. Aquests dies, en el Senat han estat molts els Senadors de diferents Comunitats Autònomes que han demanat que els passem aquest text, que és tant incomplet per estudiar-lo, per veure si en cada una de les seves Comunitats Autònomes ho poden aplicar.

Només entenc d'una manera la forma de fer una Ponència unitària. La mateixa paraula ho diu, unitària, que vol dir una de sola. Ara bé, una Ponència deixa de ser unitària quan un dels membres pren un camí diferent de la resta. Aleshores, l'unitarisme es desfà, la Ponència unitària resulta que ja no és, i això, senyores i senyors Diputats, és el que va passar el mes de desembre de l'any 1981, quan el Diputat senyor Ganyet, en una decisió de la qual ell és l'únic responsable abandonà la Ponència i presentà unilateralment un Projecte de Llei de Muntanya, del Grup Socialista, a la Mesa d'aquest Parlament. Davant d'aquesta situació que intentava posar en evidència els altres membres de la Ponència —no oposats en conjunt, però sí refractaris a les idees del senyor Ganyet— sobre com s'havia de redactar la Llei de Muntanya, hom presentà un altre text alternatiu, que fou aprovat per aquesta Cambra, i és rebutja, en conseqüència, el text Socialista. Aquest segon text, estudiat, sospesat, modificat i consensuat és el que avui hem aprovat definitivament en aquesta Cambra. Es diu que, en aquesta Llei, s'hi troben exposades moltes de les idees del senyor Ganyet, naturalment que s'hi troben. El senyor Ganyet, per la seva residència i pel seu lliurament en el tema és un expert en el problema de muntanya, i s'ha de reconèixer, però també hi ha idees del senyor Víctor Torres, del senyor Luna, del senyor Vehí, del senyor Corral, del senyor Pere Parera, del senyor Jaume Fonolleda, del senyor Mesegué i d'altres parlamentaris que s'oblida d'esmentar, ah!, i també n'hi ha de meves (*rialles*). Perquè, per sort, el Diputat que els parla és fill —i hi viu, i hi resideix—, d'una comarca de muntanya que té molts menys recursos naturals que té la comarca originària del Diputat senyor Ganyet. En el fons del fons, la Llei de Muntanya feta —ho repeteixo— per tots es fa bàsicament per a aquelles comarques que ja he dit que no disposen de fons de riquesa dels serveis productius; no es fa per a aquelles localitats que ja tenen aeròdrom, o duana, o pistes d'esquí, o una xarxa hotelera important, o unes urbanitzacions en ple rendiment, res d'això. La Llei de Muntanya va destinada a posar remei a unes situacions insostenibles, d'una manera especial a evitar el despoblament dels petits nuclis rurals i de les masies escampades; en una paraula; a donar suport a l'agricultura i a una ramaderia que per manca d'infraestructures, se'n van en orris sense remissió. Evidentment, per a aconseguir que les famílies no se'n vagin, cal renovar o crear les infraestructures, de les quals, tot just, prevalen. Cal tenir carreteres, telèfons, escoles, instituts, hospitals, aigua, llum, desguassos, farmàcies i moltes coses més. Però tot això, senyores i senyors Diputats, no són altra cosa que mitjans per a aconseguir uns fins ben determinats. En primer lloc, per a evitar el despoblament de la muntanya, i, en segon lloc, per a millorar el nivell de vida dels seus pobladors, d'aquesta muntanya, i acostar-lo, tant com sigui possible, al de la resta dels ciutadans de Catalunya. Aquest és

l'objectiu de la Llei de Muntanya. Un punt polèmic dels del principi —és la discussió d'aquesta Llei— ha consistit en la delimitació de les comarques que són incloses en el seu àmbit d'actuació. En començar, ni nosaltres ni el senyor Ganyet —i aquí puc exhibir un fullet per a demostrar-ho— no havíem previst ni el Berguedà ni la Garrotxa ni el Ripollès, ni el Solsonès com a comarques d'alta muntanya. Consideràvem que, malgrat tenir zones que entraven de ple dins la Llei, d'altres no corresponien al criteri que teníem de l'alta muntanya, al final, com que de savis és rectificar, vam decidir d'utilitzar amb criteris d'altitud i de desnivell i de massís i d'alguna cosa d'això... ell n'ha fet la bandera electoral, al·legant que ell fou el primer —un argument, com deia el meu amic Josep Pla, de vol gallinaci. Doncs jo, el 1978, en nom de la Minoria Catalana, ja tenia previst el fet que hi havien d'entrar unes comarques que, no per la seva alçada, sinó per les seves comarques que estaven en un grau de desenvolupament molt baix, també hi havien de ser contemplades.

També s'ha dit, i amb mala intenció, que, si hagués estat ja aprovada la Llei de Muntanya —s'ha dit, no aquí en aquest hemicle, però sí fora de l'hemicle—, els danys causats per les riuades del passat mes de novembre haurien tingut una solució més ràpida. Jo crec que, realment, podrien haver tingut una canalització per a cercar solucions, però, realment, en la forma i en la manera com es va dir, no era ben bé així. Per tant, hauríem de dir que hem aprovat una Llei, estem orgullosos d'haver aprovat aquesta Llei, i, per tant, ja la tenim; crec que és una Llei bona i el que haurem de fer és aplicar-la, perquè, en realitat, és el que estan esperant els muntanyencs.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Passem al segon punt de l'ordre del dia. Senyor Armet, de què es tracta?

El Sr. ARMET : Una qüestió d'ordre.

El Sr. PRESIDENT : Respecte a quin article del Reglament?

El Sr. ARMET : L'article 64.

El Sr. PRESIDENT : 64.

El Sr. ARMET : Si em permet donar la motivació que ha fet que em dirigís a la Presidència; és a dir : el senyor representant de Convergència i Unió que ha parlat, amb independència de referir-se en el lloc de l'explicació de vot al senyor Ganyet, en alguns moments, a part de les vint vegades que ha sortit el senyor Ganyet i les seves posicions, ha fet referències a conductes del Diputat, especialment pel que fa al seu comportament en relació amb una Ponència originària; des d'aquest punt de vista, i atès el que diu l'article 64, demanem intervenció per a al·lusions. (*El senyor Subirà i Claus demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS (*de l'escó estant*) : Es tracta de conducta dins del Parlament i en el treball d'una Ponència i d'una Comissió; em sembla que això no té res a veure amb els punts previstos en l'article 64, que fan referència a la conducta externa del Diputat, o privada.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Ganyet, creu que realment s'ha alludit a la seva conducta fora del Parlament?

(*El senyor Ganyet assenteix.*)

Bé, doncs el senyor Ganyet té la paraula per a un temps no superior a tres minuts.

El Sr. GANYET : Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats. Senyor Sala, jo li haig d'agrair que, per a fer una explicació de vot, que se suposa als Diputats de la Cambra i també a la resta de catalans, però també als pirinencs, me l'hagi feta a mi. No ho sé, em deu considerar representatiu d'alguna cosa. Jo, és una cosa que li agraeixo profundament.

El Sr. PRESIDENT : Li pregaria, senyor Ganyet, que s'atengués a l'article 64 i parlés de les al·lusions.

El Sr. GANYET : Molt bé, senyor President. El senyor Sala, amb el qual m'uneix una bona amistat, sembla que ens tira en cara als Socialistes, als membres dels Grups de l'Alt Pirineu i de la Unió de Pagesos, que anéssim a explicar —és la conducta exterior—, per les contradiccions del Pirineu aquesta Llei. Això, nosaltres ho veiem com una obligació. Ens hauria agradat que el Diputat que ha parlat abans que jo hagués aprofitat els seus cinc minuts per tal d'explicar la posició de Convergència i Unió respecte a aquesta Llei. És que Convergència i Unió la vol tirar endavant...?

El Sr. PRESIDENT : Senyor Ganyet, això no són al·lusions, li hauré de retirar la paraula si continua per aquest camí.

El Sr. GANYET : No vull continuar intervenint, Honorable senyor President; vull donar les gràcies al senyor Sala, perquè ha fet tantes vegades esment del meu nom.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

Projecte de Llei de modificació pressupostària per a atendre les necessitats derivades de les inundacions a Catalunya

El Sr. PRESIDENT : Passem al segon punt de l'ordre del dia: el debat i votació del Projecte de Llei de modificació pressupostària per a atendre les necessitats derivades de les inundacions a Catalunya.

És que algun membre del Consell Executiu vol presentar el Projecte? *(Pausa.)*

És que algun membre de la Comissió ha estat encarregat de presentar el Dictamen? *(Pausa.)* No? Bé, en aquest cas, comencem, doncs, el debat, i, com que es tracta d'un Projecte al qual no hi ha absolutament cap esmena, proposo als senyors Diputats de votar el conjunt —inclos el preàmbul—; la part dispositiva i el títol de la Llei.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen del Projecte de Llei de modificació pressupostària per a atendre les necessitats derivades de les inundacions, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents. És a dir : la Llei ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Algú desitja explicar el vot?

Projecte de Llei de Cooperatives de Catalunya

Bé, no havent-hi doncs, explicació de vot, podem passar al tercer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre el projecte de Llei de Cooperatives de Catalunya. L'Honorable senyor Conseller de Treball té la paraula per a presentar la ini-

ciativa.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, avui em plau de presentar al Ple del Parlament, per a la seva aprovació, la Llei de Cooperatives, que, d'acord amb el Projecte presentat pel Consell Executiu a la Mesa del Parlament, ha dictaminat la Comissió de Política Social, tenint en compte les esmenes presentades pels diversos Grups parlamentaris, la qual ha comptat també amb un Dictamen del Consell Consultiu de la Generalitat.

Aquesta és una Llei de gran importància dins del procés de redreçament de la Cooperació de Catalunya, ja que ens autoregulem el propi marc legislatiu, perquè aquesta experiència i aquest moviment econòmic i social tingui des de Catalunya la seva pròpia legislació. En un principi, les cooperatives es regien, a l'Estat espanyol, per la Llei d'Associacions del 1887, quant a la seva constitució i registre, i pel Codi de Comerç, quant a la seva activitat econòmica.

El 1906, es promulgà la Llei de Sindicats Agrícoles, que, com vostès saben, són les cooperatives del camp, les cooperatives agrícoles, i se les eximia del pagament de certs impostos, però la Llei no contenia majors especificacions que aquestes. L'any 31, es promulga la primera Llei de Cooperatives de l'Estat espanyol, que definia ja tota una estructura de funcionament d'aquestes empreses, requisits per a constituir-se, mínim de socis, contingut dels estatuts, òrgans de Govern, fons de reserva, infraccions i sancions, registre, etcètera. Era una Llei que féu promulgar amb una rapidesa sorprenent l'aleshores Ministre de Treball Largo Caballero.

Es pot afirmar que la legislació estatal posterior, llevat d'allò que es refereix als elements de control polític, ha seguit la pauta del 1931. En canvi, la legislació de cooperatives del 1934, promulgada per la Generalitat, segueix un esquema molt diferent. Tenia un contingut potser menys administratiu que la Llei estatal, però s'hi veia clarament una intenció de depurar les cooperatives per l'Administració, amb la participació dels mateixos cooperadors, representants dins del Consell Superior de la Cooperació. El moviment cooperatiu s'autoregulava per ell mateix per a anar seguint fidel als principis cooperatius.

Permetin-me que en aquest sentit m'hi estengui una mica, comparant aquesta Llei del 34 de la Generalitat de Catalunya amb la del 31. Mentre a la Llei estatal del 31 s'organitza el registre dins dels serveis de cooperatives del Ministeri de Treball, aprovant els estatuts per resolució de la Direcció General, si hi ha un informe favorable de la Subcomissió de Cooperatives del Consell de Treball, a la Llei catalana del 34 el registre de la Secció de Cooperació és al Departament d'Economia i Agricultura de la Generalitat, i n'aprova els estatuts el Consell Superior de la Cooperació, organisme que estava constituït per uns quants representants dels organismes cooperatius, dos parlamentaris i solament un membre de l'Administració. Era missió del Consell Superior de la Cooperació estudiar, proposar i difondre les disposicions legals referents a la cooperació, així com fomentar, afavorir i registrar el moviment cooperatiu català, inspeccionar les societats i tutelar-les. Des d'aquesta perspectiva i del mateix moviment de la cooperació, entroncat amb els organismes de l'Administració, que es feia càrrec i assumia amb una certa sobirania el mateix desenvolupament

del moviment cooperatiu. Mentre a la Llei estatal del 31 s'estableix que la inspecció de les cooperatives es portarà a terme per inspectors de nomenament ministerial, en canvi a la Llei catalana —i incideixo en el mateix factor que abans he esmentat— del 34 es preveu que el Consell Superior de la Cooperació tingui una part preponderant en la decisió i realització d'inspeccions i facultat decisòria en la resolució corresponent. Les federacions amb representació al Consell Superior tenien també la facultat d'inspecció sobre les cooperatives de la seva classe. En aquest sentit, aquest moviment autoregulator i autoresponsable del moviment cooperatiu arribava també fins a elements fiscalitzadors en aquest sentit. A la Llei catalana de Bases de la Cooperació, a diferència de la Llei estatal del 31, es veu una clara voluntat de distingir les cooperatives populars de les mercantils i, per tant, nega a aquestes darreres un lloc al Consell Superior de la Cooperació, i, en aquest sentit, Catalunya esdevé capdavantera de fidelitat als principis cooperatius.

Però és evident que avui, amb un desenvolupament bastant considerable de les cooperatives, tant pel que fa al seu nombre com pel que fa al seu volum i a la diversitat de problemes que han generat, calia una Llei catalana de cooperatives que, jurídicament, recollís tota la pràctica d'aquests darrers anys, perquè les cooperatives en aquest marc ja havien crescut i ho havien assumit. És per aquesta raó que bastants dels aspectes de regulació del funcionament de les cooperatives que avui es presenten aquí tenen coincidències, com a llei catalana, amb altres d'aprovades ja en altres Comunitats Autònomes i també dintre del marc de la legislació actual estatal. Avui tenim a Catalunya unes 1 700 cooperatives actives, de les quals, segons les nostres dades, 400 són agràries, 11 són caixes rurals, 160 d'ensenyament, 120 de consum, 80 d'habitatge, 5 de crèdit, 220 de serveis, 90 de transportistes i 80 de comerciants. El gran nombre de cooperatives existents avui a Catalunya així com la tradició cooperativa que abans he esmentat justifiquen que Catalunya es doni a si mateixa una Llei de Cooperatives pròpia i unes institucions específiques per al desenvolupament adequat de la cooperació, corregint vicis i fomentant actuacions positives.

El Projecte presentat pel Consell Executiu al Parlament ha sofert, dins la Comissió parlamentària que l'ha estudiat i dictaminat, algunes modificacions, però en el seu conjunt són d'ordre tècnic i procedeixen dels diversos Grups parlamentaris, i cal reconèixer ara que moltes d'elles milloren el text presentat. De totes les modificacions, una de les més importants és la que afecta l'obligació d'escriptura pública per a la constitució de cooperatives. És cert que en la legislació de cooperatives a Espanya fins a l'any 78 no s'havia exigit mai aquest document públic. L'obligació va aparèixer per primera vegada a la Llei de Cooperatives del 19 de desembre del 74, però aquesta exigència no es va poder posar en pràctica fins que va aparèixer el Reglament del 78, que va entrar en vigència el primer de gener del 79.

Quant al text de la Llei catalana que avui comentem, està dividit en quatre títols. El primer parla pròpiament de la regulació de les cooperatives, començant per disposicions generals. El títol segon ens parla pròpiament del moviment cooperatiu, o sia, de les federacions de cooperatives. El títol tercer parla del Consell Superior de la Cooperació, i, el quart, de la promoció cooperativa. A l'article primer es defineix la cooperativa

de manera molt similar a com la definia la Llei del 34 : associació de persones naturals i/o jurídiques que es proposen millorar la situació econòmica i social dels seus components i del seu entorn social exercitant una empresa de base col·lectiva en la qual el servei mutu i la col·laboració pecuniària de tots els membres permetin de complir una funció o qualsevol finalitat que tendeixi a millorar les relacions humanes i a posar els interessos col·lectius per damunt de tota idea de benefici particular. El nombre mínim de socis per a constituir aquesta cooperativa de primer grau és de cinc, i, en canvi, per a una cooperativa de segon grau és de tres.

A l'article 17 introduïm aquesta figura del soci de treball, que serà objecte de debat aquí al llarg de la discussió sobre aquesta Llei, però que és una figura introduïda també, en tot cas, com a capdavantera dintre del moviment legislatiu de cooperació. Cal dir que un dels objectius que es proposa aquesta Llei és donar solidesa i donar transparència a la gestió econòmica de les mateixes cooperatives. Per exemple, a l'article 45 s'assenyala que la censura de comptes d'aquestes cooperatives no sigui feta únicament per socis membres, els quals, de vegades, no tenen prou completa la seva professionalitat en aquest sentit, sinó que també s'admet i es demana que hi hagi auditories externes que donin fiabilitat i garantia a aquesta gestió econòmica.

A l'article 52, per exemple, es diu que es pot actualitzar el capital social amb càrrec als resultats de la revaloració de l'immobilitzat material de la societat, però només pel valor equivalent a la inflació, sense inflar així el que en diríem el balanç i el compte de capital. A l'article 57, i també en aquesta línia, s'assenyala que els beneficis atípics figuraran en un compte a part per a seguir ben rigorosament tot el que són els excedents de la mateixa explotació.

Un altre punt que també considera aquesta Llei és com s'intenta capitalitzar les cooperatives, en aquest moment de màxima actualitat, donada la crisi econòmica, i fa que el fons de reserva tingui uns percentatges, que també debatrem al llarg d'aquesta discussió, que, en principi, es proposa del 30% per a un fons i d'un 10% per a un altre.

Tot el plantejament d'aquesta Llei obeeix a uns quants principis que ja es marquen en la mateixa exposició de motius que recull el mateix text de la Llei, però, simplement, voldria, en aquest moment, presentar-los perquè són sintètics i donen un sentit a la discussió que anem a tenir ara en aquests moments. Primer, tal com he esmentat, aquesta Llei intenta ser fidel a l'esperit de la Llei del 34 de la Generalitat republicana. Volem que el moviment cooperatiu s'autoreguli democràticament, volem que el moviment cooperatiu tingui aquests principis democràtics i, a la vegada, d'altruisme en la col·laboració entre els seus socis, i, per tant, introdueix aquests criteris que Catalunya ja havia assumit d'una manera particular l'any 34. Però, evidentment, i aquest és el segon criteri, la situació social i econòmica ha fet desenvolupar un moviment cooperatiu amb moltes diverses branques que l'any 34 no existien, i cal ampliar la nostra capacitat legislativa a aquestes noves branques que van sorgint. Pretenem també —i aquesta pot ser probablement una de les paradoxes del debat que puguem tenir en aquests moments— que els estatuts de les mateixes cooperatives no necessitin una explicació de reglament de la mateixa Llei. Per tant, probablement ens trobem amb una Llei extensa, però és

una Llei extensa perquè, d'una manera o altra, facilita el fet que no s'hagi de fer una aplicació a través de reglament, en el sentit de trobar dintre del moviment cooperatiu aquells elements de consensuació de tots els partits polítics, tal com s'ha anat portant durant la discussió, que faci que l'aplicació de la Llei emani també del conjunt de les voluntats amb totes les seves especificitats i consideracions reglamentàries, que surtin d'aquesta Cambra.

Pretenem tornar a restaurar un element important dintre del moviment cooperatiu, com és el Consell Superior de la Cooperació. Aquest és un element important de tipus cooperatiu com a figura jurídica. Evidentment, nosaltres podem parlar de la tradició catalana del moviment cooperatiu, podem parlar d'allò que ens ha honorat també com a país en ser capdavanters dintre del moviment legislatiu de l'any 34, podem parlar —i així ho hem fet— del nombre de cooperatives que hi ha en aquest moment a Catalunya, però, evidentment, aquesta visió global no seria suficient si no hi poséssim uns elements qualitius de saber què és el que significa en el marc de la societat catalana el moviment cooperatiu. És molt clar que tots nosaltres, dintre de la nostra societat, vivim una dialèctica, una dialèctica entre la utilització de l'home per l'home, per un cantó, i l'exercici de la pròpia llibertat, en el marc econòmic, i és molt clar que aquesta dialèctica no ha estat resolta per cap dels sistemes vigents i que aquesta dialèctica va provocant una quantitat de reflexions i de llibres. Però cal dir que el moviment cooperatiu, en el nucli precisament d'aquesta contraposició de valors, té la gosadia de ser un fet, té la gosadia de posar-se precisament en el cor de les contradiccions que molt probablement molts de nosaltres estem vivint, i tenen el valor de signe i de doctrina com un fet, com una praxi, dintre d'aquesta contraposició de vegades de valors, i en una societat com la nostra, el fet de tenir un moviment cooperatiu viu dignifica no només els mateixos cooperadors, sinó que dignifica tota la societat. I és per això que aquesta Llei s'ha intentat fer, ja des dels seus orígens, amb una línia de consensuació, perquè les persones que realment tenim un rol polític en aquest sentit ens mereix el gran respecte en el moviment cooperatiu autònom com a tal, perquè la seva missió, a més de desenvolupar les finalitats per a la qual és fet, és també la de ser signe dintre d'aquesta contradicció de valors que molts de nosaltres vivim. I perquè això sé que és compartit per tots els membres d'aquesta Cambra i per les diverses formacions polítiques, ens trobarem ara molt probablement al llarg d'una colla de discussions d'esmena per esmena, en què realment estem discutint coses molt concretes que serien objecte, probablement, d'un reglament, però que ho discutim aquí des de la línia de la consensuació i de la unanimitat per a dotar el moviment cooperatiu d'aquell marc suficient pel qual pugui desenvolupar no únicament la seva funció, sinó aquell missatge que ens adreça a tots els conciutadans de Catalunya.

Jo penso que és en aquest sentit que farem el debat, penso que és en aquest sentit que ens anirem entenent per a trobar aquesta línia d'unitat al voltant del moviment cooperatiu i que això significarà un pas important perquè aquest moviment es pugui anar consolidant, donant personalitat jurídica, per exemple, a les diverses federacions, reinstaurant el Consell Superior de la Cooperació i dotant d'aquells organismes que el país necessita, perquè el país necessita un moviment coopera-

tivista molt fort.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun membre de la Comissió ha estat encarregat de presentar el Dictamen? Comencem, doncs, el debat, ja que no hi ha esmenes a la totalitat; passem directament a l'articulat, a l'article primer.

A l'article primer, en el primer paràgraf, hi ha el vot particular número 1, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-lo...

El Sr. RIBÓ : Retirem aquest vot particular.

El Sr. PRESIDENT : Retirat. Aleshores, al paràgraf segon hi havia diverses esmenes, les que porten els números 2, 3, 4, 5 i 6 en el resum publicat en el *Butlletí* número 18.

Segons informacions arribades a la Presidència, els Grups parlamentaris corresponents estan d'acord a retirar les esmenes 2, 4 i 5, i la Ponència que havia fet l'estudi final de les esmenes recomanava l'adopció de l'esmena número 3. Quant a l'esmena número 6, aquesta mateixa Ponència considerava que seria preferible incloure-la en l'article 15. Suposo que el Grup esmenant estava d'acord amb aquesta recomanació.

Aleshores, doncs, donarem per retirades les esmenes 2, 4 i 5; considerarem que l'esmena 6 passa a l'article 15, i queda només l'esmena número 3 : és que el Grup que l'havia presentada desitja defensar-la? (*Pausa.*) Suposo, doncs, que tampoc no hi ha cap torn en contra, ja que no hi ha defensa.

I en aquestes condicions, ja no ens queda cap esmena a l'article primer, i, per tant, podem passar directament a les votacions.

Passem a votar, doncs, l'esmena número 3, de modificació, que havia estat presentada pel Grup d'Esquerra Republicana.

Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 3 ha quedat adoptada per unanimitat dels presents.

I passem ara, doncs, a votar l'article 1, en el text del Dictamen —exceptuant, evidentment, la modificació que introdueix aquesta esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, article primer, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article primer, text del Dictamen, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article segon hi havia també diverses esmenes al seu primer paràgraf i al segon paràgraf. Concretament al paràgraf primer, hi havia les esmenes 7, 8 i 9. Segons la informació que m'ha arribat, els Grups parlamentaris que havien presentat les esmenes 8 i 9, les retiren, de manera que quedaria únicament pendent l'esmena número 7. El Grup que havia presentat aquesta esmena, el Grup de Centristes, desitja defensar-la?

El Sr. CLUA (*de l'escó estant*) : Renunciem a defensar-la, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Renuncien a defensar-la. Per tant, tampoc no hi ha vot en contra.

Aleshores, al paràgraf segon hi havia les esmenes 10 i 11, que, segons notícies que m'han arribat, els Grups parlamen-

taris que les havien presentades estan d'acord a retirar-les. En aquestes condicions ens queda només per votar l'esmena número 7.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 7, del Grup de Centristes, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena número 7 ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

I passem ara a votar el text del Dictamen de l'article segon, a part del que pugui ésser modificat per l'esmena aprovada.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen, article 2, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article tercer, primer paràgraf, hi havia dues esmenes, les esmenes 12 i 13. Segons tinc entès, en aquest cas, es mantenen les dues esmenes. Procedeix, doncs, primerament la defensa de l'esmena número 12, que havia estat presentada pel Grup parlamentari de Convergència i Unió... *(Pausa.)* No? Renuncia a la defensa?

El Sr. PARERA *(de l'escó estant)* : Renunciem a la defensa perquè crec que està admesa a tràmit pels diferents Grups.

El Sr. PRESIDENT : Aleshores, com que l'esmena 13 —segons tinc entès— està mantinguda, per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Clua.

El Sr. CLUA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, diré, a títol d'introducció, que pujo a aquesta tribuna i suposo que ho faré altres vegades al llarg d'aquest Ple. Ho faig ara per referir-me a l'esmena 13, que va ésser rebutjada al si de la Comissió per un sol vot de diferència. És a dir, 11 vots a favor, 12 vots en contra, sense cap abstenció : alguna cosa tindria l'esmena...

He dit abans que segurament intervindrà diverses vegades perquè el nostre Grup s'ha pres molt seriosament aquesta Llei per la importància que té el cooperativisme a Catalunya, necessitat com està d'una normativa legal que el reguli, sempre inspirant-se en els principis fonamentals del moviment cooperatiu i amb l'adequació a menester amb la manera de ser del nostre poble.

Presentarem seixanta-sis esmenes sobre un total de dues-centes una. Algunes eren d'estil gramatical, la major part eren substantives i anaven encaminades a una més profitosa consolidació, estabilitat i fiabilitat del sistema cooperatiu.

En foren acceptades deu en Comissió; favorablement transaccionades setze, retirades algunes. I defensarem en aquest Ple, ho repeteixo, les nostres esmenes i els vots particulars que vam mantenir. Però una, com he dit abans, de les rebutjades va ser precisament aquesta esmena número 13, abans número 7, referida a l'article 3. Faré referència —senyors Diputats, ho repeteixo— a aquesta. Diu el Projecte, article 3, i ara ho diu l'esmena número 12, recomanada per majoria, que la denominació de les cooperatives regides per aquesta Llei ha d'incloure necessàriament els termes «societat cooperativa catalana» o la seva abreviatura «societat cooperativa C.», Societat cooperativa catalana. Varem propiciar, amb la sort o la

dissort que nosaltres hem dit abans, la supressió que necessàriament hi hagués de figurar la paraula «catalana» i amb la correcció naturalment de la seva abreviatura. L'esmena, més que de concepte ho és, al meu entendre, al nostre entendre, de rigor i de seriositat. Perquè entenem que una Llei pot tenir molts defectes i segurament aquesta els tindrà, però no és bo que d'inici pugui tenir-ne de tal naturalesa que ha de convertir-la, o bé en lletra morta, o fins i tot —que és pitjor— de jocós compliment, dit sigui amb el respecte que ens mereix el mot, i perquè precisament per raó d'aquest respecte no ha de ser utilitzat gratuïtament i indegudament. És sabut, senyores i senyors Diputats, que després de l'expressió «societat cooperativa» s'afegeix sempre aquella paraula que identifica l'objecte social, de consum, de serveis, d'habitatge, i també el nom de la localitat o zona geogràfica on és domiciliada o exerceix la seva activitat. És sabut per tots, senyores i senyors Diputats. Així es diu : «societat cooperativa de consum de Terrassa»; «d'habitatge d'Olot»; «de serveis de Tremp». Doncs bé, ara, amb aquesta preceptivitat del mot s'haurà de dir : «societat cooperativa catalana de consum de Terrassa»; «societat cooperativa de serveis de Tremp»; «societat cooperativa catalana agrària de Valls». És obvi que els noms d'aquestes ciutats no necessiten l'afegit del mot «catalana».

Més encara, si fos d'àmbit comarcal podria arribar-se a dir «societat cooperativa catalana agrària de la Garrotxa», com si la Garrotxa necessités també aquest mot addicional, i, més encara, en un àmbit més ampli, es podria arribar a dir «societat cooperativa catalana de serveis de Catalunya». Insòlit i inaudit.

Què diríem —i permeteu-me aquesta comparació— si els bascs de les seves cooperatives, en diguessin «societat cooperativa basca de Guernica»; què diríem si els aragonesos diguessin «societat cooperativa aragonesa de Calatayud»; què diríem si els gallecs diguessin «societat cooperativa gallega de Santiago de Compostela»; què diríem si els francesos en diguessin «societat cooperativa francesa de Nîmes», o els alemanys de Frankfurt. Bé, però és que, anant més lluny, anant als peoners del cooperativisme, no se'ls va ocórrer mai a aquella cooperativa important de Rochdale, dir-li «cooperativa anglesa de Rochdale».

Ara bé, nosaltres, precisament per respecte al mot, i si vam discutir i he explicat el perquè de la nostra esmena que, recordo i ho repeteixo, va obtenir 11 vots a favor per 12 en contra, per no sotmetre a votació, pel respecte que ens mereix la paraula i pel seu significat, anuncio ja des d'ara que retiro l'esmena *(remor de veus.)*

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Al paràgraf segon d'aquest mateix article hi havia les esmenes 14, 15 i 16. Tinc entès —i, si no és així, prego que se'm rectifiqui— que les esmenes 14 i 15 són retirades.

Queda, doncs, només l'esmena número 16, del Grup Socialista. El Grup Socialista desitja defensar-la?

El Sr. GUITART *(de l'escó estant)* : La considerem defensada. És una esmena subsegüent idèntica a les altres. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. En aquestes condicions, doncs, podem passar directament a les votacions d'aquest article, ja que no hi ha altres esmenes. Comencem, doncs, amb l'esmena número 12, presentada pel Grup parlamentari de

Convergència i Unió.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 12 ha estat aprovada per 98 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Passem ara a votar l'esmena número 16, que havia estat presentada pel Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 16, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 16 ha estat aprovada per 97 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Passem ara a l'article número 4, al qual hi ha dos vots particulars, el vot particular número 3... Perdó, l'article 3 del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article tercer, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 3 ha estat aprovat per 98 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

A l'article 4, com deia, hi ha el vot particular número 3 i el vot particular número 4, que porten la numeració 17 i 18, respectivament, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat i del Grup Socialista.

Per a defensar el seu vot particular, en nom del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, té la paraula el Diputat senyor Padullés.

El Sr. PADULLÉS (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, per anunciar que retirem el vot particular número 17, el vot particular número 20 i el vot particular número 22, tots ells a l'article 4.

El Sr. PRESIDENT : Jo tenia aquí indicat que no eren a l'article 4, els vots particulars 6 i 8.

El Sr. PADULLÉS : Perdó, senyor President, sí, sí, té raó.

El Sr. PRESIDENT : D'acord.

El Sr. PADULLÉS : En tot cas, són els vots particulars, els tres que es retiren.

El Sr. PRESIDENT : Aleshores, queda el vot particular del Grup Socialista. Per a defensar-lo, té la paraula el Diputat senyor Guitart.

El Sr. GUITART (*de l'escó estant*) : Senyor President, retirem també els vots particulars número 18, i, coherentment, també, el vot particular número 19, el 21 i el 23.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Bé, aleshores, en aquestes condicions, havent estat retirades totes les esmenes, queden sense esmenes ni vots particulars els articles 4, 5, 6, 7 i 8. És que algun dels senyors Diputats tindria inconvenient que els votéssim conjuntament? (*Pausa.*) No hi ha inconvenient. Per tant, doncs, anem a votar el text del Dictamen per als articles 4, 5, 6, 7 i 8.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 4, 5, 6, 7 i 8, d'acord amb el text del Dictamen, han estat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 9 hi havia diverses esmenes, les esmenes 24, 25 i 26. Segons tinc entès, les esmenes 25 i 26 són retirades pels Grups que les havien presentat. La informació és correcta, no? I, aleshores, queda només l'esmena número 24, del Grup d'Esquerra Republicana. És que algú d'Esquerra Republicana desitja defensar-la?

El Sr. ALAY (*de l'escó estant*) : Senyor President, renunciem a la defensa.

El Sr. PRESIDENT : Renuncia a la defensa. Bé, no havent-hi cap altra esmena a aquest article 9, podem passar, doncs, directament a la votació d'aquesta esmena i després a la votació del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena 24 d'Esquerra Republicana, que es posin drets.

Els que estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'esmena número 24 ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

I passem ara a votació, doncs, l'article 9 del text del Dictamen, excepte, evidentment... Això era una esmena d'addició, de manera que no modifica gens el text del Dictamen l'esmena aprovada.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, article 9, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 9 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 10 no hi havia cap esmena, però tots els Grups parlamentaris suggereixen a la Mesa una esmena tècnica que consisteix allà on diu : «El registre de les entitats a les quals s'aplica aquesta Llei s'adscriu a la Conselleria de Treball», substituir «Conselleria de Treball» per «un únic Departament». Donada la voluntat expressada en aquest document de tots els Grups parlamentaris, la Presidència accepta sotmetre a votació aquesta esmena tècnica, que és l'única esmena, doncs, per a l'article 10.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena tècnica, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votar el text del Dictamen, de l'article 10.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 10, text del Dictamen, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents, amb l'esmena anteriorment aprovada, naturalment.

A l'article 11 hi havia un gran nombre d'esmenes, que intentarem ordenar d'acord amb els paràgrafs als quals feien referència.

Al primer paràgraf hi havia les esmenes 27, 28, 29 i 30. Segons tenim entès, els Grups que havien presentat les esmenes 27, 28 i 29 estan d'acord a retirar-les, en benefici de l'esmena número 30, del Grup Socialista, que, d'altra banda,

reprodueix el mateix text. És així, no? *(Pausa.)* De manera que queda, doncs, per a aquest primer paràgraf, l'esmena número 30, del Grup Socialista. El Grup Socialista desitja defensar-la?

El Sr. GUITART : Senyor President, és idèntica a les altres perquè és subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, aleshores, passem ja a les esmenes al paràgraf segon. Hi havia les esmenes 31, 32 i 33. També aquestes esmenes, totes elles subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu, són idèntiques, si no m'equivoco, i n'han anunciat la retirada els Grups que havien presentat les esmenes 31 i 32, de manera que quedaria l'esmena número 33, presentada pel Grup de Convergència i Unió. *(El senyor Parera demana per parlar.)* Senyor Parera?

El Sr. PARERA : Donem per defensada l'esmena.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Aleshores, passem al paràgraf tercer, al qual hi havia les esmenes 34, 35 i 36, totes elles de supressió d'aquest paràgraf. Aleshores, els Grups que havien presentat les esmenes 34 i 36 les donen per retirades; queda, doncs, l'esmena 35, presentada pel Grup Socialista. La donem per defensada?

El Sr. GUITART : La donem per defensada per les mateixes raons.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Passem, doncs, al paràgraf cinquè, al qual hi havia presentades les esmenes 37, 38, 39 i 40. Es tracta, també, d'esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu, totes elles coincidents en la supressió d'aquest paràgraf. Han anunciat la retirada els Grups que havien presentat les esmenes 37, 39 i 40, de manera que queda l'esmena 38, del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. ALAY : Renunciem a la defensa, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Renuncia a la defensa. Molt bé. Aleshores, passem al paràgraf onzè, al qual hi havia presentades les esmenes 41, 42 i 43, també subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu, i també idèntiques. Els Grups parlamentaris que havien presentat les esmenes 42 i 43 han anunciat la seva retirada. Queda, doncs, l'esmena número 41, del Grup de Centristes.

El Sr. CLUA : Retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Retirada?

El Sr. CLUA : No, renunciada la defensa.

El Sr. PRESIDENT : Continuem, doncs; en el paràgraf tretzè hi havia les esmenes 44, 45 i 46. Pel que fa a les esmenes 44 i 45, els Grups que les havien presentat han anunciat que les retiraven; quedaria, doncs, pendent, l'esmena número 46, que és una esmena de supressió del paràgraf i que havia estat presentada pel Grup de Convergència i Unió.

El Sr. PARERA *(de l'escó estant)* : Renunciem a la defensa, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Renuncia a la defensa. Continuem amb el paràgraf catorzè, en el qual hi havia les esmenes 47, 48 i 49. Els Grups que havien presentat les esmenes 47 i 49, de supressió d'aquest paràgraf, han anunciat la retirada de les seves esmenes, i queda, doncs, l'esmena número 48, presentada pel Grup Socialista, que és també de supressió. *(El senyor Guitart demana per parlar.)* Senyor Guitart?

El Sr. GUITART : Renunciem a la defensa.

El Sr. PRESIDENT : Passem al paràgraf quinzè, en el qual

hi havia les esmenes 50, 51, 52 i 53, totes elles de supressió de tot el text del paràgraf. Els Grups que havien presentat les esmenes 50, 52 i 53 han anunciat la seva retirada; queda només l'esmena número 51, presentada pel Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. ALAY : Renunciem a la defensa, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Renuncia a la defensa. Molt bé. En aquestes condicions, podem, doncs, ja immediatament començar les votacions de les esmenes que no han estat retirades. L'esmena 30, al paràgraf primer.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena número 30 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Continuem amb l'esmena número 33, al paràgraf segon.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena número 33 ha quedat aprovada per unanimitat dels presents. *(El senyor Ribó demana per parlar.)* Senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ : Senyor President, donades les característiques del debat i la marxa de les votacions fins ara, potser seria bo de demanar si hi hauria algun inconvenient a votar agrupades aquestes esmenes que tots els Grups han presentat, o la majoria, al Dictamen del Consell Consultiu, i que s'han anat renunciant en benefici d'una, car potser ens estalviariem feina a la Cambra.

El Sr. PRESIDENT : El Reglament permet de votar agrupadament els textos del Dictamen d'articles consecutius quan no hi ha esmena, però el Reglament no preveu que es puguin votar conjuntament esmenes. De manera que em sembla que hem de respectar el Reglament, i jo diria al senyor Ribó que aquest exercici no ens va malament, almenys a alguns de nosaltres. *(Rialles.)*

Intentarem, doncs, ser el més breus possible. Continuem amb l'esmena 35, al paràgraf tercer.

Les senyores i els senyors Diputats que estan d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena número 35 ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Continuem amb l'esmena número 38, al paràgraf cinquè.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena número 38 ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Votem ara l'esmena número 41, al paràgraf onzè.

Les senyores i els senyors Diputats que estan d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena 41 ha quedat aprovada per la unanimitat dels presents.

Passem ara a votació l'esmena 46 al paràgraf tretzè.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan d'acord, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena número 46 ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Votem ara l'esmena 48.

Les senyores i els senyors Diputats que estan d'acord amb l'esmena que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena número 48 ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

I, en fi, l'última de les esmenes, la número 51, al paràgraf quinzè.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena número 51 ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

I, ara, ens queda només per votar el text del Dictamen a l'article 11, en tots aquells punts en què no ha quedat modificat per les esmenes aprovades. Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 11 del text del Dictamen ha quedat aprovat per la unanimitat dels presents.

A l'article 12 no hi ha cap esmena, de manera que podem passar a votació, directament, el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, article 12, que es posin drets.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'article 12 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 13, en el paràgraf tercer, hi ha una esmena tècnica, recomanada, suggerida per tots els Grups parlamentaris, que diu el següent: substitueix la paraula «mitjançant certificació», la quarta ratlla començant pel final de l'article, on diu: «s'ha de practicar mitjançant certificació, amb les signatures legitimades per notari», l'esmena tècnica proposa de substituir-ho per: «s'ha de practicar en virtut de document públic amb les signatures legitimades per notari». Sembla que és una esmena justificada, o almenys així ho han cregut... Ah!, perdó, l'esmena és de modificació, en el sentit que se substitueix: «mitjançant certificació en virtut de document públic». I, aleshores, evidentment, tractant-se d'un document públic, tot el que segueix ja és superflu, de manera que queda suprimit. Bé, les senyores i els senyors Diputats que estan d'acord amb aquesta esmena tècnica, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena tècnica ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Podem, doncs, votar el text del Dictamen per a l'article 13.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord

amb el Dictamen, article 13, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'article 13 del text del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem, ara, a l'article 14, al qual hi havia tres esmenes, les esmenes 54, 55 i 56, totes elles subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu, i pràcticament idèntiques. Aleshores, tinc entès que els Grups parlamentaris que havien presentat les esmenes 55 i 56 estan d'acord a retirar-les, de manera que només queda pendent l'esmena 54, del Grup d'Esquerra Republicana. El Grup d'Esquerra Republicana desitja defensar-la.

El Sr. ALAY: Renunciem a defensar-la, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: No hi ha defensa. No hi ha cap més esmena a aquest article, de manera que podem passar directament a les votacions. Votem, doncs, l'esmena 54, del Grup d'Esquerra Republicana.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'esmena ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votar el text del Dictamen de l'article 14. Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

El text del Dictamen, article 14, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 15 hi ha una esmena tècnica, al títol de l'article. (Pausa.) A l'article 15, al títol de l'article, hi ha una esmena tècnica, que consisteix, simplement, en una correcció gramatical, de substituir «sòcies» per «socis». Després, al paràgraf primer, hi ha també la mateixa esmena, a la primera ratlla, substituir «sòcies» per «socis». Després, a part això, aquestes dues esmenes tècniques, hi havia l'esmena número 57, de la qual, el Grup parlamentari que l'havia presentada, el Grup parlamentari de Convergència i Unió, havia anunciat la retirada. Però aquí és on s'havia dit que corresponia introduir l'esmena número 6, que havíem deixat anteriorment, en discutir l'article primer. De manera que, d'acord amb la recomanació de la Ponència —a part de les dues esmenes tècniques indicades— hi ha ara, aquí, la introducció d'una esmena, que portava el número d'ordre 6, presentada pel Grup d'Esquerra Republicana.

Esquerra Republicana desitja defensar-la? Té la paraula per a la defensa el Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument per a defensar aquesta esmena. Nosaltres vam considerar que mancava en aquesta Llei alguna precisió sobre l'admissió de persones jurídiques com a socis de les cooperatives. Per això hi vam introduir el fet que l'objecte social no fos contradictori amb el de la cooperativa, o n'impedís la realització. Però el més important és, en realitat, el segon paràgraf de la nostra esmena d'addició, en el qual diem que «no es podran constituir cooperatives de primer grau, formades exclusivament per persones jurídiques». Per a

nosaltres, una cooperativa que fos formada exclusivament per persones jurídiques seria una altra cosa que una cooperativa, seria quelcom que es beneficiaria dels avantatges fiscals i d'altre tipus del sistema cooperatiu, i nosaltres creiem que això seria totalment contrari al principi de cooperació.

Moltes gràcies, senyor President, moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? No hi ha torn en contra. Bé, doncs, passem immediatament a votació —em penso que les senyores i els senyors Diputats estaran d'acord que no cal votar les esmenes tècniques, perquè formen part del text del Dictamen, és una simple correcció gramatical—, aquesta esmena, que portava el número d'ordre 6. Això mateix, l'esmena que acaba de ser defensada pel senyor Alay.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat adoptada per unanimitat dels presents.

Passem, ara, a votar el text del Dictamen, de l'article 15, amb les esmenes tècniques indicades.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 16, al qual hi ha diverses esmenes. Primerament, l'esmena 58, del Grup parlamentari de Convergència i Unió, és una esmena subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu. El Grup parlamentari de Convergència i Unió desitja defensar l'esmena?

El Sr. PARERA : Senyor President, era per a presentar una esmena transaccional signada per tots els Grups.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. Una esmena transaccional signada per tots els Grup als paràgrafs primer i segon de l'article 16, cosa que implicaria, doncs, la retirada de l'esmena 58, de Convergència i Unió, i de l'esmena 59, d'Esquerra Republicana. Molt bé, el senyor Secretari donarà lectura a aquesta esmena.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Esmena transaccional a l'article 16, paràgrafs primer i segon. «Els estatuts socials han d'establir els requisits, amb caràcter objectiu, necessaris per a l'adquisició de la condició de soci. La sol·licitud d'admissió s'ha de formular per escrit al Consell rector, que ha de resoldre dins un termini no superior de dos mesos a comptar des de la recepció d'aquella. Només podrà negar l'admissió per motius contraris a la llei o als estatuts socials».

El Sr. PRESIDENT : Bé, tractant-se d'una esmena que porta la signatura de tots els Grups, suposo que també es renuncia a la defensa. *(Pausa.)* En aquest cas podem passar a les esmenes al paràgraf tercer... *(Pausa.)* El senyor Lletrat em fa observar, amb raó, que el text que acaba d'ésser llegit, el text presentat a la Mesa, conté una certa incongruència, que potser ara que hi som a temps valdria la pena de fer notar i que, si tots els Grups signataris hi estan conformes, podríem corregir. Al final, diu el text que ha estat presentat a la Mesa : «Només es podrà negar l'admissió per motius contraris a la llei o als estatuts socials». És evident que ha de ser «per

motius basats en la llei o en els estatuts socials»; no es pot fer res contrari a la llei, ¿hi estan d'acord? És a dir, ho repeteixo, «només es podrà negar l'admissió per motius contraris a la llei», és evident que ha de ser «motius basats en la llei».

Bé, doncs, aleshores, amb aquesta esmena tècnica de l'esmena transaccional, serà aquest nou text el que passarem a votació. Però, de tota manera, ens queden una sèrie d'esmenes, al paràgraf tercer d'aquest article, esmenes degudes, totes elles, al Dictamen del Consell Consultiu. Per aquesta raó, de les esmenes 60, 61, 62 i 63, la Comissió en va recomanar la retirada, i els Grups parlamentaris estan d'acord a retirar-les —segons tinc entès—, en benefici d'un text transaccional que figura ja en el *Butlletí* número 118.

De manera, doncs, que passarem a votació ja, donant per retirades les altres esmenes, aquest text transaccional, que suposo que també es renuncia a defensar-lo, ja que és un text amb el qual estan d'acord tots els Grups.

Per tant, podem passar a les votacions, no havent-hi altres esmenes a l'article 16. Primerament, votem, doncs, l'esmena transaccional que ha estat dipositada a la Mesa, que ha estat llegida ara fa poc, amb l'esmena tècnica indicada.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena transaccional, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional als paràgrafs primer i segon ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votar l'esmena transaccional al paràgraf tercer, en el text que figura en el *Butlletí Oficial del Parlament*, número 118.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional al paràgraf tercer ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Bé, havent estat aprovades una esmena als paràgrafs primer i segon, i una altra que introdueix un paràgraf tercer, evidentment, no procedeix votar el Dictamen, perquè ja el Dictamen ha estat substituït pels textos aprovats.

Continuem amb l'article 17. A l'article 17 hi ha diverses esmenes al paràgraf primer; les esmenes 64, 65 i 66. Encara que, en aquest cas, no es tracta d'esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu, tanmateix, els Grups que havien presentat les esmenes 64 i 66 han anunciat que les retiraven i queda pendent, doncs, l'esmena 65 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

(El senyor Guitart demana per parlar)

El Sr. GUITART *(de l'escó estant)* : Senyor President, el nostre Grup no retira l'esmena 64, en tot cas, retira l'esmena 66, i en això potser rau l'error o la contradicció ja que són dues esmenes idèntiques, en el mateix sentit. La causa d'aquesta duplicitat rau en el fet que, mentre una era una esmena reservada, l'altra és una esmena subsegüent al Dictamen al Consell Consultiu, encara que amb contingut idèntic. En aquest sentit, retirem la 66, però no la 64 que voldríem defensar.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, moltes gràcies. Malgrat la diligència amb què ha estat preparada la discussió, veig que

encara hi ha alguna petita llacuna. Queden, doncs, pendents, les esmenes 64 i 65. És això, no?

La primera és la 64, del Grup Socialista. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Guitart.

El Sr. GUITART : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, l'esmena que defensem pretén recuperar el text de l'avantprojecte de la Llei de Cooperatives, elaborat pel Consell Assessor de la Cooperació, pels mateixos cooperadors, que fou retallat, en aquest com en algun altre punt, pel Consell Executiu en presentar el Projecte de Llei al Parlament. Nosaltres voldríem advertir a les senyores i als senyors Diputats l'enorme importància que té per al nostre Grup l'esmena que presentem, tanta importància que, des del nostre punt de vista, la seva no-admissió podria posar en perill la mateixa filosofia cooperativista. Si m'ho permet, el senyor President, penso que per la importància d'aquest article, val la pena de donar-ne lectura per al millor coneixement de totes les senyores i de tots els senyors Diputats. Diu l'article, pel que fa a l'apartat que esmenem : «En les cooperatives de primer grau, que no siguin de treball associat, i, en les de segon o d'ulterior grau, els estatuts socials poden preveure el reconeixement, àdhuc des de l'inici de la seva prestació de treball, de la qualitat de socis de treball als treballadors que ho sollicitin. Els estatuts socials han de fixar els mòduls d'equivalència, que han d'assegurar equitativament i ponderadament la participació dels socis de treball en les obligacions i els drets socials, tant polítics com econòmics». En realitat, aquest article diu que els estatuts socials poden preveure aquesta situació i nosaltres indiquem que els estatuts socials han de preveure aquesta situació. Es tracta, dic, d'una manera molt més simple, de garantir la participació dels treballadors assalariats de les cooperatives al seu funcionament i a la seva estructura. I, el nostre raonament té una base en la mateixa Constitució —article 129, apartat 2—, quan diu que «els poders públics promouran eficaçment les diverses formes de participació en l'empresa i fomenataran, mitjançant una legislació adequada, les societats cooperatives. També establiran els mitjans que facilitin l'accés dels treballadors a la propietat dels mitjans de producció».

Doncs, bé, si estem parlant d'una societat amb ànim exclusiu de servei, i no pas de lucre, no podem pas entendre que la relació entre les cooperatives i els seus treballadors sigui, únicament, una relació laboral; per això, pensem que aquests assalariats han de tenir la condició de socis treballadors, i han de participar en la gestió de la cooperativa. Fa pocs dies, parlava jo amb un gerent d'una cooperativa sobre aquest article, sobre aquesta esmena. Aquest gerent tenia reticències, tenia pors i, després d'aquesta conversa, jo em quedava amb el dubte de si realment estava parlant amb el gerent d'una cooperativa, o amb el gerent d'una societat anònima. Però, d'altra banda, penso que tampoc no es pot adduir amb rigor la inconveniència de votar aquesta esmena, perquè encara cap llei europea no l'ha incorporat, ni ha incorporat el seu contingut. Hem de convenir que, quan parlem de les lleis europees, parlem, en general, de lleis antigues, que, precisament, són avui en camí de modificació, buscant un text únic per als països de la Comunitat Econòmica Europea, i, seguint el criteri recomanat per l'Aliança Cooperativa Internacional en el seu darrer Congrés, en el sentit d'incorporar aquest punt,

entre altres.

No ens ha de fer por, senyores i senyors Diputats, ser capdavanters en el progrés, patrimoni general de Catalunya i, molt especialment, pel que fa a la cooperació i a la seva formulació legal. Però, per acabar, em remetré encara a l'autoritat, que sempre reconeixem els Socialistes, al Consell Consultiu, la qual valorem convenientment, tant quan diu coses que ens agraden com quan diu coses que nos ens agraden. Em permetran les senyores i els senyors Diputats una lectura curta de les paraules del Consell Consultiu, quan examina aquest article. Diu el Consell Consultiu, entre altres coses : «No n'hi ha prou amb la sana intenció política de promoure i fomentar aquells principis —a la participació es refereix—, al contrari, ara, en el moment en què s'exercita una competència exclusiva per via legislativa, el legislador no cal que posi, *in actu*, aquells principis, així com també els d'autonomia, democràcia interna, etcètera. Som en presència d'un tractament privilegiat dins la regla d'igualtat social i democràtica, i això constitueix un deure que, si no s'acompleix, conculca, al nostre parer, la Constitució. I no solament la Constitució, sinó també l'Estatut, que en el seu article 8 i 55.2, trasllada a la Generalitat el compliment d'aquests principis, en l'àmbit de la seva competència. Per tant, entenem que l'article 17, en l'aspecte que examinem, cal que sigui preceptiu, de manera que digui : «Els estatuts socials hauran de preveure el reconeixement, i no solament que es limitin a preveure'l potestativament».

Aquestes, senyores i senyors Diputats són una sèrie de raons, són una sèrie d'arguments, que amb més temps podríem ampliar considerablement, però considerem, en tot cas, suficients, perquè de la seva consideració els volem demanar el vot afirmatiu a la nostra esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? El Diputat senyor Escudé, per al torn en contra.

El Sr. ESCUDÉ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, al nostre Grup ens sap greu trencar, per primera vegada en el debat d'aquesta Llei, la cooperació i la unanimitat que hi ha hagut pràcticament en totes les votacions —i, precisament, en aquest tema—, perquè entenem que el tema no s'ho val. Vostès han sentit les paraules emfasitzadores del meu il·lustre contradictor, el senyor Guitart; ens ha dit que es posava en perill la filosofia del cooperativisme, ha fet una crida a ser capdavanters del moviment cooperatiu, però, en definitiva, el que nosaltres voldríem dir és que amb algunes, o moltes, de les coses que ha dit el senyor Guitart i, sobretot, amb aquesta lectura que ha fet del Dictamen del Consell Consultiu, el nostre Grup hi està d'acord. Per això, m'afanyo a dir que no és pròpiament un torn en contra. Nosaltres estem conformes amb el principi, amb el que no estem conformes, com ja havíem dit tantes vegades, és amb la formulació, amb la plasmació literal que hi ha aquí. Perquè, per a nosaltres, el tema no és tema d'«hauran» o «podran», que és una mica *leitmotiv* de totes la discussions de Ponència o Comissió. Per a nosaltres, el tema és que aquesta coercibilitat de l'«hauran», lligat amb el que diu després : «que ho sollicitin», ens dona a entendre la dificultat insalvable de respectar la llibertat de totes les parts. Perquè hi ha una frase, encunyada des de fa molts de segles, que diu que la llibertat pròpia acaba on comença la llibertat dels altres. Aleshores, el nostre Grup és

plenament conforme que als estatuts es prevegin la mecànica i les modalitats de participació, de transformació en socis, d'aquestes persones; allò en què nosaltres tenim dificultats és a admetre el perill, l'ambigüitat, la confusió que sembla que vingui a dir que és exclusivament dret únic d'aquestes persones passar a ser socis, passar a ser membres de la cooperativa, sense el respecte alternatiu de la llibertat de la resta dels socis. Vol dir que hi hauria un sistema de cooperativisme en què hi hauria uns socis forçosos. Per tant, doncs, malgrat estar d'acord amb el principi, i potser la culpa obeeix bastant a qui els parla, que he estat incapaç de brindar una redacció —potser és això—, un redactat que clarifiqués el tema al nostre Grup, respectant i acceptant el principi, a la vista d'aquestes dificultats, d'aquestes confusions que podien portar la redacció actual, anuncia que s'abstindrà en aquesta votació.

Gràcies, senyores i senyors Diputats, gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ara hi ha l'esmena 65 coincident amb el text, amb l'esmena anterior, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la, té la paraula el senyor Padullés.

El Sr. PADULLÉS : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats. Senyor Escudé, el tema s'ho val; no és que ens n'hàgim de penedir que es trenqui la dinàmica unitària que hi ha en aquesta Llei en aquest Parlament, sinó que aquest és un tema que anem arrossegant des de fa dos anys, el temps que estem treballant amb aquesta Llei, i el tema s'ho val.

I, la prova que s'ho val, senyor Escudé, és que jo pujo aquí no a defensar l'esmena, perquè està recomanada per majoria, i, per tant, si no hi ha cap canvi de vot es votarà favorablement per majoria, sinó per a poder facilitar, per cortesia parlamentària, que un altre Grup parlamentari pugui pujar a aquesta tribuna, a dir no a aquesta formulació. Per tant, això s'ho val, es tracta que tothom pugui donar la seva opinió, i es tracta no de fer una petita jugada de no intervenir a favor, perquè els altres no puguin intervenir en contra, sinó de facilitar que tothom pugui intervenir, i que quedin ben clares quines són les posicions de cada un dels Grups. Estem, senyores i senyors Diputats davant d'una Llei de cooperatives de Catalunya; jo no sé si amb això ens posarem d'acord o no; el tema és cooperatives o societats mercantils. Si són cooperatives hi ha uns principis que cal defensar i tirar endavant, costi el que costi, si són societats mercantils emmascarades davant del nom, o darrere el nom de cooperatives, evidentment, aquest article i altres articles com vostès aniran veient sobren d'aquesta Llei. Per tant, principis clars : Llei de Societats Cooperatives de Catalunya. Sí a l'«hauran» i no al «podran». Jo voldria dir que algunes de les argumentacions que es donen de confusió no es produeixen tal com està formulada. Tal com es plantegen les esmenes no es nega el dret a ningú a manifestar la seva opinió. Si no fos acceptada aquesta esmena, es nega als treballadors d'una cooperativa la possibilitat de sol·licitar ser socis de treball.

És a dir, d'una banda s'obre una porta a la possible petició, de l'altra es tanquen totes les portes. És a dir, el que es planteja en aquesta esmena és que hi hagi facultat d'exercir el dret a la llibertat; si no s'acceptés l'esmena no hi ha cap possibilitat, perquè qui decideixen els estatuts no són els homes o dones

que entren a treballar a les cooperatives, sinó la junta rectora. Des d'un punt de vista del principi de la llibertat dels qui participen en la tasca d'una cooperativa, l'esmena és absolutament necessària.

Jo voldria recordar a la Cambra que aquesta Llei fa dos anys o més de dos anys que l'estem discutint, i que quan ja semblava que estàvem al final, dos Grups parlamentaris, si no ho recordo malament, van decidir portar aquesta Llei al Consell Consultiu. I val a dir que per un dels motius —almenys en les converses— pel qual hi anava era aquest en concret també, entre altres, però aquest també, i ens trobem amb la paradoxa que el Consell Consultiu ens diu que és antistatutari i anticonstitucional que no hi hagi «l'haurà», i els Grups que ens van portar aquesta Llei al Consell Consultiu —i, per tant, Catalunya no ha tingut una Llei des de fa sis mesos— ara ens diuen que no accepten els acords del Consell Consultiu. Això és bastant greu, entenem nosaltres. Per tant, no vull allargar-me en la defensa, vull explicitar el tema de si estem davant d'una Llei de cooperatives o de societats mercantils, que estem davant de la necessitat de respectar les llibertats i els drets, que vol dir obrir portes i facilitar la discussió, la trobada social —que moltes vegades el senyor Rigol ens ve a defensar des d'aquesta tribuna— als llocs de treball, i que allà es posin d'acord sobre la base que els legisladors de Catalunya, que som nosaltres, hagin creat el terreny adequat per a aquesta trobada, per a aquesta confrontació, i que les coses ens surtin bé sobre la base de l'exercici de la llibertat per cada un dels afectats.

Moltes gràcies, senyores Diputades, senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? El senyor Clua té la paraula per al torn en contra.

El Sr. CLUA : Senyor President, senyores, senyors Diputats, gràcies, moltes gràcies, senyor Padullés, i al Grup parlamentari que representa per la gentilesa que han tingut i que no és més que una continuïtat en la forma en què s'han portat els treballs en Ponència i en Comissió.

Sí, efectivament, també el Diputat que us parla, també el nostre Grup creu que té, aquesta Disposició, aquest article 17 tan discutit, de la Llei de Cooperatives de Catalunya, importància suficient perquè es pugui tractar amb la profunditat que mereix. No caldrà que doni lectura a l'article perquè ha acabat de donar-ne lectura aquí el senyor Guitart, únicament centraré el debat amb aquestes dues paraules, que defineixen les dues posicions : la del «podran preveure», la del «deuen preveure».

El Projecte inicial deia «poden preveure». En Comissió, el Dictamen de la Comissió va mantenir el «poden preveure». Va anar a Consell Consultiu i el Consell Consultiu ens diu, efectivament, que seria més convenient, seria quasi preceptiu que digués «deuen preveure», i, sens dubte, això ha animat els Grups del PSUC i Socialista a mantenir amb èmfasi aquesta esmena. Perfectament comprensible, i hauria de dir que surten quasi quasi amb avantatge.

Bé, jo també voldria dir, amb tots els respectes del Consell Consultiu, que les seves opinions no són vinculants en absolut, el Parlament pot dissentir d'aquestes opinions, per molt respectables que siguin.

Jo voldria, en principi, fer un aclariment, perquè en el plan-

tejament que ha fet el company senyor Padullés pròpiament no és el suficientment objectiu. Aquí no es tracta de plantejar el tema entre una prohibició o una imposició, aquí no es tracta que el Projecte o el Dictamen de la Comissió digui que es prohibeix que els treballadors puguin passar a ser socis de treball, no es diu que se'ls prohibeix que puguin passar; es diu que els estatuts «podran preveure», la qual cosa es deixa a la lliure voluntat de la cooperativa, dels socis, de l'assemblea, se'ls deixa a la seva lliure voluntat de determinar si els treballadors en un moment donat i si ho sol·liciten poden passar a ser socis d'aquesta cooperativa. No hi ha cap tancament, en absolut, jo diria que és tot el contrari: que l'assemblea i els socis, segurament, i la major part de les vegades, per la seva generositat preveuran als estatuts la possibilitat del senyor Padullés. I, en canvi, el que sí que hi ha és una imposició de l'altre costat. Al plantejament voluntari d'una part es contesta amb una imposició de l'altra, perquè l'altra part sí que diu que necessàriament s'ha de preveure si així ho sol·liciten.

Bé, plantejat ja això d'entrada, nosaltres hem d'explicar per què defensem la primera posició, per què defensem que sigui lliure, per què defensem que sigui l'acord dels socis de l'assemblea de la junta rectora i que els estatuts estableixin la possibilitat d'admetre els treballadors com a socis d'aquesta cooperativa. Per una raó clara: la defensa escrupolosa dels principis del cooperativisme, d'aquests principis que hem sancionat a l'article primer d'aquesta Llei que estem debatent. Hem dit que aquesta Llei de Cooperatives, com totes les lleis de cooperatives, amb una legislació progressiva, té uns principis necessaris i obligatoris, que són el principi d'autonomia —seran els acords socials els que determinaran el règim de la cooperativa— i un principi de llibertat, llibertat per a entrar, llibertat per a sortir, en definitiva, el que en termes de cada dia en diem de «porta oberta». Bé, doncs, nosaltres entenem que, si a aquests socis, a aquestes assemblees, els imposem la necessitat de preveure l'admissió forçosa dels treballadors com a socis, es poden produir situacions molt difícils i situacions fins i tot, jo diria, contràries als mateixos treballadors. M'explicaré. Si hi ha imposició i els socis en assemblea determinen que no és convenient que entrin aquests treballadors com a socis, naturalment tenen el mitjà al seu abast de suprimir així, d'una tacada, sense més, els treballadors d'aquesta cooperativa. N'hi haurà prou que es tornin entre ells, que es distribueixin entre ells aquest treball que tenen contractat amb els treballadors, perquè aquests senyors quedin al carrer i no siguin ni treballadors ni socis. Aquest és un argument que penso que és vàlid i que val la pena d'emprar en defensa, fins i tot, dels mateixos treballadors d'aquestes cooperatives.

I no m'estendré més, faré únicament una consideració, i no a títol d'argument, però sí a títol d'informació, i potser d'aquesta manera contesto també a l'argument que ha emprat el representant, el portaveu del Grup Socialista. Molt d'èmfasi ha posat en el caràcter progressiu del «deuran», de la necessitat de preveure-ho, però em permetran, senyores i senyors Diputats, que faci simplement una referència a l'actitud dels mateixos socialistes, del PSOE, al Congrés dels Diputats a Madrid. Al Congrés dels Diputats, abans del canvi, s'havia presentat —perdó, senyor Diputat— un Projecte de Llei de Cooperatives pel Govern d'UCD, i a l'article 19 deia que «podran». Els socialistes varen presentar un text alternatiu, i

a l'article 19 deia «podran», no «deuran». I es va presentar una esmena pel Grup Comunista que, en ser discutida en la Ponència i en Comissió, va ser totalment i absolutament rebutjada, amb el vot unànim de tots els partíps socialistes. I si em permeteu, el motiu pel qual la Ponència, incorporant-hi naturalment la dels socialistes i en contra de l'esmena dels comunistes, va rebutjar aquesta esmena comunista, diu el següent —i ho llegiré textualment i en castellà: «Al artículo 18, que trata de la admisión de trabajadores asalariados como socios de trabajo, se ha presentado la enmienda número 292 del Grupo Comunista, que propone el cambio de la expresión “podrán” —potestad— por la de “deberán” —obligación. La Ponencia acuerda unánimemente rechazar la enmienda, por entender que se limita en exceso al voluntarismo interno de la cooperativa si se establece como obligación el que los estatutos prevean que sus trabajadores adquieran la condición de socios de trabajo.» La posició socialista, la posició del PSOE en aquella ocasió, al meu entendre, és totalment i absolutament correcta amb els principis, amb l'ortodòxia del cooperativisme. La posició mantinguda aquí, al Ple, és diferent i, bé, no opino, vostès mateixos. (*Rialles.*)

En definitiva, nosaltres defensem, naturalment, el text del Projecte i votarem en contra de les esmenes i votarem a favor del Projecte.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: No havent-hi altres esmenes, passem, doncs, a votació les esmenes 64 i 65 conjuntament, ja que les dues esmenes són idèntiques.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb les esmenes 64 i 65, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Les esmenes 64 i 65, idèntiques, han estat aprovades per 65 vots a favor, 8 en contra i 47 abstencions.

Passem ara a votar el text del Dictamen per l'article 17.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 113 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció.

A l'article 18 no hi ha cap esmena, de manera que podem passar directament a la votació del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'article 18, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 18 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 19 hi ha diverses esmenes al paràgraf segon: la 67, que és el vot particular número 12, del Grup parlamentari del PSUC; la 68, vot particular número 13, del Grup Socialista, i la 69, esmena del Grup de Centristes... (*El senyor Guitart demana per parlar.*) Sí, senyor Guitart?

El Sr. GUITART (*de l'escó estant*): Senyor President, el nostre Grup demana la possibilitat d'aparc ar aquest article 19 fins després de la discussió de l'article 99, ja que en aquest article 99 hi ha presentades esmenes, i les esmenes d'aquest article 19 fan referència a l'article anteriorment esmentat.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : No hi ha ningú que faci objecció a la proposta del senyor Guitart? Bé, doncs, deixem pendent l'article 19 i serà debatut i votat posteriorment.

Aleshores tenim els articles 20, 21 i 22, als quals no hi ha cap esmena. Proposo, doncs, als senyors Diputats i a les senyores Diputades de votar-los conjuntament. No havent-hi objecció, passem, doncs, a votació el text del Dictamen per als articles 20, 21 i 22.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Els articles 20, 21 i 22, text del Dictamen, han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Bé, a l'article 22 bis hi ha únicament una esmena tècnica que ha estat presentada amb la signatura de tots els Grups parlamentaris i que proposa introduir un títol per coherència amb tota la resta del Projecte de Llei, en què tots els articles porten un títol, cosa que facilita, evidentment, la consulta.

El títol que es proposa per a aquest article 22 bis és «Dels associats», però jo diria —i és una opinió personal de la Presidència— que potser seria preferible, llegint el text de l'article 22 bis, dir «Dels socis excedents», perquè aquesta figura d'associats Això és una esmena tècnica purament, es tracta de donar un títol i de buscar el títol millor en aquest moment. Jo crec que és més tècnic que no pas dir «Dels associats», que és una paraula una mica vaga, no? En canvi, es precisa exactament que aquest article parla dels socis excedents... No, això no és cap innovació del Dictamen. El Dictamen queda exactament com estava; només s'hi posa un títol que em sembla que correspon perfectament. No hi ha objecció? Aleshores, com que això és una esmena tècnica, votariem l'esmena tècnica juntament amb el text del Dictamen, perquè, en realitat, no es modifica gens el Dictamen.

Bé, aleshores, votem, doncs, aquest article 22 bis amb aquest títol : «Dels socis excedents».

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Bé, l'article 22 bis, text del Dictamen, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

I ara no hi ha tampoc cap esmena als articles 23, 24, 25, 26 i 27, de manera que jo proposaria als senyors Diputats i a les senyores Diputades de votar tots aquests articles conjuntament. Ho repeteixo, els articles 23, 24, 25, 26 i 27. No hi ha objecció? Votem, doncs.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, articles 23, 24, 25, 26 i 27, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 23, 24, 25, 26 i 27, text del Dictamen, han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

I arribem ara a l'article 28. A l'article 28 hi ha diverses esmenes, totes elles subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu, cosa que ha facilitat l'acord entre els Grups. Al paràgraf primer hi havia les esmenes 70, 71 i 72, però els Grups que les

havien presentades estan d'acord a retirar-les en benefici d'un text transaccional, que és el que figura imprès en el *Butlletí*, número 118.

Aleshores, algun dels Grups que proposa aquesta esmena transaccional desitja defensar-la? (*Pausa.*) No hi ha defensa.

Bé, passem, doncs, al paràgraf segon d'aquest mateix article 28, al qual també hi havia les esmenes 73, 74 i 75, però també els Grups que les havien presentades estan d'acord a retirar-les en benefici d'un text transaccional també imprès al *Butlletí* número 118. Tampoc no hi ha defensa d'aquest text? Bé, en aquestes condicions, doncs, podem passar ja directament a les votacions corresponents a l'article 28.

Comencem primer per l'esmena, pel text transaccional, pel paràgraf primer.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text transaccional esmenant el paràgraf primer de l'article 28 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

I passem ara a votació el text transaccional esmenant el paràgraf segon d'aquest article 28.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La modificació del paràgraf segon de l'article 28, d'acord amb aquest text transaccional, ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Podem ara passar a votar el Dictamen per a l'article 28, en tot allò que no ha quedat modificat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per l'article 28 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 29 no hi ha cap esmena. De manera que podem passar directament a la votació del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 29 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 30 hi ha el vot particular número 15, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, i el vot particular número 16, del Grup Socialista. En la numeració porten respectivament els números 76 i 77. No hi ha cap retirada?

El Sr. PADULLÉS (*de l'escó estant*) : Senyor President, per anunciar que hi ha una esmena transaccional a les esmenes 76 i 77 per escrit, que li vaig lliurar.

El Sr. PRESIDENT : Per escrit, molt bé. És a dir, aquest text comporta la retirada de les esmenes 76 i 77, dels dos vots particulars indicats, i, d'altra banda, tots els Grups parlamentaris hi estan d'acord. El senyor Secretari en donarà lectura. Això fa referència al paràgraf tercer de l'article 30.

El Sr. SECRETARI PRIMER : «Els acords que fan referència a l'escissió requereixen el vot favorable de la majoria absoluta dels socis de la cooperativa. En cas de falta d'assistència

per a poder aconseguir aquesta majoria i, en conseqüència, per a prendre l'acord, es convocarà segona assemblea en el termini de trenta dies, la qual decidirà per majoria qualificada dels dos terços dels assistents.»

El Sr. PRESIDENT : Passem, doncs, a votació aquesta esmena transaccional al paràgraf tercer de l'article 30.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena transaccional que ha estat llegida, al paràgraf tercer de l'article 30, ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació el Dictamen per a l'article 30, és a dir, els paràgrafs primer, segon i quart —el tercer ha estat substituït per aquesta esmena aprovada.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per als paràgrafs primer, segon i quart, que es posin dempeus.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 30 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Senyores i senyors Diputats, tinc el sentiment de comunicar-los que ens ha arribat la notícia de la mort de la mare de l'excehntíssim senyor Ernest Lluch, Ministre de Sanitat. Se'ns diu que, possiblement, l'enterrament tindrà lloc demà al matí a Vilassar.

Penso que interpreto el sentiment de tots per dir que la Cambra adreça el seu sentit condol al nostre company i amic Ernest Lluch. *(Pausa.)*

Passem a l'article 31, al qual no hi ha cap esmena. Podem passar, doncs, directament a la votació del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

El text del Dictamen per a l'article 31 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 32 hi havia un vot particular del Grup Socialista, però ha estat retirat en benefici d'un text transaccional entre el vot particular i el Dictamen que proposen tots els Grups parlamentaris. Aquest text transaccional afecta només el paràgraf tercer d'aquest article 32, i diu el següent : «El vot de les persones jurídiques l'ha d'exercitar el seu representant legal.»

Aquesta esmena transaccional porta la signatura de tothom. Suposo, doncs, que no és defensada. Per tant, podem passar, en aquest cas, directament a les votacions.

Votem, en primer lloc, l'esmena transaccional al paràgraf tercer.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena transaccional al paràgraf tercer de l'article ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

I passem ara a votació els paràgrafs primer i segon del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord,

que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 32, paràgrafs primer i segon, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 33 hi ha diverses esmenes, al paràgraf primer i al paràgraf segon. Al paràgraf primer hi havia una esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, però, segons document arribat a la Mesa, aquesta esmena és retirada en benefici d'un text transaccional entre l'esmena i el Dictamen, que signen tots els Grups parlamentaris. Aquest text transaccional diu el següent —és el començament de l'article— : «Els grups socials hauran de preveure que les atribucions de l'assemblea general s'exerceixin», i, després, continua com en el Dictamen.

Algun dels Grups que signen l'esmena transaccional desitja defensar-la? *(Pausa.)* Passem, doncs, a les esmenes al paràgraf segon.

Al paràgraf segon d'aquest article 33 hi havia les esmenes 80 i 81, subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu. Els Grups que les havien presentades les retiren en benefici d'un text transaccional que figura imprès en el *Butlletí* número 118. És que algun dels Grups desitja defensar aquest text transaccional? *(Pausa.)*

Bé, passem, doncs, al punt quart d'aquest mateix article. A aquest punt quart hi ha l'esmena número 82, d'Esquerra Republicana.

El Sr. ALAY : Retirada.

El Sr. PRESIDENT : Retirada.

I, finalment, queda el paràgraf tercer d'aquest article 33, en el qual hi ha el vot particular —és l'últim paràgraf del text— número 20 del Grup Socialista, número d'ordre 83.

El Sr. GUITART : Retirada.

El Sr. PRESIDENT : El Grup Socialista retira aquest vot particular.

Aleshores, en aquestes condicions, podem ja passar a les votacions. Comencem, doncs, per l'esmena transaccional al paràgraf primer.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstinguin?

L'esmena transaccional al paràgraf primer ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara, al paràgraf segon, punt tercer, hi ha el text transaccional que figura en el *Butlletí* número 118.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text transaccional, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Aquest text, que modifica el punt tercer del paràgraf segon, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

I ara, no havent-hi cap altra esmena mantinguda, podem passar a la votació del text del Dictamen per a l'article 33, evidentment tot allò que no ha quedat modificat per les esmenes aprovades.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 33, text del Dictamen, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 34 no hi ha cap esmena, de manera que podem passar immediatament a votar el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article 34, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 34 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 35 hi ha diverses esmenes. Una esmena, la número 84, del Grup parlamentari de Centristes, que comprenia a la vegada una esmena als paràgrafs primer i segon, i després hi havia diverses esmenes al paràgraf segon, les números 85, 86, 87, 88 i 89. Segons ha estat comunicat a la Presidència, totes aquestes esmenes són retirades en benefici d'un text transaccional, que és el que figura com a recomanació de la Comissió en el *Butlletí* número 118. És correcta la retirada de les esmenes? (Pausa.) Bé, en aquestes condicions, doncs, podem passar eventualment a la defensa d'aquest text transaccional. (Pausa.) No hi ha defensa, i passem, doncs, al paràgraf tercer, en el qual hi havia les esmenes 90, 91, 92 i 93, totes elles coincidents, de supressió del paràgraf tercer, d'acord amb les recomanacions del Consell Consultiu.

Aleshores, es retiren les esmenes 90, 91 i 93, i queda l'esmena número 92, del Grup Socialista, que el Grup Socialista no desitja defensar.

Bé, podem passar, doncs, a les votacions.

Votem primerament el text transaccional per als paràgrafs primer i segon, que, com he dit, figura al *Butlletí* número 118.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstenen?

Aquest text transaccional ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació l'esmena 92, de supressió del paràgraf tercer, del Grup Socialista.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Bé, jo ara no he tingut temps de fer-ne una lectura completa, però em fa l'efecte que l'esmena aprovada anteriorment substitueix els paràgrafs primer i segon. És així? (Pausa.) Els senyors de la Ponència em podrien indicar si és correcte? (Pausa.) Hi ha substitució dels paràgrafs primer i segon per l'esmena aprovada. Per tant, com que el paràgraf tercer ha quedat suprimit, no cal votar el Dictamen.

I passem, doncs, a l'article següent, que és l'article 36, i com que a l'article 36 no hi ha cap esmena i, com que tampoc no n'hi ha cap a l'article 37, proposo de votar conjuntament els articles 36 i 37, segons el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 36 i 37 han estat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 38 hi havia, al paràgraf primer, dos vots particulars, els del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat i del Grup Socialista, números d'ordre 94 i 95, i una esmena del Grup d'Esquerra Republicana, que portava el número 96. Aquests vots particulars i aquestes esmenes, segons text dipositat a la Mesa, han estat retirats a favor d'un text transaccional —és al paràgraf primer de l'article 38—, aquí on diu : «Entre els elegits, correspon al Consell Rector, si no hi ha una disposició estatutària que assigni aquesta facultat a l'assemblea», el text proposa : «Entre els elegits, correspon a l'assemblea o al Consell Rector, segons determinaran preceptivament els estatuts.» Aquesta esmena porta, com deia, la signatura de tots els Grups. Suposo que aquesta esmena tampoc no és defensada. (Pausa.)

Al paràgraf segon d'aquest mateix article 38 hi havia les esmenes 97 i 98, o, millor dit, dos vots particulars, i ha arribat a la Mesa un text transaccional per a aquest paràgraf segon que porta la signatura de tots els Grups i que, evidentment, implica la retirada d'aquests vots particulars.

Aquest text transaccional significa —és al paràgraf segon— una addició, després del que deia ja el text del Dictamen —«aquest acord exigirà la majoria absoluta dels socis de la cooperativa»—, significa l'addició del text següent : «En cas de falta d'assistència, per a poder aconseguir aquesta majoria, i, en conseqüència, per a prendre acord, es convocarà segona assemblea en el termini de trenta dies, la qual decidirà per majoria simple.»

No hi ha altres esmenes a l'article 38. Passem, doncs, a les votacions.

Primerament, l'esmena transaccional indicada, al paràgraf primer.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena transaccional al paràgraf primer ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I passem ara a votar l'esmena transaccional al paràgraf segon, esmena d'addició, com he indicat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena transaccional al paràgraf segon de l'article 38 ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

(El senyor Capdevila demana per parlar.)

El Sr. CAPDEVILA : És que seria tan amable de donar lectura a aquesta esmena transaccional al paràgraf segon?

El Sr. PRESIDENT : És simplement, després del punt, que deia : «dels socis de la cooperativa.» punt, substituir el punt per un punt i coma i continuar com segueix : «en cas de falta d'assistència, per a poder aconseguir aquesta majoria, i, en conseqüència, per a prendre acord, es convocarà segona assemblea en el termini de trenta dies, la qual decidirà per majoria simple.»

El Sr. CAPDEVILA : No, és que, senyor President, abans he aixecat el braç i el senyor President no m'ha vist. És que

em fa l'efecte que hi ha una confusió del quòrum d'assistència i del quòrum de votació. L'article està parlant —majoria absoluta és quòrum sempre— de votació. O sigui, majoria absoluta s'entén de tot el nombre, de tots els membres...

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí, la majoria absoluta dels socis de la cooperativa, i, per tant, és majoria absoluta de socis.

El Sr. CAPDEVILA : Per tant, i aleshores, a continuació diu que : «si no hi ha aquesta majoria es procedirà a nova assemblea», no és que no hi sigui aquesta majoria, no estem parlant d'un quòrum de presència. L'article fa referència a un quòrum de votació, senyor President, crec que es barregen dos conceptes diferents.

El Sr. PRESIDENT : Sí, el senyor Capdevila té raó, en el sentit que l'esmena transaccional té un defecte tècnic, quan diu «en cas de falta d'assistència, per a poder aconseguir aquesta majoria», hauria de dir, simplement, «en cas de no poder-se aconseguir aquesta majoria», o «en cas de no haver-se aconseguit aquesta majoria». No?

El Sr. PADULLÉS : Senyor President, no és exactament així, perquè si no es dona aquesta majoria, és que la proposta de revocació decau. El problema és que per a poder fer una revocació es demana un quòrum determinat en la votació. Si no es produís, aleshores, automàticament decau la proposta de revocació, i del que es tracta és que es torni a convocar una altra assemblea perquè hi hagi la majoria suficient.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ja és això, però fixi's que diu «en cas de falta d'assistència per a poder aconseguir aquesta majoria...».

El Sr. PADULLÉS : Sí, senyor President, si es tracta d'aconseguir una determinada majoria per a revocar el Consell, i en la primera convocatòria no es dona l'assistència suficient per a poder fer aquesta majoria, no es pot produir la votació. Per tant, al cap de trenta dies es torna a convocar, i llavors és suficient majoria simple dels assistents.

El Sr. PRESIDENT : Però, a veure, a veure, diu «aquest acord exigirà la majoria absoluta dels socis de la cooperativa». Imaginem un cas en què hi ha assistència de la totalitat dels socis, però que no s'obté la majoria absoluta; aleshores, evidentment, la necessitat de convocar una segona assemblea no és per falta d'assistència.

El Sr. PADULLÉS : Senyor President, és que llavors ja no es convoca, perquè la proposta de revocació de la Junta decau perquè no té els vots suficients malgrat que hi hagi la totalitat dels socis. És a dir, són dos temes ben diferents, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, jo, aleshores, crec que seria una redacció millor —i això seria una esmena tècnica— dir : «si aquesta majoria no ha pogut ésser aconseguida per falta d'assistència...» (Pausa.) Sí, «en el cas que aquesta majoria no hagués estat aconseguida per falta d'assistència...» No?

El Sr. PADULLÉS : Miri, senyor President, el tema és el següent : per a poder revocar el Consell rector fa falta una determinada majoria en primera convocatòria; si es dona la convocatòria, hi ha tots els socis, i no es dona la majoria per a revocar el Consell rector, aquesta proposta queda desestimada fins que hi hagués una altra proposta de revocació. Però, si no es dona una assistència que permeti aquesta majoria, un mes després es torna a convocar l'assemblea i llavors es fa per majoria dels assistents.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Padullés, ho entenem perfectament, però el redactat és obscur, i la prova és que el senyor Capdevila ha tingut els seus dubtes, de manera que potser seria bo de trobar un redactat que fos més clar, perquè el que vostè diu ho entenem perfectament, però el redactat no es presta únicament a aquesta interpretació.

El Sr. PADULLÉS : Llavors, senyor President, potser que utilitzem algun procediment reglamentari, ja sigui la suspensió del Ple, o aparcar-ho un moment...

El Sr. PRESIDENT : Sí, jo crec que potser podríem suspendre la sessió, ja que realment aquesta sessió s'anuncia llarga, i les senyores i els senyors Diputats han hagut d'aixecar-se moltes vegades, per deu minuts, i, aleshores, veure si el senyor Capdevila i el senyor Padullés poden trobar un text que sigui més clar.

(La sessió se suspèn a dos quarts de vuit del vespre i quatre minuts i es reprèn a les vuit i sis minuts.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió. Pel que fa a l'esmena transaccional que havia estat votada, sembla que, feta la lectura del conjunt de l'article i tenint en compte les explicacions que han estat donades a la Cambra i que constaran al *Diari de Sessions* sobre la interpretació que cal donar al text, i tenint en compte que aquest text ha estat votat, per a evitar un nou retard en l'aprovació de la Llei, sembla preferible d'acceptar el text que ha estat votat i, en qualsevol moment, per a interpretar-lo, en donarà fe el *Diari de Sessions*. En la mesura que aquest text pugui ser obscur quedarà aclarit per la discussió que ha tingut lloc aquesta tarda en aquesta Cambra. De manera que tirem endavant amb l'article 38 i passem, doncs, a la votació del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article 38 en aquells punts que no han estat esmenats, evidentment, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per a l'article 38 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 39 no hi ha cap esmena. Podem, doncs, passar directament a la votació del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen, article 39, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 40 hi havia unes esmenes al primer paràgraf, les esmenes 99 i 100, dos vots particulars. Aleshores, ha arribat també a la Mesa una esmena transaccional signada per tots els Grups, que implica la retirada d'aquests vots particulars al paràgraf primer. Aquesta esmena transaccional, que fa referència, doncs, al primer paràgraf de l'article 40, diu així —és al començament de l'article— : «La delegació de facultats del Consell rector en un dels seus membres o una o diverses comissions delegades sortides d'ell mateix i la designació dels qui hagin d'exercir-les, requeriran el vot favorable...», i continua com en el text del Dictamen. Ha quedat ben clar el sentit de l'esmena? No hi ha cap dubte sobre la qüestió, no? (Pausa.)

Bé, comencem per la votació, ja que no hi ha una altra

esmena, d'aquesta esmena transaccional.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena transaccional presentada, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat dels presents. Ara, tenint en compte que s'ha aprovat aquesta esmena, que supprimeix en el primer paràgraf la paraula «permanent», sembla que cal introduir l'esmena tècnica en el paràgraf segon, de suprimir l'adverbi «permanentment». D'acord? Els senyors ponents, que coneixen més la qüestió, hi estan d'acord? *(Pausa.)* Aleshores, doncs, podem passar a votar el text del Dictamen, però ja incloent aquesta esmena tècnica, és a dir, la supressió en el paràgraf segon de l'adverbi «permanentment», per a ser coherents amb l'esmena aprovada.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article 40, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 40 ha quedat aprovat segons el text del Dictamen, tenint en compte l'esmena transaccional aprovada i l'esmena tècnica indicada.

A l'article 41 hi havia també diverses esmenes. Al paràgraf primer el vot particular número 30, del Grup Socialista, i al paràgraf tercer les esmenes 102 i 103, que cal entendre que han estat retirades, perquè amb la signatura de tots els Grups parlamentaris ha arribat a la Mesa un text transaccional per al paràgraf tercer. Aquest text transaccional allà on el text del Dictamen diu «ha de presentar necessàriament al Consell rector cada mes un informe», el text transaccional proposa que es digui «ha de presentar necessàriament al Consell rector com a mínim cada dos mesos un informe».

Bé, passem, doncs, al debat. És que el Grup Socialista desitja defensar l'esmena al paràgraf primer de l'article 41?

El Sr. GUITART : Retirem aquesta esmena, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Aleshores l'esmena al paràgraf tercer, que implica la retirada dels dos vots particulars, com que està signada per tots els Grups parlamentaris, suposo que no serà defensada, i, per tant, podem passar directament a les votacions. Votem, doncs, aquesta esmena al paràgraf tercer, que he indicat anteriorment a les senyores i als senyors Diputats.

Els que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena transaccional al paràgraf tercer ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

I passem ara, doncs, a la votació del text del Dictamen, amb aquesta esmena aprovada, de l'article 41.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 41, text del Dictamen, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 42, paràgraf primer, hi havia tres esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu, les esmenes 104,

105 i 106. Els Grups parlamentaris que havien presentat les esmenes 105 i 106 han anunciat que les retiraven; queda només pendent l'esmena 104, del Grup de Centristes. El Grup de Centristes vol defensar-la? *(Pausa.)* Es dona per defensada. No havent-hi cap altra esmena a aquest article, podem passar immediatament a la votació d'aquesta esmena 104.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena ha quedat aprovada per unanimitat dels presents, i podem, doncs, votar el text del Dictamen, en tot allò que no ha quedat modificat, d'aquest article 42.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, els articles 43, 44, 45 i 46 no tenen cap esmena. Proposo, doncs, de votar-los conjuntament. No hi ha objecció. Per tant, passem a votació el text del Dictamen per als articles 43, 44, 45 i 46.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 43, 44, 45 i 46 han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 47, paràgraf segon, hi havia les esmenes 107 i 108, subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu. S'ha anunciat la retirada d'aquestes esmenes en benefici d'un text transaccional que figura com a recomanació de la Comissió al *Butlletí* núm. 118. No hi ha cap altra esmena a aquest article, de manera que podem passar directament a la votació d'aquest text transaccional.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquest text transaccional modificant el Dictamen en l'article 47 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

I passem ara a votar la resta del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la resta del Dictamen, article 47, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per a l'article 47.

Als articles 48, 49, 50 i 51 no hi ha cap mena d'esmena. Podem, doncs, passar-los a votar conjuntament si no hi ha objecció.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquests articles, del 48 al 51 inclusivament, segons el text del Dictamen, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen per als articles 48, 49, 50 i 51 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 52, paràgraf primer, hi havia dos vots particulars

—33 i 34— del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat i del Grup Socialista, números d'ordre 109 i 110. El Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat?

El Sr. PADULLÉS (*de l'escó estant*) : La donem per defensada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Donen per defensat el vot particular. El Grup parlamentari Socialista?

El Sr. GUITART (*de l'escó estant*) : Igualment, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : També donen per defensat el vot particular.

Bé, veig que coincideixen exactament en la seva redacció, no és així? Aleshores, doncs, podem passar, no havent-hi cap altra esmena a aquest article, a la votació d'aquestes esmenes 109 i 110 coincidents en el seu text.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Les esmenes 109 i 110, coincidents en el seu text, han quedat aprovades per unanimitat dels presents.

Falta ara aprovar la resta del Dictamen pel que fa referència a l'article 52. Hem aprovat l'esmena però l'esmena només es referia a una part del text.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la resta del Dictamen per a l'article 52, que es posin dempeus.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 52 ha quedat, doncs, aprovat.

Passem ara a votar l'article 53, al qual no hi ha cap esmena. Votem, doncs, el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

L'article 53 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 54 hi ha dues esmenes a la lletra c), les esmenes 111 i 112, que són dos vots particulars del Grup del Partit Socialista Unificat i del Grup Socialista, respectivament. El senyor Padullés desitja defensar el vot particular?

El Sr. PADULLÉS (*de l'escó estant*) : Senyor President, vaig a presentar-li una esmena transaccional signada per tres Grups parlamentaris.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. (*Pausa.*) Bé, tres Grups parlamentaris presenten una esmena transaccional, la qual consisteix en el següent : després d'«actualització» —estem a l'article 54, lletra c), és a dir, és una esmena d'addició que s'afegeix al final del text del Dictamen—, aleshores, l'addició diu : «Excepcionalment, i per als supòsits en què mitjançant la devolució es pogués posar en dificultats l'estabilitat de la cooperativa, la Direcció General de la Cooperació, a petició de l'entitat afectada, podrà ampliar els terminis esmentats». És una esmena transaccional en el sentit que s'ha modificat i, en comptes del Consell Superior de la Cooperació, s'hi ha posat la Direcció General de la Cooperació.

Els Grups parlamentaris que no signen l'esmena estan d'acord que s'admeti a tràmit? (*Pausa.*) No hi ha objecció. Per tant, doncs... Sí? No hi ha objecció? (*Pausa.*) El senyor Besa.

El Sr. BESA (*de l'escó estant*) : Solament per si es pogués aclarir si aquesta espècie d'ampliació de terme que donen al Con-

sell de Cooperació, si tingués algun termini fix d'acabament, o és que queda simplement al criteri del Consell el reemborsament d'aquests pagaments, d'aquestes devolucions?

Res més, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : En realitat, el senyor Besa no fa objecció a la presa en consideració, sinó que demana un aclariment. Jo crec que aquest aclariment pot ser donat en la defensa de l'esmena que farà el senyor Padullés, en nom dels Grups proposants.

El Sr. PADULLÉS : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, una molt breu explicació-defensa que té dues cares : la d'explicar a la Cambra i defensar l'esmena, i facilitar la possibilitat també en aquest moment d'una intervenció en contra, perquè tota la Cambra s'assabenti de les posicions dels diferents Grups.

Estem a l'article 54; reemborsament de les aportacions. És el següent : quant a les aportacions que fan els socis a la constitució d'una cooperativa tenen dret, aquests socis, que els sigui reemborsada aquesta quantitat. En el cas de baixa de la cooperativa es disposa de cinc anys, per part de la cooperativa, per a reemborsar, i, mentrestant, es paguen uns tipus d'interès bàsic que fixa el Banc d'Espanya. En cas de defunció, aquest temps és de tres anys, exactament.

Del que es tracta és del següent : de la possibilitat que algun organisme pugui ampliar el temps que la cooperativa tardí a retornar aquestes quantitats de les quals els socis tenen dret al seu reemborsament, si això posa en perill la cooperativa.

L'esmena que hi havia en principi, millor dit; el vot particular que hi havia en principi donava aquesta facultat al Consell Superior de la Cooperació. Fruit de la discussió entre diferents Grups, s'ha considerat de fer una transaccional en què sigui la Direcció General de Cooperació qui faci aquesta autorització.

En l'esmena no es diu quin és el termini màxim d'això. Això es deixa a discreció de la Direcció General de Cooperatives i, per tant, del Consell Executiu. Jo voldria remarcar només la necessitat que això es pugui fer perquè podria posar, si no es fes, en serioses dificultats algunes cooperatives.

Això no és discreció de la voluntat de la cooperativa, sinó que això requerirà un tràmit i el Govern, a través de la Direcció General de Cooperatives, podrà autoritzar aquesta ampliació dels terminis.

Moltes gràcies, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? El senyor Clua té la paraula per a un torn en contra.

El Sr. CLUA : Gràcies una vegada més, senyor Padullés, i gràcies, a més, perquè m'ha fet l'explicació tan clara del que constitueix el tema de debat que m'estalvia de fer-ho a mi, però sí que, necessàriament, l'haig de contradir, perquè no és aquest precisament el nostre posicionament.

Jo diria que, en certa manera, quasi, quasi venia a respondre el que el Diputat senyor Besa acaba de preguntar, a través de la nostra defensa del text del Projecte.

Efectivament, aquí es tracta del reemborsament de les aportacions, i s'estableixen uns terminis, i en el Projecte inicial es deia que podia ser el Consell Superior. Ara, a través de l'esmena transaccional, es diu que en comptes del Consell Superior pot ser la Direcció General de Cooperatives. Bé, per a nosaltres això no és el cas. El cas és que això introdueix una inseguretat jurídica que atempta greument contra tots els drets

dels socis o d'aquells que tenen dret a l'aportació.

Perquè, efectivament, es podrà posar als Estatuts o a la Llei que el termini sigui més o menys llarg; el que no es pot fer de cap manera es deixar la indeterminació de quan un soci, per unes raons, les que siguin, tal vegada la situació crítica no se sàpiga mai, que quedi tan indeterminada la rebuda d'aquesta aportació, i, ho repeteixo, posem a la Llei, posem als Estatuts quin és el termini : dos, quatre, sis, vuit, deu anys, els que siguin, però el que no podem de cap manera es deixar que el Consell Superior, que la Direcció General de Cooperació determinarà, segons el seu criteri, o el seu arbitri, quan el soci, aquesta persona o els seus hereus, podran cobrar o no podran cobrar aquest reemborsament. Bé, jo diria que això no solament no és ni estatutari ni tal, sinó que no hi ha cap jurisdicció, i per descomptat la jurisdicció ordinària, que pugui acceptar aquesta indeterminació. És un atemptat, és una conculcació dels drets d'uns senyors que saben que han de rebre alguna cosa, però que si ho deixem tal com està, aquí no poden saber mai quan ho rebran.

Bé, amb l'ànim de deixar la Llei al més ajustada possible. El que passa és que no ho podem deixar a la indeterminació, al criteri d'uns senyors, qui siguin, que, per unes circumstàncies, també les que siguin, ens diguin : no senyor, ni els cinc anys, ni els tres, ni els dos que figuren a la Llei o que figuren als Estatuts no ens serveixen. Nosaltres, amb un criteri que nosaltres pensem que és el bo —i tal vegada ho sigui—, ja assenyalarem quin és el termini. I, en alguns casos, en poden assenyalat tres, en altres en poden assenyalat deu. La inseguretat jurídica és tal que, en fi, a mi, com a jurista, no em cap que això pugui quedar concretat en un precepte de llei.

Aquesta és la raó en virtut de la qual jo no accepto, en nom del meu Grup, aquesta esmena i torno al text del Projecte tal com va quedar dictaminat, en què es diu concretament que serà als cinc, o que serà als tres, i que no es deixi la indeterminació de l'exercici del dret que té el soci o els seus hereus al reemborsament.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, havent estat defensada l'esmena i havent tingut lloc el torn en contra, i no havent-hi altres esmenes a aquest article, passem, doncs, a les votacions.

Comencem per aquesta esmena d'addició a la lletra c).

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat acceptada per 100 vots a favor, 6 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar el text del Dictamen per a l'article 54.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Els que hi voten en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 101 vots a favor, 6 en contra i cap abstenció.

Bé, amb això ha quedat aprovat l'article 54. Respecte a l'article 55, el *Butlletí* número 118 diu que el Grup de Centristes retirarà la seva esmena 113. És correcte? (*Pausa.*) Bé, retirada aquesta esmena 113, no hi ha cap esmena a l'article 55 ni tampoc al 56, ni tampoc al 57. Per tant, votarem conjunta-

ment, si el Grup centrista no hi té inconvenient, els tres articles: 55, 56 i 57.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a aquests tres articles, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 55, 56 i 57 han quedat aprovats, segons el text del Dictamen, per unanimitat dels presents.

A l'article 58 hi ha tres esmenes, les esmenes 114, 115 i 116. La primera, esmena de modificació, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. PADULLÉS : Senyor President, retirem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Retirada.

La segona esmena és una esmena de modificació i de supressió, del Grup Socialista. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Guitart.

El Sr. GUITART : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, aquesta esmena a l'article 58 és sobre el títol de l'article, sobre aplicació dels excedents, i, molt en concret, és una esmena de modificació, d'una banda, i de supressió, de l'altra. L'esmena de modificació, molt en concret, es refereix al fons de reserva establert per aquesta Llei. Nosaltres entenem que un dels objectius importants de la Llei és el d'aconseguir —i així ha estat— la definició de la cooperativa com a empresa, fer cara a la seva feblesa econòmica.

Nosaltres entenem que cal enfortir les cooperatives per tal que puguin suportar les fortíssimes pressions de la crisi econòmica. És per aquesta raó que s'ha establert l'obligatorietat de dedicar partides importants de diners a crear un fons de reserva per tal que les cooperatives estiguin en condicions d'invertir, de crear llocs de treball i siguin societats econòmicament fortes, sobretot tenint en compte la quantia de les inversions que caldrà fer per a no perdre la competitivitat davant de l'entrada d'Espanya al Mercat Comú, especialment, molt especialment en el terreny agrari.

El percentatge del 30% que figura en el Dictamen de la Comissió, el trobem francament escadusser, així com el fet de fixar el límit en el 50% de la part de l'actiu que correspon a l'immobilitzat. En aquest sentit, l'esmena proposa que sigui el 50% sobre la totalitat de l'actiu. Nosaltres entenem que s'ha d'acabar el procediment, actual, d'altra banda, de fer cara a possibles innovacions tecnològiques, a altres problemes, amb simples ampliacions de capital o altres mitjans aliens a aquests fons de reserva. Entenem que s'han de potenciar, que s'han de capitalitzar les cooperatives, i d'una manera molt especial durant uns anys, a partir d'ara, en aquests moments.

Pel que fa a la supressió —la supressió es refereix concretament a les cooperatives de crèdit i caixes rurals—, nosaltres entenem que no és bo que la Llei faci aquesta supressió. No és bo aquest crear unes distincions, en aquest cas relativament arbitràries, sobretot en tant que el coeficient fixat pel Banc d'Espanya és notablement inferior i en res no fa mal, com si diguéssim, que estiguin subjectes a aquesta Llei, però, a més a més, certament, les seccions de crèdit tindran un ordenament propi, certament. Ordenament propi que no és de cap manera privat ni condicionat pel fet de l'exclusió d'aquest apartat de la Llei.

Per tant, nosaltres demanem la supressió d'aquest apartat, que, d'alguna manera, treu excepcionalitats al que podria ser generalment anomenat moviment cooperatiu.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? *(Pausa.)* El Diputat senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President, si pogués demorar aquest torn en contra fins a escoltar el torn a favor de l'esmena 116, del Grup del Partit Socialista, que és sobre el mateix tema, i així acumularíem el torn en contra.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : No hi ha cap inconvenient. Llavors, l'esmena 116, per a defensar-la... *(Pausa.)*

El Sr. PADULLÉS : No, senyor President, és que no és el mateix tema. Jo no tindria cap inconvenient, però em sembla que descollocarem la discussió. L'esmena del Grup Socialista modifica l'apartat a) dient : «el 50%», i l'esmena nostra a l'apartat a) deixa el 30%, fa referència estrictament a l'immobilitzat.

El Sr. PRESIDENT : No obstant... Bé, es poden defensar...

El Sr. PADULLÉS : No tinc cap inconvenient a defensar-la, només que jo ho deia perquè no és exacte.

El Sr. PRESIDENT : Es pot fer un torn en contra contra totes dues coses, simultàniament, i guanyarem una mica de temps. Té la paraula el senyor Padullés, per a la defensa de l'esmena número 116.

El Sr. PADULLÉS : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, jo no volia fer-ho perquè em sembla que no hi ha torn en contra de les dues esmenes, si és que no fallen els acords que hi havia en la Comissió. Per tant, jo vaig a fer una defensa de l'esmena meua, alhora que anuncio que nosaltres, amb aquesta esmena, no és que contradiguem l'esmena presentada abans pel Grup Socialista, sinó que nosaltres la votarem. El que passa, també, és que tenim la sensació bastant fonamentada que l'esmena del Grup Socialista, malauradament, no tirarà endavant, i, per això, la nostra esmena serà ben defensada, des del punt de vista que cal defensar-la.

Bé, l'esmena és molt senzilla. Cal dir que no és una esmena, d'entrada, que és un vot particular, que, per tant, és retorn al text del Govern, no és una modificació del text del Govern, és retorn al text del Govern, i es tracta del següent : el text que ha quedat, sortit de Comissió, diu : «Es destinaran el 30% i el 10%, respectivament, fins que les dites reserves assoleixin una quantitat equivalent al 50% de la part de l'actiu que correspon a l'immobilitzat.» És a dir, el 50%, no de l'actiu, sinó de la part de l'actiu que correspon a l'immobilitzat, és a dir, agafar l'actiu, reduir-lo a l'immobilitzat, i, a més a més, el 50% de l'immobilitzat. Per tant, el nostre vot particular, que és de retorn al text del Govern, és de supressió d'allò que diu : «de la part», per agafar tot l'actiu, i de remarcar «inclòs l'immobilitzat». És a dir, quedarien el 30% i el 10%, respectivament : «fins que les dites reserves assoleixin una quantitat equivalent al 50% de l'actiu, inclòs l'immobilitzat».

Per a defensar aquesta esmena no és qüestió, ara, d'entrar a explicar l'actiu, el passiu, la part de l'actiu que és l'immobilitzat o no; es tracta que vostès entenguin que es tracta que sigui tot l'actiu que pugui intervenir en la quantificació d'aquest fons de reserva, i no només el 50% de l'immobilitzat. Es

tracta, en definitiva, d'ampliar la quantitat que caldrà destinar al fons de reserva que les cooperatives necessiten per a fer cara a les seves necessitats.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Escudé té la paraula per al torn en contra, simultàniament, de les dues esmenes.

El Sr. ESCUDÉ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, bé, deuen haver vist, per les intervencions que m'han precedit, que el tema gira, aparentment, o bàsicament, entorn dels percentatges que cal destinar dels excedents per al fons obligatori de reserves i per al fons d'educació i promoció cooperativa.

Aleshores, tenia certa raó el senyor Padullés, quan deia que l'esmena 115 i la 116 no eren literalment iguals. Realment, no són literalment iguals, però, en definitiva, el resultat és molt similar.

Anem a veure les diferències. Les diferències són les següents : deuen haver vist que el text del Dictamen determina que, d'aquests excedents, un 30% va destinat al fons obligatori de reserves i un 10% al fons de promoció cooperativa, fins al moment que aquestes dues reserves arribin al 50% de la part de l'actiu que correspon a l'immobilitzat, o sigui, a l'actiu immobilitzat.

Aleshores, el que pretén el Grup Socialista, a través de l'esmena 115, és, respectant aquesta base de l'actiu immobilitzat, incrementar-la al 100%, o sigui, doblar la base, i, d'altra banda, aquest 30% inicial del fons obligatori de reserva, incrementar-lo al 50%. Per contra —i per això he demanat l'acumulació del torn en contra—, l'esmena 116, del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, ens accepta o manté el text del Dictamen quant als percentatges : el 30 i el 10. Però, aleshores, en suprimir l'expressió «de la part de l'actiu», que fa referència a l'immobilitzat, vol dir que és sobre la totalitat de l'actiu, i, aleshores, com deuen conèixer les senyores i els senyors Diputats, si bé hi ha alguns tipus de cooperatives o algunes cooperatives en què poca diferència hi ha entre l'actiu global i l'actiu immobilitzat, que hi ha alguns tipus de cooperatives per als quals pot tenir molta importància.

En definitiva, aquí hi ha disparitat de criteris quant a unes quantitats concretes; es parla del 50 com es podria parlar del 40 o del 60, és una qüestió d'oportunitat. El senyor Guitart, si no ho recordo malament, ha considerat que era escàs. Nosaltres entenem que és suficient. És una qüestió de criteri, però realment, amb els petits estudis que ha fet el nostre Grup, arribem a la conclusió que, cautelarment, aquests percentatges del 30 i del 10, més perquè després, en l'apartat b) —aquí també hi ha un increment que pretén el Grup Socialista—, és més que suficient, i cal tenir present, també, que no sols cal assegurar l'estabilitat de les cooperatives, sinó també —i això és molt important, sobretot en els temps que travessem—, assegurar l'agilitat financera d'aquestes cooperatives, i, aleshores, si encotilléssim excessivament la destinació d'aquests excedents, seria un resultat contraproduent.

Per tant, doncs, nosaltres entenem que són correctes, suficients i necessaris els percentatges que ja consten en el text del Dictamen. Per contra, i per acabar, voldria manifestar que el nostre Grup està conforme amb la proposta de supressió que feia el Grup Socialista en l'esmena 115, quan se'ns diu que cal excloure d'aquesta regulació les cooperatives de crèdit i caixes

rurals —que això cal suprimir-ho, aquesta excepcionalitat— i hi estem més d'acord per tal com ens sembla que hi podria haver, fins i tot, algun índex d'anticonstitucionalitat, en aquesta matèria, si volguéssim regular-ho per via d'excepció. Per tant, en definitiva, el nostre Grup manté el criteri establert al Dictamen de la Comissió quant als percentatges i quant a la base de càlcul d'aquests percentatges, i estaria d'acord, i està d'acord, i manifesta el seu acord amb la supressió d'aquest paràgraf que exclou de la regulació determinats tipus de cooperatives.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem ara a votació les esmenes a aquest article 58, començant per l'esmena 115, del Grup Socialista. Per la intervenció del senyor Escudé sembla que el senyor Escudé desitjaria una votació separada. Per tant, doncs, votariem primerament el que és purament modificació, i després votariem la supressió. Bé, doncs, passem a votar l'esmena 115, del Grup Socialista, però només en el seu aspecte de modificació del text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena, en el seu aspecte de modificació del text del Dictamen, ha quedat rebutjada per 49 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

I ara anem a votar l'aspecte de supressió, és a dir, la supressió del paràgraf del Dictamen, que diu : «queden excloses d'aquesta regulació, per les seves circumstàncies peculiars, les cooperatives de crèdit i caixes rurals». Sí, senyor Capdevila?

El Sr. CAPDEVILA : Sí, perdó, abans que es passi. Veig que a continuació, a l'esmena socialista, hi ha una modificació, de substituir la proposició «en» per «de», la cooperativa. ¿És que això va a votació posteriorment? ¿Es manté aquesta esmena? Crec que el portaveu socialista no n'ha fet...

El Sr. PRESIDENT : Bé, jo entenc que això ja ha estat votat, perquè això era modificació, i no era supressió. Per tant, hem dit que votàvem tot el que significava una modificació i, per tant, ha quedat ja votat i rebutjat.

Bé, ara passem, doncs, a l'esmena de supressió, esmena 115, a la part de supressió. Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La supressió d'aquest paràgraf del text del Dictamen ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Bé, i ara passem a votació l'esmena 116, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 49 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

I, ara, passem a votar el text del Dictamen, excepte, evidentment, la part que ha quedat suprimida per la votació anterior.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord

amb el Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 49 abstencions.

Passem ara a l'article 59. A l'article 59, lletra a) hi ha dues esmenes, dos vots particulars, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, i del Grup parlamentari Socialista, tots dos coincidents en el text. El senyor Padullés desitja presentar-la?

El Sr. PADULLÉS : Donem per defensada aquesta esmena, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Defensada. Senyor Guitart?

El Sr. GUITART : També, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, aleshores, no havent-hi altres esmenes a aquest article i essent idèntiques les dues esmenes, anem a votar conjuntament les esmenes 117 i 118.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquestes esmenes que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Les dues esmenes coincidents han quedat aprovades per unanimitat dels presents.

I, ara, doncs, votem el text del Dictamen a l'article 59, en tot el que no ha estat esmenat; és a dir, era una addició.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 59 del text del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, no tenim cap esmena als articles 60 i 61, de manera que proposo que es votin conjuntament, si no hi ha cap objecció.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, articles 60 i 61, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen, articles 60 i 61, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 62 hi ha una esmena tècnica que ha estat presentada amb la signatura de tots els Grups parlamentaris. Aquesta esmena tècnica consisteix a substituir, en el tercer paràgraf : «la Conselleria de Treball» per les paraules «el Departament competent en matèria de cooperatives ». És a dir, allà on deia : «la Conselleria de Treball pot autoritzar...», ha de dir : «el Departament competent en matèria de cooperatives pot autoritzar...». Bé, no hi ha cap altra esmena a aquest article.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena tècnica, que es posin drets.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena tècnica ha quedat aprovada per unanimitat dels presents. I ara, hem de votar el Dictamen, però tenint en compte que no hi ha cap esmena, tampoc, als articles 63 i 64, proposo de votar conjuntament el text del Dictamen per l'article 62, tenint en compte l'esmena tècnica que ja ha estat

aprovada, és a dir, amb la salvetat aquesta, i, després, els articles 63 i 64.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat, doncs, per als articles 62, 63 i 64.

A l'article 65, paràgraf quart, hi ha diverses esmenes, les esmenes 119, 120, 121 i 122. Els Grups parlamentaris que havien presentat les esmenes 119, 121 i 122 n'han anunciat la retirada. Queda pendent, només, l'esmena 120, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

El Sr. ALAY : La donem per defensada.

El Sr. PRESIDENT : Es dona per defensada. Bé, aleshores, no havent-hi altres esmenes en aquest article, passem immediatament a votació aquesta esmena 120.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena 120, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena 120 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

I hem de votar ara, doncs, el text del Dictamen, per a l'article 65. En totes les parts a les quals no fa referència aquesta esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 66 no hi ha cap esmena. Podem, doncs, passar a votar directament el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 66 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 67, paràgraf primer, hi ha una esmena, a la lletra g), subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, presentada pel Grup Socialista, l'esmena 123. El Grup Socialista desitja defensar-la?

El Sr. GUITART : Senyor President, des de l'escó. Aquesta esmena és recomanada per la Comissió, és subsegüent, i la donem per defensada.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per defensada, gràcies. Molt bé, no hi ha cap més esmena a l'article 67, de manera que passem immediatament a la votació d'aquesta esmena número 123.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena 123, a la lletra g) de l'article 67, ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació la resta de l'article, segons el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 67 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 68 no hi ha cap esmena. Passem, doncs, a votació, el text del Dictamen de l'article 68.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 68 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 69, punt quart, hi ha diverses esmenes, les esmenes 124, 125, 126, 127 i 128, les quatre darreres subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu. En el *Butlletí* número 118 s'anuncia la retirada de les esmenes 124, 125, 126 i 127. És exacte? Aleshores, queda només pendent l'esmena 128, del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. ESCUDÉ (*de l'escó estant*) : Defensada l'esmena.

El Sr. PRESIDENT : Es dona per defensada i podem, doncs, passar, ja que no hi ha altres esmenes a aquest article, directament a la votació d'aquesta esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena 128 ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació el text del Dictamen per a aquest article 69.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 69 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 70, no hi ha cap esmena?

Podem, doncs, votar el text del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen de l'article 70, que es posin drets.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'article 70 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Bé, senyores i senyors Diputats, ja que hem arribat...

Anava a proposar de suspendre la sessió, però, en realitat, podem acabar el capítol si aprovem l'article 71, de manera que continuem encara amb l'article 71, al qual hi ha diverses esmenes. Al paràgraf primer hi havia les esmenes 129, 130 i 131, però està anunciada la retirada de les esmenes 129 i 131 i queda pendent l'esmena 130 del Grup parlamentari de Centristes.

El Grup de Centristes desitja defensar-la? (*Pausa.*)

Es dona per defensada.

Després, al paràgraf segon hi havia les esmenes 132, 133 i 134, també com les anteriors, subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu. S'anuncia la retirada de les esmenes 132 i 134, i queda, doncs, únicament, l'esmena 133, del Grup Socialista.

El Sr. GUITART (*de l'escó estant*) : La donem per defensada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, passem, doncs, a les votacions. Comencem per votar l'esmena 130, al paràgraf primer de l'article 71.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'esmena 130 ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a votació l'esmena 133 al paràgraf segon.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena 133, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Bé, em sembla que, en aquest cas, no havent-hi altres paràgrafs que aquest primer i segon, pels quals s'han aprovat les esmenes indicades, podem considerar que el Dictamen ha quedat aprovat, és a dir que no procedeix votar el Dictamen perquè han estat aprovades les esmenes que el substitueixen.

Amb això, senyores i senyors Diputats hem acabat el capítol 7, i ara hauríem d'entrar en un capítol complicat, el capítol VIII, que tracta de les classes de cooperatives.

Donada l'hora que és i la fatiga general, suspendrem la sessió. La sessió es reprendrà demà al matí, a dos quarts d'onze. Se suspèn la sessió..

(Són les nou i cinc minuts del vespre.)

AVÍS ALS SUBSCRIPTORS

TAPES I REL·LIGADURA DE LES COL·LECCIONS DEL BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Es fa avinent als Srs. subscriptors de les publicacions oficials del Parlament que poden adquirir les tapes per a relligar les col·leccions corresponents als anys 1980 i 1981 al preu de 200,- pessetes cadascuna.

Així mateix, el Servei de Publicacions del Parlament es farà càrrec de la relligadura de les col·leccions que se li confiïn, al preu de 450,- pessetes cada volum.

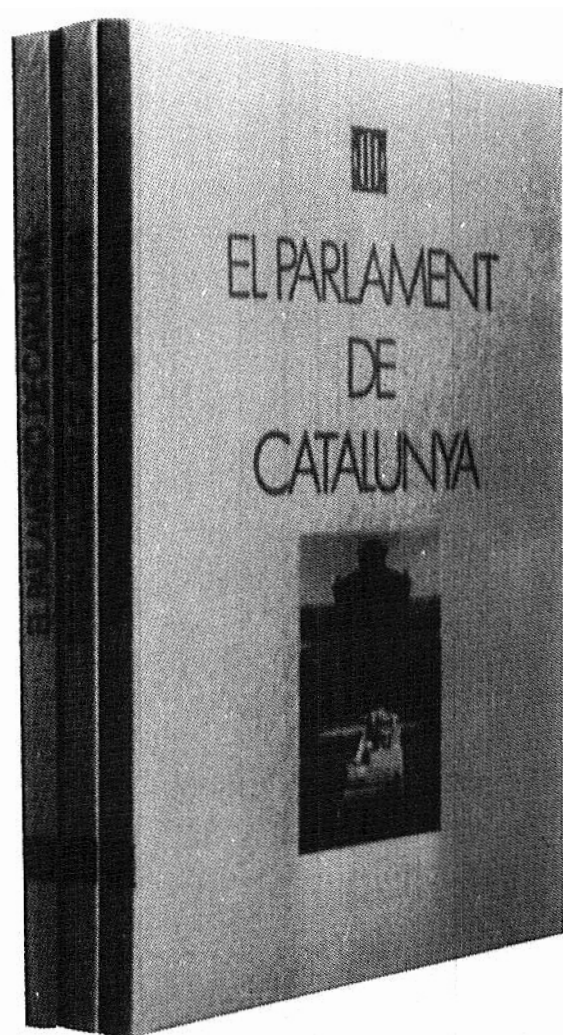
El *Butlletí Oficial* consta d'1 volum l'any 1980 i de 3 volums l'any 1981.

El *Diari de Sessions* consta de 2 volums l'any 1980 i de 3 volums l'any 1981.

Les tapes són folrades en guàflex i estampades en or al pla i al llom.

La relligadura és cosida en fil, amb llom rodó i capçades.

Les col·leccions completes per a la relligadura poden ésser dipositades al magatzem de distribució del Servei de Publicacions, al Palau del Parlament, de 9 a 14 i de 16 a 19 hores, de dilluns a divendres.

Publicacions del Parlament de Catalunya

EL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edicions en català, castellà i anglès.

120 pàgines

82 il·lustracions a tot color

22 il·lustracions en blanc i negre

Format: 217x297 mm

Paper couché mat

Relligat en tela

CONTINGUT

Prefaci del M.H. Sr. Heribert Barrera, President del Parlament de Catalunya

La Institució parlamentària en la història de Catalunya, per Jaume Sobrequès i Callicó

El Palau del Parlament, per Francesc Vicens

El Parlament de Catalunya, per Ismael E. Pitarch

De venda a totes les llibreries

Distribució: L'Arc de Berà, SA, Llull, 10-14, Barcelona-5

Preu de venda: 1.500 pessetes

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.....

carrer núm.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del diade..... de.....

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data..... de..... de 198 envia

per..... (gir / taló al portador) núm. la quantitat de..... pessetes

..... dede 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3